ISSN 2241-6021

Παράδοση άνευ όρων
ΣΕΛΙΔΑ 8

Οι προτάσεις της υποταγμένης συγκυβέρνησης του ψευτοαριστερού ΣΥΡΙΖΑ

Αντιλαϊκός μνημονιακός Αρμαγεδδών
ΣΕΛΙΔΑ 9

Από το ιμπεριαλιστικό διευθυντήριο στην κυβέρνηση της καθεστωτικής ψευτοαριστεράς

Καρότο, μαστίγιο και έσχατος εξευτελισμός
ΣΕΛΙΔΑ 16

Ατολμο το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια
ΣΕΛΙΔΑ 11

Πλάσμα φαντασίας ο ελληνορωσικός αγωγός του Λαφαζάνη
ΣΕΛΙΔΑ 13

Από τη «βίαιη ωρίμανση» στο σάπισμα
ΣΕΛΙΔΑ 3

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | αρ. φύλλου 828 - 27 Ιούνη 2015 | www.eksegersi.gr

Με την υπογραφή του ψευτοαριστερού ΣΥΡΙΖΑ και των ακροδεξιών ΑΝΕΛ

ΑΡΜΑΓΕΔΔΩΝΑΣ

αντιλαϊκών μνημονιακών μέτρων

Scripta...Verba...

Ενα πράγμα μπορούμε να σας διαβεβαιώσουμε. Εμείς δε θα κάνουμε πίσω. Γιατί εμείς είμαστε από άλλο ανέκδοτο.

Αλέξης Τσίπρας

Ησυχάστε, παλιά είναι η ατάκα. Από την ομιλία στη Θεσσαλονίκη, στη ΔΕΘ, το Σεπτέμβρη του 2014. Οι ψευτοπαλικαρισμοί έλαβαν τέλος, επιβεβαιώνοντας το ανέκδοτο του λαγού. Εμεινε μόνο η αισχρή εξαπάτηση του λαού.

Με μια πρώτη ματιά, οι ελληνικές προτάσεις αποτελούν στέρεη βάση για συζήτηση. Απαιτείται εντατική δουλειά τις επόμενες λίγες μέρες, ώστε να επιτευχθεί συμφωνία στα τέλη της εβδομάδας.

Γερούν Ντεϊσελμπλούμ

Οταν ανακοινώνει κάτι ο μπουκλάκιας, παναπεί πως έχει συμφωνήσει ο Σόιμπλε. Κι όταν συμφωνεί ο Σόιμπλε, καταλαβαίνουμε τι σημαίνει.

Οι ελληνικές προτάσεις είναι μείζον βήμα προς την σωστή κατεύθυνση. Είμαι αισιόδοξος ότι την Τετάρτη θα υπάρξει απόφαση στο Eurogroup.

Ζαν Κλοντ Γιούνκερ

Φαίνεται, ρε παιδί μου, ο φιλέλληνας. «Μείζον βήμα» και όχι απλώς «στέρεη βάση».

Η ελληνική κυβέρνηση προφανώς δεν έχει συνειδητοποιήσει ακόμη τη σοβαρότητα της κατάστασης. Συμπεριφέρονται σαν κλόουν που κάθονται στα τελευταία θρανία, παρότι έχουν δεχτεί σαφείς προειδοποιήσεις από όλες τις πλευρές ότι ίσως να μην καταφέρουν να προβιβαστούν στην επόμενη τάξη.

Αντρέας Σόιερ (CSU)

Οι Χριστιανοκοινωνιστές της Βαυαρίας από την εποχή του Στράους ακόμα διακρίνονταν για τη συγγένειά τους με το ναζισμό.

Το 2016 θα αλλάξω την Ιταλία ή θα αλλάξω δουλειά.

Ματέο Ρέντσι

Τελικά, ίδρυσε Σχολή ο «καβαλιέρε» Μπερλουσκόνι.

Οφείλουμε να θεμελιώσουμε και να θέσουμε σε λειτουργία μία Ευρωπαϊκή Πολιτική Μετανάστευσης. Ο όρος συνιστά από μόνος του, μία τομή στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουμε το μεταναστευτικό. Γιατί ευρωπαϊκή πολιτική δεν υπήρχε (...) Είναι επομένως η πρώτη φορά που κατατέθηκε μια δομημένη και ολοκληρωμένη πρόταση της Ευρώπης.

Δημήτρης Αβραμόπουλος

Πριν από εμένα το χάος. Γι' αυτό... δοξάστε με!

Εάν κατέβουν οι 148 σε εκλογές και ο Τσίπρας μόνος του, πάλι ο Τσίπρας θα κερδίσει.

Ιωάννης Πανούσης

Γλειψ, σλουρπ, γλειψ...

ΡΙΠΕΣ

◆ Επιτέλους, νίκη! ◆ «Οι ελληνικές προτάσεις αποτελούν στέρεη βάση για συζήτηση» ανακοίνωσε ο αχώνευτος Ντεϊσελμπλούμ, το τσιράκι του Σόιμπλε ◆ Οχι θ' αφήναμε την ακόμη πιο αχώνευτη τρόικα να κάνει τις προτάσεις, όπως είχε συνηθίσει με τις προηγούμενες κυβερνήσεις των Νενέκων ◆ Τις έκανε η περήφανη ελληνική κυβέρνηση, που δε σηκώνει υπαγορεύσεις ◆ Οχι ρε, δε θα μας γράφουν οι τροϊκανοί τα μέτρα και τα νομοσχέδια ◆ Θα τα γράφουμε μόνοι μας ◆ Ελάτε τώρα, αφήστε τις μαλακίες ότι αυτό λέγεται «υιοθεσία του προγράμματος» ◆ Πότε θα βάλετε μυαλό εσείς οι αριστεριστές; ◆ Κυβερνώσα Αριστερά σημαίνει να γράφεις μόνος σου τα μέτρα του μνημονιακού προγράμματος ◆ Αμα θέλουν μετά ας μη συμφωνήσουν οι Μερκολάντ, οι Μοσκοσόιμπλε και οι Ντραγκολαγκάρντ ◆ Πήγαν να σκάσουν από το κακό τους όταν πήραν στα χέρια τους την πρόταση της ελληνικής κυβέρνησης με τα 8 δισ. νέα μέτρα ◆ Κι άκου τι βρήκαν οι γελοίοι ◆ Δεν τους έκανε, λέει, η υπογραφή του Μπαρουφάκη και ζήτησαν να υπογράψει ο Τσίπρας αυτοπροσώπως ◆ Μ' ένα σαρδόνιο χαμόγελο στα χείλη, ο Αλέξης πήρε τη μονμπλάν και σχημάτισε αργά και ηδονικά την περιποιημένη υπογραφή του ◆ Ηξερε πως τους είχε τσακίσει ◆ Υπάρχουν, όμως, και πολύ πιο σοβαρά θέματα, με τα οποία δεν μπορεί να μην ασχοληθεί η στήλη ◆ Απορούμε γιατί δεν πήρε θέση η Δανάη ◆ Είναι δυνατόν να δηλώνει η Λαγκάρντ ότι ο Γιάνης της (της Δανάης, όχι καμιάς άλλης) είναι παιδάκι με το οποίο δεν μπορείς να κάνεις σοβαρή διαπραγμάτευση; ◆ Από το μαλλί έπρεπε να την είχε πιάσει ◆ Ζηλεύεις, μωρή κωλόγρια, που έχει μάτια μόνο για μένα ◆ Πού να γυρίσει να σε κοιτάξει εσένα ρε τσόλι, που είσαι σαν πλισέ φούστα; ◆ Στα μούτρα σου, μωρή, οι φωτογραφίες μας στο Paris Match ◆ Κι άμα γυρίσουν κι άλλη ταινία για μας, θα σκάσεις δυο φορές ◆ «Δεν θα ανεχθώ να είμαι πρόεδρος σε μια χώρα εκτός ευρώ», διαμήνυσε (ατύπως) ο πρόεδρος Πάκης ◆ Ο τζάμπα μάγκας της αστικής τάξης και της Δεξιάς ◆ «Παραμένουμε Ευρώπη, θέτοντας το θέμα της ανεργίας, της φτώχειας, της οικονομίας στο κέντρο της πολιτικής», διαμήνυσαν και οι «Πράσινοι-Αλληλεγγύη» του Χρυσόγελου ◆ Τι τα θέλετε τα πολλά λόγια; ◆ Οι δυο πρώτες λέξεις φτάνουν ◆ «Παραμένουμε Ευρώπη» ◆ Γιατί έχει λεφτά για ΜΚΟ παντός καιρού ◆ Με τον συριζαίικο κοινοβουλευτικό θίασο δε θα ασχοληθούμε ◆ Θα κάνουμε στο τέλος το λογαριασμό ποιοι θα ψηφίσουν και ποιοι όχι ◆ Να περάσει αλώβητος ο ΣΥΡΙΖΑ απ' αυτή την ιστορία το κόβουμε χλομό ◆ Κανένα κόμμα δεν βγήκε αλώβητο, από την εποχή του πρώτου Μνημόνιου ακόμη ◆ Ο δικός μας νταλκάς, όμως, είναι ο κόσμος που ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ και τώρα αισθάνεται (ξανά) προδομένος ◆ Αυτός ο κόσμος είναι που πρέπει να πάρει αποφάσεις ◆ Αποφάσεις που δεν παίρνονται σε μια μέρα, αλλά απαιτούν σύνθετες διαδικασίες ◆ Διαδικασίες αλλαγής συνείδησης ◆ Γι' αυτό και από εμάς δεν ακούγονται τα καθιερωμένα αγωνιστικά προσκλητήρια ◆ Δεν έχει σημασία μια ακόμη 24ωρη απεργία, ένα ακόμη συλλαλητήριο ◆ Σημασία έχει ν' αρχίσει η απομάκρυνση από τον κοινοβουλευτικό κρετινισμό ◆ Αλλιώς, ακόμη και ο κόσμος που απεργεί και διαδηλώνει θα ψάχνει τον επόμενο σωτήρα ◆ Την επόμενη κυβέρνηση ◆ Επαναστατική και όχι εκλογική ανασυγκρότηση χρειαζόμαστε ◆

επί του πεστηρίου

Κείδες άμα είσαι κόμμα εξουσίας; Ακόμα και η εφημερίδα σου, η χρεοκοπημένη «Αυγούλα» που χρωστάει σ' όποιον μιλάει ελληνικά, μπορεί να παραγγέλνει δημοσκοπήσεις σε μια από τις πιο γνωστές εταιρίες. Και μην αναρωτιέστε πού βρήκε τα λεφτά η «Αυγή», γιατί τέτοιες δουλειές ενίοτε γίνονται «έναντι συμβολικού τιμήματος», διότι ισοφαρίζονται με «δουλειές» από το δημόσιο. Και τι έβγαλε η δημοσκόπηση; Τι περιμένατε να βγάλει; Τον ΣΥΡΙΖΑ να ρίχνει στη ΝΔ 28 μονάδες (47,5% έναντι 19,5%).

«Θα μείνουμε σταθεροί στις προγραμματικές μας δηλώσεις και η κυβέρνηση δεν θα κάνει πίσω στις κόκκινες γραμμές μας» είπε ο Στρατούλης μιλώντας στο πρωινάδικο του ΑΝΤ1, το πρωί της Δευτέρας! Αυτός δεν καταλαβαίνει τίποτα. Δώσ' του μικρόφωνο και πάρ' του την ψυχή. Και βέβαια, έχει συνηθίσει να λέει χωρίς δισταγμό τα πιο χοντρά ψέματα, οπότε δεν έχει πια ενδοιασμούς.

Ο Πανούσης δήλωσε ότι το υπουργείο του και το αρχηγείο της μπατσαρίας έχουν ήδη έτοιμο σχέδιο για το πώς θα διαχειριστούν τη σοβαρή κρίση που θα προκαλούσε μια χρεοκοπία, με φρούρηση τραπεζών και άλλων δημοσίων κτιρίων! Πήρε εντολή να επεξεργαστεί ένα τέτοιο σχέδιο; Δε νομίζουμε. Αυτά είναι πράγματα που γίνονται αλλά δε γράφονται στο χαρτί. Γιατί τότε βγήκε ο Πανούσης και έκανε μια τέτοια αποκάλυψη; Για να βοηθήσει στην άσκηση εκβιασμού πάνω στον ελληνικό λαό.

Οταν η Λαγκάρντ, μετά το Eurogroup της 18ης Ιούνη, δήλωσε πως αν η Ελλάδα δεν πληρώσει στις 30 Ιούνη τα 1,6 δισ. στο ΔΝΤ, θα κηρυχθεί σε χρεοκοπία, «πετάχτηκε» και ο Ρέγκλινγκ του EFSF/ESM για να προειδοποιήσει πως σε μια τέτοια περίπτωση μπορεί ο EFSF να απαιτήσει άμεσα το δάνειό του προς την Ελλάδα, ύψους 141,9 δισ. ευρώ. Αυτή η δυνατότητα υπάρχει στη δανειακή σύμβαση. Οι προσεκτικοί αναγνώστες μας θα θυμούνται πως όταν η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου παρέτεινε επί τετράμηνο δανειακή σύμβαση και Μνημόνιο, σημειώσαμε ιδιαίτερα αυτό το σημείο, που εφοδιάζει τους ιμπεριαλιστές δανειστές με ένα σημαντικό εργαλείο άσκησης πίεσης και εκβιασμού πάνω στην όποια ελληνική κυβέρνηση. Η δανειακή σύμβαση, που είναι στο βρετανικό δίκαιο, ως γνωστόν, προβλέπει πως αν δεν πληρωθεί μια δόση, τότε γίνεται άμεσα απαιτητό το σύνολο του δανείου.

Μπορεί η Κωνσταντοπούλου να γύρισε πίσω με σκαιότητα την έκθεση του διοικητή της ΤτΕ, απαιτώντας την τυπωμένη και όχι σε στικάκι, κατηγορώντας τον παράλληλα για πολιτική παρέμβαση, όμως η κυβέρνηση έστειλε, πρωί-πρωί την επόμενη μέρα, τον προσωπικό φίλο του Στουρνάρα, Ευκλείδη Τσακαλώτο να διευκρινίσει πως ό,τι είπε η Κωνσταντοπούλου είναι αποκλειστικά προσωπικές της απόψεις. Κι επειδή, προφανώς, ο Στουρνάρας ζήτησε και δημόσια αποκατάσταση, εκδόθηκε και ανακοίνωση που έλεγε ότι η συνάντηση Στουρνάρα-Τσακαλώτου έγινε σε πολύ καλό κλίμα και ότι διαπιστώθηκαν συγκλίσεις.

Εκεί που οι άνθρωποι του Μελισσανίδη πάνε ν' αγιάσουν και να στήσουν μια καλή φάμπρικα με τα «διαρκείας» της επόμενης σεζόν, έρχονται δημοσιογράφοι του αστικού Τύπου (απ' αυτούς που δεν έχουν «υπαλληλική» σχέση με τον Μελισσανίση, αλλά ενδεχομένως με άλλους «μπος») και τους χαλάνε τη φτιάξη. Αντιγράφουμε, χωρίς σχόλια, από τα «Νέα» του προηγούμενου Σαββατοκύριακου: *«Καλά τα γλέντια και τα τραπεζώματα, καλές οι φιέστες, αλλά με την Αγια-Σοφιά τι γίνεται; Το πολύ το Κύριε ελέησον το βαριέται και ο αεκτζής τελικά, αγαπητέ κ. Νίκο Στράτο».*

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η πρόταση της κυβέρνησης δεν αποτελεί μέρος του προγράμματός της. Είναι αποτέλεσμα σκληρών και επίπονων διαπραγματεύσεων προκειμένου να υπάρξει συμφωνία που δεν θα θίγει τα εργασιακά δικαιώματα, δεν θα διαλύει τον κοινωνικό ιστό και θα δίνει προοπτική.

Εγγραφο μεγάρου Μαξίμου

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

27/6/1869: Γέννηση Emma Goldman 27/6/1907: Καθιέρωση εκλογικού βιβλιαρίου στην Ελλάδα **27/6/1994: Βόμβα και βίαια επεισόδια στο Γιοχάνεσμπουργκ, 24 νεκροί** 27/6/1999: Θάνατος Γεώργιου Παπαδόπουλου 28/6/1957: Θεομηνία στον Αη Στράτη, πλημμύρα στο στρατόπεδο κρατουμένων, κινδύνεψαν πολλοί εξ αυτών 28/6/1988: Εκτέλεση αμερικανού πλοίαρχου-στρατιωτικού ακόλουθου πρεσβείας ΗΠΑ Γουίλιαν Νορντίν (17Ν) 29/6/1990: 10.094 άντρες των Κόντρας παραδίδουν τα όπλα τερματίζοντας τον εμφύλιο πόλεμο (Νικαράγουα) **29/6/2002: Εκρηξη στα εκδοτήρια της Hellas Flying Dolphins (Πειραιάς), τραυματισμός Σάββα Ξηρού, αρχή εξάρθρωσης 17Ν** 30/6: Ρουάντα, Μπουρούντι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962), Γουατεμάλα: Ημέρα επανάστασης (1871) 30/6/1992: Κάθειρξη 17 ετών στον Κυριάκο Μαζοκόπο, αθώοι οι συγκατηγορούμενοι Μπουκετσίδης, Κογιάννης, Μπέρκνερ 30/6/1993: Ο Αντώνης Σαμαράς ιδρύει την «Πολιτική Ανοιξη» 30/6/2006: Αναγκαστική πρόωρη έκρηξη τηλεχειριζόμενου εκρηκτικού μηχανισμού Επαναστατικού Αγώνα στη γειτονιά του υπουργού Πολιτισμού Γιώργου Βουλγαράκη 1/7: Ημέρα συνεταιρισμών, Γκάνα: Ημέρα δημοκρατίας (1960), Καναδάς: Εθνική εορτή, Σομαλία: Ημέρα ίδρυσης-ένωσης (1960), Σουρινάμ: Ημέρα ελευθερίας-εργασίας, Τουρκία: Ημέρα ναυτικού 1/7/1978: Εμπρησμός επτά λεωφορείων στο αμαξοστάσιο Βοτανικού (ΕΛΑ) 1/7/1985: Βόμβα στο ξενοδοχείο «Απόλλων Παλλάς» (Καβούρι), εντοπισμός πολλών κιλών εκρηκτικών έξω από την αμερικανική βάση της Νέας Μάκρης (ΕΛΑ) 2/7: Ημέρα ΑΤΙΑ 2/7/1939: Γέννηση Αλέξανδρου Παναγούλη **2/7/1975: Το 684 Βούλευμα της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου χαρακτηρίζει στιγμιαίο το αδίκημα της έσχατης προδοσίας των Απριλιανών** 2/7/1982: Τριπλή επίθεση (ΕΛΑ) σε ισραηλινούς στόχους, επίσης τρεις βόμβες σε ισάριθμες τράπεζες στο κέντρο της Αθήνας **2/7/1989: Η πρώτη στη νεοελληνική ιστορία κυβέρνηση συντηρητικών και αριστερών (ΝΔ, ενιαίος Συνασπισμός), με πρωθυπουργό τον Τζανή Τζανετάκη** 3/7: Αλγερία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962)3/7/2002: Εντοπίζεται γιάφκα της 17Ν στην οδό Πάτμου (Κάτω Πατήσια).

Από τη «βίαιη ωρίμανση» στο σάπισμα

Όταν ο Δραγασάκης έλεγε, πριν καμιά διετία, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να υποστεί μια «βίαιη ωρίμανση», είχε κατά νου τις κωλοτούμπες και τα στρογγυλέματα που έπρεπε να γίνουν προεκλογικά, προκειμένου ο ΣΥΡΙΖΑ να αναγνωριστεί από την ελληνική κεφαλαιοκρατία ως ένα σοβαρό αστικό κόμμα, ικανό να «συμμαζέψει» την κοινωνία και να εκπροσωπήσει τα αστικά συμφέροντα με επάρκεια. Οι κωλοτούμπες και προσαρμογές έγιναν και έφτασαν μέχρι το περιβόητο «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης». Κάποιοι εντός του ΣΥΡΙΖΑ το θεώρησαν μεγάλη υποχώρηση και το δέχτηκαν με κρύα καρδιά.

Πού να ήξεραν ότι δέκα μήνες μετά θα καλούνταν να ψηφίσουν ένα σκληρό μνημονιακό πακέτο, γεμάτο με αντιλαϊκές ρυθμίσεις, το οποίο όχι μόνο θα προστεθεί στο ήδη διαμορφωμένιο μνημονιακό καθεστώς, που παραμένει άθιχτο, αλλά αποτελεί και τη γέφυρα προς ένα τρίτο Μνημόνιο. Ο Δραγασάκης ενδεχομένως να περίμενε αυτή την εξέλιξη και να την είχε κατά νου όταν μιλούσε για «βίαιη ωρίμανση», όμως πολλοί από τους υπόλοιπους μάλλον τα περίμεναν καλύτερα τα πράγματα. Ισως να περίμεναν ότι κάποια πράγματα από το «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης» θα μπορούσαν να εφαρμοστούν και ότι θα πετύχαιναν κάτι καλύτερο από το «mail Χαρδούβελη» και όχι το «mail Χαρδούβελη» επί τέσσερα. Γι' αυτό και είναι μεγάλο το σοκ που διακατέχει τον ΣΥΡΙΖΑ μετά τις τελευταίες εξελίξεις. Ιδιαίτερα τους βουλευτές που είναι αυτοί που θα κληθούν να πουν το «ναι σε όλα».

Από το σοκ μέχρι την αρνητική ψήφο, βέβαια, υπάρχει μεγάλη απόσταση. Την έχουν διανύσει οι βουλευτές των άλλων αστικών κομμάτων εξουσίας, άνετα μπορεί να τη διανύσουν και οι συριζαίοι. Και μάλλον δε θα είναι και τόσο δύσκολο για την πλειοψηφία τους. Ακόμη και για κάποιους που βγήκαν από την πρώτη μέρα στα κεραμίδια. Σαν τον Μητρόπουλο. Ακόμη και σαν τον Μιχελογιαννάκη, που μπορεί να είναι ο γραφικότερος των γραφικών, όμως ξέρει πως με τον ΣΥΡΙΖΑ τελείωσαν τα κόμματα στα οποία θα μπορούσε να πάει για να εξασφαλίσει τη βουλευτική του έδρα.

Η βουλευτική έδρα είναι το μεγάλο δέλεαρ για κάθε βουλευτή. Και το όπλο των κομματικών ηγεσιών. Δε θα βάλουμε ζήτημα κομματικής πειθαρχίας δηλώνει ο κυρ-Αλέκος ο Φλαμπουράρης, θέλοντας με το ύφος του στοργικού πατέρα να ρίξει στο φιλότιμο τα παιδιά του. Ναι, αλλά άμα χαθεί η δεδηλωμένη, θα πάμε για εκλογές, συμπληρώνει με νόημα ο Σακελλαρίδης. Ο Τσίπρας δε θα γίνει Παπαδήμος να κυβερνά με ετερόκλητες πλειοψηφίες, υπερθεματίζει ο Παππάς. Εκλογές τώρα σημαίνει εκλογές με λίστα και όσοι καταψηφίσουν τη συμφωνία θα χάσουν τη βουλευτική τους έδρα. Τόσο απλά είναι τα πράγματα. Και δημοκρατικά από την άποψη της αστικής δημοκρατίας, θα λέγαμε. Δε γίνεται να θέλουν και τα χέρια τους να μη λερώσουν και τις βουλευτικές έδρες τους να διατηρήσουν.

Στους περισσότερους αυτό το καταλυτικό «επιχείρημα» θα πιάσει. Ορισμένοι, μάλιστα, σπεύδουν εκ των προτέρων να υποστηρίξουν την όποια μνημονιακή συμφωνία με φανατισμό μεγαλύτερο απ' αυτόν των υπουργών. Αλλοι ετοιμάζονται να τα σούρουν χοντρά στην κεντρική επιτροπή του κόμματος αλλά ως βουλευτές να υπακούσουν στην κομματική πειθαρχία, στην αρχή της πλειοψηφίας. Σ' αυτή την κατηγορία ανήκουν τα στελέχη της «Αριστερής Πλατφόρμας» που ούτε από τις υπουργικές θέσεις τους σκοπεύουν να παραιτηθούν. Την περασμένη Τετάρτη ο Λαφαζάνης αγόρευε στη Βουλή σαν υπουργός μιας κυβέρνησης που σκοπεύει να μακροημερεύσει. Και μια μέρα πριν, μιλώντας σε εκδήλωση για την παρουσίαση βιβλίου, κατέθετε το όραμά του για το... σοσιαλισμό, ρίχνοντας τις ευθύνες στο λαό που δεν έχει φτιάξει ένα ριζοσπαστικό κίνημα το οποίο θα στήριζε την κυβέρνηση στο ν' αναζητήσει έναν εναλλακτικό δρόμο.

Μπορεί να υπάρξουν και κάποιοι που δε θ' αντέξουν. Σε όλα τα κόμματα που ψήφισαν μνημόνια συνέβη αυτό. Το ΠΑΣΟΚ έχασε τρεις βουλευτές από την πρώτη κιόλας ψηφοφορία και στη συνέχεια έχανε μέχρι το τέλος, ακόμη και την περίοδο που συγκυβερνούσε με τον Σαμαρά. Η ΝΔ έχασε την περίοδο της συγκυβέρνησης Παπαδήμου. Γιατί ν' αποτελέσει εξαίρεση ο ΣΥΡΙΖΑ; Και γιατί να μην αποτελέσει, όμως, αν αναλογιστούμε το σόου της «σκληρής διαπραγμάτευσης» που προηγήθηκε και το γεγονός ότι δύσκολα οι βουλευτές που θα φύγουν θα βρουν αλλού στέγη. Εκτός αν κάποιες φράξιες, όπως η ΚΟΕ και η ΔΕΑ, αποφασίσουν να εγκαταλείψουν τα δώματα της εξουσίας και να επιστρέψουν στα «νταμάρια» όπου βρίσκονταν πριν μερικά χρόνια. Σε λίγες μέρες θα ξέρουμε, οπότε δεν έχει νόημα να κάνουμε εικασίες, ειδικά όταν δεν έχουμε ασφαλές ρεπορτάζ (εμείς δεν έχουμε και δεν επιδιώξαμε να έχουμε).

Το βέβαιο είναι πως τίποτα στο αστικό πολιτικό σκηνικό δε θα είναι πλέον όπως πριν. Ο ΣΥΡΙΖΑ αποτελούσε μια εναλλακτική λύση, η οποία λειτούργησε καλά ως αντιπολίτευση επί τριάμισι περίπου χρόνια (από την εποχή που η ΝΔ εγκατέλειψε την «αντιμνημονιακή» ρητορική και αναγκάστηκε να μπει στην κυβέρνηση Παπαδήμου). Πλέον, αυτή η εναλλακτική λύση έχει μπει στη φάση του σαπίσματος. Πρέπει, λοιπόν, ν' αρχίσουν να σχηματίζονται άλλες εναλλακτικές λύσεις, οι οποίες αυτή τη στιγμή δε φαίνονται στον ορίζοντα. Μάλλον αυτό «βλέπει» ο Σαμαράς και προτείνει σχηματισμό κυβέρνησης «εθνικής ενότητας» χωρίς τον Τσίπρα πρωθυπουργό, αν χαθεί η δεδηλωμένη. Ο Σαμαράς φοβάται τις εκλογές περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο. Υπό τις δεδομένες συνθήκες θα χάσει και πλέον δε θα μπορεί να παραμείνει άλλο στην ηγεσία της ΝΔ. Τότε θ' ανοίξει ο δρόμος για μια πραγματικά εναλλακτική λύση εξουσίας, μ' ένα σχετικά άφθαρτο πρόσωπο στην ηγεσία της ΝΔ, που θα την απομακρύνει κάπως από την ακροδεξιά γραμμή του Σαμαρά και θα προσπαθήσει να τραβήξει τις απώλειες που θα έχει ο Τσίπρας (και ο Καμμένος), θεωρώντας οριστικά χαμένους τους ψηφοφόρους των νεοναζί.

Προβοκάτορας δι' ίδιον όφελος

Υπό κανονικές συνθήκες λειτουργίας μιας κυβέρνησης, θα είχε αποπεμφθεί αμέσως ως προβοκάτορας. Ακόμη και υπό συνθήκες κυβέρνησης-παιδικής χαράς. Γιατί ακόμη και η παιδική χαρά έχει κάποια όρια, κάποιον κανονισμό λειτουργίας. Ομως η παιδική χαρά του Μαξίμου είναι αυτοπαγιδευμένη, γι' αυτό και ο Τσίπρας με τους συνεργάτες του κατάπιαν τη νέα πρόκληση Μπαρουφάκη πάνω στην κορύφωση της διαπραγμάτευσής τους με τους ιμπεριαλιστές δανειστές.

Αναφερόμαστε στο διπλό αρθρογραφικό χτύπημα του Σαββατοκύριακου από τον υπουργό Οικονομικών, με άρθρα του στους Irish Times και στη Frankfurter Algemeine Zeitung. Ποιο είναι το «ζουμί» από τα άρθρα του Μπαρουφάκη; Οτι στις Βρυξέλλες γίνεται μια εν κρυπτώ διαπραγμάτευση που δε διαφέρει σε τίποτα από τις διαπραγματεύσεις που γίνονταν τα προηγούμενα χρόνια. Μια διαπραγμάτευση που θα οδηγήσει σε αποτέλεσμα «μια από τα ίδια» . Υποστηρίζει, ακόμη, ότι στο τελευταίο Eurogroup ο ίδιος κατέθεσε μια ολοκληρωμένη πρόταση λύσης, η οποία όμως δε συζητήθηκε καν, γιατί οι συνάδελφοί του, προεξάρχοντος του Σόιμπλε, υποστήριξαν ότι οποιαδήποτε έγγραφη πρόταση της Ελλάδας προς οποιονδήποτε υπουργό Οικονομικών θα ήταν απαράδεκτη, γιατί θα έπρεπε να κατατεθεί στη γερμανική Βουλή.

«Μου ζητάνε να πράξω όπως οι προκάτοχοί μου είχαν πράξει τότε – να πάρω τα χρήματα, να επεκτείνω την κρίση στο μέλλον, και να προσποιηθώ ότι έχει... ξεπεραστεί. Οχι, ευχαριστούμε! Δεν εκλεγήκαμε για να κάνουμε τα ίδια», δηλώνει ο Μπαρουφάκης με το γνωστό του ύφος. Ενώ τα άρθρα είναι γραμμένα σε πρώτο ενικό πρόσωπο (δηλωτικό της μεγαλοπρέπειας του ανδρός), ξαφνικά, όταν έρχεται η ώρα να μιλήσει για την επικείμενη συμφωνία, περνάει στο πρώτο πληθυντικό, σα να εκπροσωπεί ολόκληρη την κυβέρνηση.

Ποια είναι τα πραγματικά περιστατικά; Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου διαπραγματεύεται με τον Δραγασάκη, τον Παππά, τον Τσακαλώτο (και τον Χουλιαράκη με την ομάδα του ως τεχνικούς συμβούλους). Καταρτίζει προτάσεις με «παραμετρικές» αλλαγές (τις οποίες ο Μπαρουφάκης απορρίπτει). Αυτές τις προτάσεις οι υπουργοί τις παραδίδουν ιδιοχείρως στις Βρυξέλλες και τις συζητούν με την τρόικα. Κάθε δυο-τρεις μέρες αυτές οι προτάσεις αλλάζουν, τείνοντας προς την πλήρη συμφωνία ως προς το «δημοσιονομικό κενό» που αναγνωρίζει η τρόικα και την κάλυψή του με νέα μέτρα τα οποία προστίθενται σ' αυτά που είχαν προταθεί στο αμέσως προηγούμενο κείμενο.

Ο Μπαρουφάκης δε συμμετέχει σ' αυτή τη διαδικασία. Τον έβγαλαν εκτός... μετά πολλών επαίνων. Πήγε, λοιπόν, στο Eurogroup, έβγαλε τον γνωστό «δεκάρικο» που βγάζει πάντοτε (το λέμε γιατί φρόντισε να δώσει πάλι στη δημοσιότητα την ομιλία του), οι άλλοι άντεξαν (μπορεί να έχουν εκπαιδευτεί και στην υπνοθεραπεία) και όταν τελείωσε του είπαν: «ευχαριστούμε πολύ, ας περάσουμε στο επόμενο θέμα της ημερήσιας διάταξης». Το σημαντικότερο είναι πως αυτός εμφανίστηκε να επιχειρεί να κάνει μια άλλη διαπραγμάτευση, εντελώς διαφορετική από τη διαπραγμάτευση που οι επιφορτισμένοι με τη διεξαγωγή της υπουργοί κάνουν στις Βρυξέλλες! Κι επειδή χολώθηκε από το καρφί της Λαγκάρντ, που ζήτησε «διαπραγμάτευση με ενήλικες», έγραψε και δυο άρθρα για να τα σούρει σε όλους. Λειτούργησε, δηλαδή, ως προβοκάτορας έναντι του πρωθυπουργού του.

Βεβαίως, ουδείς στην Ευρώπη δίνει σημασία στον Μπαρουφάκη και σ' αυτά που λέει, είτε σε άρθρα και συνεντεύξεις του είτε στις δημόσιες τοποθετήσεις του στο Eurogroup. Η δηλητηριώδης ατάκα της Λαγκάρντ, ότι πρέπει πλέον να γίνει συζήτηση μεταξύ... ενηλίκων, ήταν ένα μεγαλοπρεπέστατο φτύσιμο στον «ροκ σταρ» υπουργό, δηλωτικό του γενικότερου κλίματος που υπάρχει γι' αυτόν. Από την άλλη, όμως, είναι υποτιμητικό και για έναν πρωθυπουργό να έχει σ' ένα καίριο υπουργείο έναν άνθρωπο που κανείς (ούτε ο ίδιος) δεν του δίνει σημασία και να είναι αναγκασμένος να κάνει... βόλτες στήριξης μαζί του.

Ποιος τολμά, όμως, να τον «σουτάρει» από την κυβέρνηση αυτή τη στιγμή; Σίγουρα όχι ο Τσίπρας. Ο Μπαρουφάκης, πάντως, φροντίζει και για αύριο, μετά την υπογραφή της συμφωνίας. Αν ο Τσίπρας τον διώξει, αυτός θα αυτοανακηρυχτεί (χρησιμοποιώντας τα άφθονα προπαγανδιστικά μέσα που του διατίθενται, γιατί ακόμη «πουλάει») σε αντιμνημονιακό ήρωα. Εκτιμά, λοιπόν, ότι μπροστά σ' αυτό το φόβο ο Τσίπρας θα τον κρατήσει αναγκαστικά στην κυβέρνηση. Αυτό είναι το παιχνίδι που παίζει ο «ροκ σταρ» υπουργός. Πόσο μπορεί να κρατήσει το ροκσταριλίκι, όταν το μιντιακό σύστημα αρχίσει την αποδόμηση, με τη συμμετοχή και κορυφαίων στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ αυτή τη φορά (αν ο Τσίπρας αποφασίσει να τον ξεφορτωθεί άμεσα); Νάρκισσοι σαν τον Μπαρουφάκη δε θέτουν ποτέ τέτοια ερωτήματα.

Ούτε εμείς ενδιαφερόμαστε να βάλουμε αυτό το ερώτημα και να προσπαθήσουμε να βρούμε τις πιθανές απαντήσεις. Σημασία έχει η πολιτική και όχι τα παιχνίδια των πολιτικάντιδων. Γι' αυτό μιλάμε από τώρα. Για να βοηθήσουμε να μην υπάρξει κόσμος που θα μπλεχτεί στο ψευτοδίλημμα «Τσίπρας ή Βαρουφάκης;».

Ποιος δουλεύει ποιον;

Πανηγυρικό όπως πάντοτε το Δελτίο Τύπου της Βουλής, έδινε την είδηση από τον τίτλο του ακόμη: «Αντιπρόεδρος Βολιβίας, Αλβαρο Γκαρσία Λινέρα: Τα χρέη της Ελλάδας είναι παράνομα». Ο αντιπρόεδρος της Βολιβίας συναντήθηκε με την πρόεδρο της Βουλής και υπογράμμισε (όπως αναφέρει το Δελτίο Τύπου της προέδρου), ότι «εξωτερικά χρέη, όπως αυτό της Ελλάδας, είναι άδικα, καταχρηστικά, παράνομα και με τις σημερινές συνθήκες αδύνατον να αποπληρωθούν». «"Η Λατινική Αμερική έχει μάθει πολύ καλά ότι το να ακολουθεί κανείς τις προσταγές αυτές των διεθνών Οργανισμών τέτοιου τύπου δεν οδηγεί παρά μόνο στην καταστροφή της οικονομίας και των λαών'', δήλωσε με έμφαση ο κ. Λινέρα», πάντα κατά το Δελτίο Τύπου της προέδρου, η οποία μάλιστα σημείωσε πως «η Βολιβία είναι επικεφαλής της Επιτροπής του ΟΗΕ για το χρέος και τα ανθρώπινα δικαιώματα και έτσι είχα την ευκαιρία να παραδώσω στον κ. Αντιπρόεδρο τα προκαταρκτικά συμπεράσματα της Επιτροπής Αλήθειας Δημοσίου Χρέους της Βουλής, να του ζητήσω την συνδρομή της χώρας του στη μέγιστη αξιοποίηση αυτών των πορισμάτων, προς όφελος του λαού στο πλαίσιο του ΟΗΕ και είχα την χαρά και τη συγκίνηση να διαπιστώσω τι σημαίνει διεθνής αλληλεγγύη, τι σημαίνει πραγματική συμπαράσταση σε ένα λαό ο οποίος δοκιμάζεται και τι σημαίνει ένωση των λαών και των κοινωνιών προς όφελος της Δημοκρατίας, των ελευθεριών και των δικαιωμάτων».

Δεν έχουμε καμιά διάθεση να αμφισβητήσουμε όσα αναφέρει το Δελτίο Τύπου της Κωνσταντοπούλου, όμως την ίδια μέρα ο αντιπρόεδρος της Βολιβίας συναντήθηκε και με τον ομόλογό του αντιπρόεδρο της κυβέρνησης Γιάννη Δραγασάκη (ο οποίος, μάλιστα, τη συγκεκριμένη μέρα ήταν και πρωθυπουργεύων, λόγω απουσίας του πρωθυπουργού στη Ρωσία). Από το λιτό και αυστηρά τυπικό Δελτίο Τύπου της αντιπροεδρίας πληροφορηθήκαμε ότι «οι δύο άνδρες επαναβεβαίωσαν τους δεσμούς ειλικρινούς φιλίας των λαών της Ελλάδας και της Βολιβίας, εξετάζοντας τόσο τις δυνατότητες περαιτέρω ενίσχυσής τους όσο και τις προοπτικές τόνωσης των οικονομικών συναλλαγών μεταξύ των δύο κρατών». Ο Δραγασάκης ενημέρωσε τον Λινάρες «για τις πολιτικές εξελίξεις στην Ελλάδα και τις προσπάθειες της Κυβέρνησης για την επίτευξη μίας αμοιβαία επωφελούς συμφωνίας με τους Θεσμούς», ο δε Λινάρες «επέδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα τεκταινόμενα στην Ελλάδα και την Ευρώπη, δηλώνοντας παράλληλα τη συμπαράστασή του προς τη χώρα μας και τονίζοντας ότι οι διεργασίες που αφορούν στην Ελλάδα θα αποτελέσουν σταθμό στην εξέλιξη των ευρωπαϊκών πραγμάτων».

Συζήτηση περί χρέους δεν έγινε, ούτε ζητήθηκε η γνώμη του αντιπροέδρου της Βολιβίας γι' αυτό. Αλλωστε, η κυβέρνηση έχει ξεκαθαρίσει ότι αναγνωρίζει το σύνολο του χρέους και ζητά αναδιάρθρωσή του, ώστε να μπορέσει να το αποπληρώσει στο ακέραιο. Κι ως γνωστόν, πολιτική κάνει η κυβέρνηση και όχι ο πρόεδρος της Βουλής. Οπότε, στο ερώτημα του τίτλου μπορούμε κάλλιστα να απαντήσουμε ότι η πρόεδρος της Βουλής μας δουλεύει και χρησιμοποιεί γι' αυτό όποιον βρίσκει πρόθυμο, όπως ο αντιπρόεδρος της Βολιβίας.

ΥΓ. Και κάτι τελευταίο. Ζητήματα στον ΟΗΕ, έστω και ηθικής αξίας, θέτει μόνο η κυβέρνηση.

Βρετανία: Εφτασε η ώρα του λογαριασμού

Ενάμιση μήνα μετά από την νίκη των Τόριδων στη Βρετανία, η ώρα του λογαριασμού έφτασε. Η κυβέρνηση, με αέρα στα πανιά την εκλογική της νίκη που της έδωσε απόλυτη πλειοψηφία στη Βουλή (με τη βοήθεια φυσικά του ενισχυμένου πλειοψηφικού συστήματος), δήλωσε ότι προτίθεται να προχωρήσει άμεσα στην επιβολή περικοπών στην πρόνοια της τάξης των 12 δισ. λιρών (16.8 δισ. ευρώ) το χρόνο, ποσό που ισοδυναμεί με το 5.5% του προϋπολογισμού που θα κατατεθεί τον ερχόμενο Ιούλη.

Οι περικοπές αφορούν μειώσεις συντάξεων και επιδομάτων, που θα κατεβάσουν ακόμη πιο κάτω το βιοτικό επίπεδο των ασθενέστερων οικονομικά τάξεων. Σύμφωνα με τους «Sunday Times», συζητιούνται η απαγόρευση επιδόματος κατοικίας στους κάτω των 25 ετών και οι μειώσεις των φοροαπαλλαγών για τα πρώτα δύο παιδιά των οικογενειών. Περικοπές θα υπάρξουν και στο Εθνικό Σύστημα Υγείας (NHS) με τη σχεδιαζόμενη απόλυση 30.000 νοσοκόμων από χώρες εκτός ΕΕ, που αποφασίστηκε πρόσφατα και θα ισχύσει από τον Απρίλη του ερχόμενου χρόνου. Οι απολύσεις έχουν ξεκάθαρο ταξικό χαρακτήρα. Οπως γράφει ο «Guardian» (http://www.theguardian.com/society/2015/jun/22/new-immigration-rules-cost-nhs-millions-nursing), θα απολυθούν μόνο οι (προερχόμενες από χώρες εκτός ΕΕ) νοσοκόμες που κερδίζουν κάτω από 35.000 λίρες τον χρόνο (49.000 ευρώ) μετά από έξι χρόνια δουλειάς στη Βρετανία!

Η σαρωτική επίθεση από τη νέα κυβέρνηση ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων. Το περασμένο Σάββατο, εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους του Λονδίνου, της Γλασκώβης, του Μπρίστολ και του Λίβερπουλ. Μόνο στο Λονδίνο ο αριθμός των διαδηλωτών υπολογίζεται σε 250.000, σύμφωνα με τους διοργανωτές, και σε 70.000 με 150.000, σύμφωνα με άλλες εκτιμήσεις που παραθέτουν οι βρετανικές εφημερίδες (http://www.theguardian.com/world/2015/jun/20/tens-thousands-rally-uk-protest-against-austerity). Οι διαδηλώσεις ήταν ειρηνικές, καθώς οι μπάτσοι φρόντισαν να απαγορεύσουν στους πιο «άτακτους» να συμμετάσχουν. Ομως, όσο βαθαίνει η κρίση και αυξάνονται τα χαράτσια, η προοπτική σπασίματος της «κοινωνικής ειρήνης» γίνεται όλο και πιο ορατή.

Ρωσία

Παράταση των κυρώσεων, αλλά οι μπίζνες μπίζνες

Την παράταση των κυρώσεων σε βάρος της Ρωσίας για ένα εξάμηνο, μέχρι το τέλος Γενάρη του 2016, αποφάσισε η σύνοδος των υπουργών Εξωτερικών της Ευρωπαϊκής Ενωσης στις 19 Ιούνη, παρά τις αντιδράσεις ισχυρών γερμανικών και άλλων ευρωπαϊκών καπιταλιστικών ενώσεων, τα συμφέροντα των οποίων πλήττονται από τις κυρώσεις, αλλά και την εκτίμηση πρόσφατης έκθεσης του Αυστριακού Ινστιτούτου Οικονομικής Ερευνας (WIFO) ότι οι επιπτώσεις των κυρώσεων είναι μεγαλύτερες από τις αρχικά προβλεπόμενες από τις Βρυξέλλες, το κόστος των οποίων υπολογίζεται σε 100 δισ. ευρώ και 2.5 εκατομμύρια θέσεις εργασίας σε περίπτωση που οι κυρώσεις παραταθούν για λίγα χρόνια ακόμη. Υπενθυμίζουμε ότι τον Ιούλιο του 2014 επιβλήθηκαν αρχικά κυρώσεις στους τομείς των εξοπλισμών, της ενέργειας και του τραπεζικού συστήματος και στη συνέχεια προστέθηκαν η απαγόρευση χορήγησης βίζας και το πάγωμα των περιουσιακών στοιχείων σε μια σειρά ρώσους κυβερνητικούς αξιωματούχους και κορυφαίους οικονομικούς παράγοντες.

Το ρωσικό υπουργείο Εξωτερικών απάντησε χαρακτηρίζοντας την «τυχοδιωκτική στρατηγική των κυρώσεων» της Ευρωπαϊκής Ενωσης ως «απελπισμένο πολιτικό εκβιασμό», που δεν πρόκειται να κάνει τη Ρωσία να «θυσιάσει τα εθνικά συμφέροντα και την αρχειακή θέση της σε ζητήματα-κλειδιά». Ταυτόχρονα, το Κρεμλίνο ανακοίνωσε την αντίστοιχη παράταση των κυρώσεων σε βάρος της ΕΕ, των ΗΠΑ, της Αυστραλίας, του Καναδά και της Νορβηγίας, που επιβλήθηκαν τον Αύγουστο του 2014 σε κρέας, ψάρια, γαλακτοκομικά προϊόντα, φρούτα και λαχανικά.

Σημειωτέον ότι, παρόλο που πολλές χώρες της ΕΕ (Αυστρία, Ουγγαρία, Σλοβακία, Τσεχία, Ισπανία, Πορτογαλία, Ελλάδα κ.ά.) έχουν εκφράσει επανειλημμένα τις επιφυλάξεις ή την αντίθεσή τους στη διατήρηση των κυρώσεων χαρακτηρίζοντάς τις αναποτελεσματικές και επιζήμιες, τελικά έβαλαν την ουρά στα σκέλια και υποτάχτηκαν στις εντολές του γαλλογερμανικού άξονα. Γεγονός που επιβεβαιώνει για μια ακόμη φορά ότι σε ένα ιμπεριαλιστικό συνασπισμό όπως η ΕΕ, η δύναμη του κεφαλαίου που εκπροσωπεί κάθε κυβέρνηση είναι αυτό που καθορίζει το ποιος παίρνει και επιβάλλει τις αποφάσεις. Τα συμφέροντα και οι θέσεις των πιο αδύναμων μελών ελάχιστα λαμβάνονται υπόψη. Απλά καλούνται και υποχρεώνονται να δώσουν τη συγκατάθεσή τους σε ειλημμένες αποφάσεις. Στην προκειμένη περίπτωση, η στρατηγική συνεργασία και οι συμφωνίες της αστικής τάξης του γαλλογερμανικού άξονα με τους αμερικάνους ιμπεριαλιστές καθορίζουν την πολιτική των κυρώσεων που επιβάλλουν στην ΕΕ.

Ωστόσο, η επιβολή των κυρώσεων δεν εμποδίζει πολλούς καπιταλιστές να συνεχίζουν τις μπίζνες με τη Ρωσία παρακάμπτοντας τις κυρώσεις.

Στις 18 Ιούνη, την ώρα που οι υπουργοί Εξωτερικών της ΕΕ συζητούσαν στις Βρυξέλλες την εξάμηνη παράταση των κυρώσεων, η Gazprom, η ολλανδική Royal Dutch Shell, η γερμανική EON και η αυστριακή OMV υπέγραψαν κατά τη διάρκεια του ετήσιου Διεθνούς Οικονομικού Φόρουμ στην Πετρούπολη μνημόνιο συνεργασίας για την κατασκευή ενός νέου αγωγού, δυνατότητας μεταφοράς 55 δισεκατομμυρίων κυβικών μέτρων φυσικού αερίου ετησίως, που σημαίνει ότι θα μεταφέρει διπλάσιο όγκο αερίου απ' αυτόν που μεταφέρει σήμερα ο βόρειος αγωγός (Nord Stream) στη Γερμανία. Οπως επισημαίνει σε σχετικό σχόλιό της η «Le Monde», «παρά την ένταση στις σχέσεις μεταξύ Μόσχας και Βρυξελλών, οι Ευρωπαίοι θα χρειαστούν περισσότερο αέριο στο κοντινό μέλλον και η Ρωσία, που θέλει να γίνει ένας αναντικατάστατος εταίρος για την Ευρώπη, είναι η μόνη χώρα που μπορεί να ανταποκριθεί στο αίτημά τους σε ανταγωνιστική τιμή». Παρεμπιπτόντως, να αναφέρουμε πως αυτή η συμφωνία δείχνει τι μέλλον έχει ο Greek Stream ή Νότιος Ευρωπαϊκός Διάδρομος, όπως ονομάστηκε τελικά, τον οποίο ο Π. Λαφαζάνης παρουσιάζει σαν ένα έργο που θα γίνει σίγουρα και τάχιστα.

Επίσης, σύμφωνα με ρεπορτάζ του ρωσικού πρακτορείου «Ria Novosti» (Russian, foreign companies find ways to bypass sanctions, 16/6/15), υπάρχουν νόμιμοι, ημινόμιμοι και παράνομοι τρόποι παράκαμψης των κυρώσεων και είναι όλοι πολύ διαδεδομένοι. Για παράδειγμα, ξένες εταιρίες διοχετεύουν τις εξαγωγές τους στη Ρωσία μέσω τρίτων χωρών, εκτός κυρώσεων, όπως η Τουρκία ή η Βραζιλία. Αλλες εταιρίες συνεχίζουν τις εξαγωγές προς τη Ρωσία χρησιμοποιώντας εργοστάσια που διαθέτουν σε τρίτες χώρες, όπως στην Κίνα και στην Ινδία. Ρωσικές εταιρίες που βρίσκονται στη λίστα των κυρώσεων ιδρύουν νέες εταιρίες και συνεχίζουν να παραγγέλλουν και να παραλαμβάνουν τα ίδια ακριβώς προϊόντα από τους ίδιους ευρωπαίους ή αμερικάνους προμηθευτές. Στον ενεργειακό τομέα, έχει επιτραπεί από τις ευρωπαϊκές Ρυθμιστικές Αρχές η συνεργασία ευρωπαϊκών εταιριών με τον κρατικό πετρελαϊκό όμιλο Rosneft για τη συνέχιση των εργασιών στην Αρκτική, παρόλο που τέτοιας κατηγορίας έργα απαγορεύονται από τις κυρώσεις. Ανάλογοι τρόποι παράκαμψης των κυρώσεων χρησιμοποιούνται και για τη συνέχιση του δανεισμού ρωσικών εταιριών από δυτικές τράπεζες.

Σημειωτέον ότι, παρά τη σκληρή ρητορική του Λευκού Οίκου εναντίον του Κρεμλίνου και τις πιέσεις που ασκεί στους Ευρωπαίους στο ζήτημα των κυρώσεων, αμερικάνικες εταιρίες και τράπεζες συμμετέχουν δυναμικά στο σπορ της παράκαμψης των κυρώσεων. Ετσι εξηγείται η αύξηση, σύμφωνα με τα ρωσικά στατιστικά στοιχεία, του εμπορίου Ρωσίας-ΗΠΑ κατά 6% στους δύο πρώτους μήνες του 2015, ενώ το ίδιο διάστημα οι οικονομικές συναλλαγές ΕΕ-Ρωσίας μειώθηκαν κατά 10%. Φυσικά, το τίμημα πληρώνουν κυρίως οι χώρες της ΕΕ, οι εξαγωγές των οποίων προς τη Ρωσία ήταν κυρίως αγροτικά προϊόντα, γαλακτοκομικά, κρέατα και ψάρια, που κινδυνεύουν να χάσουν οριστικά τη ρωσική αγορά, η οποία καλύπτεται πλέον με εισαγωγές από χώρες εκτός κυρώσεων. Για παράδειγμα, οι εισαγωγές κρέατος από την Τουρκία, σύμφωνα με τα επίσημα ρωσικά στοιχεία, έχουν αυξηθεί κατά 940% το πρώτο τετράμηνο του 2015 σε σχέση με την ίδια περίοδο το 2014, με αποτέλεσμα η Τουρκία να έχει γίνει ο τρίτος μεγαλύτερος προμηθευτής κρέατος για τη ρωσική αγορά μετά τη Λευκορωσία και τη Βραζιλία, με ποσοστό 11,1%. Το ίδιο διάστημα, η Κολομβία βρίσκεται στην πρώτη θέση στις εξαγωγές βοοειδών προς τη Ρωσία, οι οποίες έχουν αυξηθεί κατά 1000%. Οι εξαγωγές λαχανικών από το Πακιστάν έχουν αυξηθεί σε 18.000 τουλάχιστον τόνους από μόλις 1.000 τόνους την ίδια περίοδο το 2014, ενώ οι εξαγωγές ψαριών από τη Γροιλανδία και τα νησιά Φερόε έχουν αυξηθεί κατά 2.671% και 189% αντίστοιχα!

Σκληραίνει ο ανταγωνισμός ΝΑΤΟ-Ρωσίας

Στις 24 και 25 Ιούνη πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες η σύνοδος των υπουργών πολέμου του ΝΑΤΟ με κεντρικό θέμα τη λήψη αποφάσεων για την ενίσχυση των αποτρεπτικών και επιθετικών ικανοτήτων των νατοϊκών δυνάμεων στην Ευρώπη σε περίπτωση ρωσικής επίθεσης σε χώρα – μέλος του ΝΑΤΟ. Στο επίκεντρο των διαβουλεύσεων για την προσαρμογή του ΝΑΤΟ στις νέες συνθήκες στην Ευρώπη είναι η ενίσχυση της δύναμης ταχείας επέμβασης με υπερσύγχρονο εξοπλισμό και εναέριες, ναυτικές και ειδικές δυνάμεις, που υπολογίζεται ότι θα φτάσουν μέχρι 40.000 στρατιώτες. Η απόφαση για τη συγκρότηση της δύναμης ταχείας επέμβασης με 5.000 στρατιώτες, ικανής να επέμβει μέσα σε 48 ώρες, είχε ληφθεί στην προηγούμενη σύνοδο του ΝΑΤΟ τον Φλεβάρη. Η Γερμανία, η Νορβηγία και η Ολλανδία ήταν οι χώρες που είχαν συμφωνήσει να συνεισφέρουν τα πρώτα στρατεύματα, ενώ οι Αμερικάνοι έχουν αναλάβει να καλύψουν τις ανάγκες της με υπερσύγχρονο στρατιωτικό εξοπλισμό, τον οποίο φυσικά θα πληρώσουν οι χώρες μέλη, και με ειδικές δυνάμεις, κυρίως από τους 65.000 αμερικάνους στρατιώτες που σταθμεύουν ήδη στην Ευρώπη. Ομως, το μεγαλύτερο μέρος των στρατευμάτων θα προέρχεται από τις ευρωπαϊκές χώρες.

Παράλληλα, μια μέρα πριν από τη σύνοδο του ΝΑΤΟ, ο αμερικάνος υπουργός πολέμου Αστον Κάρτερ, κατά την επισκεψή του στην Εσθονία, ανακοίνωσε ότι οι ΗΠΑ θα εγκαταστήσουν τανκς, θωρακισμένα οχήματα, πυροβολικό και άλλο βαρύ οπλισμό στις χώρες της Βαλτικής και σε χώρες της ανατολικής και κεντρικής Ευρώπης. Οι χώρες που έχουν συμφωνήσει να δεχτούν τα όπλα αυτά στο έδαφός τους είναι η Εσθονία, η Λετονία, η Λιθουανία, η Βουλγαρία, η Ρουμανία και η Πολωνία.

Με πρόσχημα την ουκρανική κρίση, στην οποία πρωταγωνιστικό ρόλο έπαιξαν και παίζουν οι Αμερικάνοι για να αποδυναμώσουν και να απομονώσουν τη Ρωσία, ενισχύεται η επιθετική ικανότητα της νατοϊκής συμμαχίας στην Ευρώπη και ιδιαίτερα στα ρωσικά σύνορα. Οπως ήταν επόμενο, η απόφαση για την ανάπτυξη βαριών όπλων στα σύνορα της Ρωσίας προκάλεσε την οργισμένη αντίδραση του ρωσικού υπουργείου Αμυνας, που τη χαρακτήρισε ως την πιο επιθετική ενέργεια των ΗΠΑ από την εποχή του ψυχρού πολέμου, ενώ ο Πούτιν ανακοίνωσε ότι η Ρωσία θα προσθέσει περισσότερους από 40 νέους διηπειρωτικούς βαλιστικούς πυραύλους στο οπλοστάσιό της, που έχουν την ικανότητα να διαπεράσουν οποιοδήποτε αντιπυραυλικό αμυντικό σύστημα.

Η ανασυγκρότηση του ρωσικού ιμπεριαλισμού και η δυναμική επανεμφάνισή του στη διεθνή σκακιέρα οδηγεί αναπόφευκτα στην όξυνση του ανταγωνισμού με τους αντιπάλους του για τον έλεγχο των αγορών και των σφαιρών επιρροής και στην κλιμάκωση της στρατιωτικής αντιπαράθεσης μεταξύ τους. Γι αυτό και το ΝΑΤΟ προσαρμόζεται και προετοιμάζεται για μακρόχρονη αντιπαράθεση με τη Ρωσία.

Διέλυσε την κυβέρνηση ο Αμπάς

Με μια αιφνιδιαστική κίνηση, η προδοτική κλίκα του Αμπάς ανακοίνωσε μονομερώς τη διάλυση της κυβέρνησης εθνικής ενότητας που σχηματίστηκε τον Απρίλη του 2014 σε συνεργασία με τις οργανώσεις της Παλαιστινιακής Αντίστασης, προβάλλοντας ως λόγο την αδυναμία της να εδραιωθεί στη Γάζα λόγω εμποδίων από τη Χαμάς. Η αλήθεια βέβαια είναι διαφορετική. Προκειμένου να συναινέσει στο πέρασμα της εξουσίας από τη Χαμάς στην κυβέρνηση εθνικής ενότητας, ο Αμπάς απαιτούσε την πλήρη και χωρίς όρους παράδοση του μηχανισμού ασφάλειας της Γάζας στη Φατάχ, κάτι που αρνήθηκε η Χαμάς. Η Χαμάς απέρριψε τη διάλυση της κυβέρνησης από τη Φατάχ, καταγγέλλοντάς την ως πραξικοπηματική.

Η κίνηση αυτή από τη μεριά του Αμπάς έβαλε τέλος με τον πιο απροκάλυπτο τρόπο στην έτσι κι αλλιώς θνησιγενή κυβέρνηση ενότητας μεταξύ της προδοτικής κλίκας και οργανώσεων της Παλαιστινιακής Αντίστασης, η οποία σχηματίστηκε υπό τη λαϊκή πίεση και παρέμεινε αδρανής από τη στιγμή της συγκρότησης μέχρι τη διάλυσή της.

Η διάλυση της κυβέρνησης έρχεται κατά τη διάρκεια των έμμεσων διαπραγματεύ-

Ουγγαρία

Αντιμεταναστευτικό τείχος και στρατόπεδα συγκέντρωσης!

«*Αν έρθετε στην Ουγγαρία, δεν μπορείτε να πάρετε τις δουλειές των Ούγγρων*». Η γιγαντοαφίσα της φωτογραφίας είναι μία από τις περίπου 1.000 που αναρτήθηκαν από την ουγγρική κυβέρνηση τους τελευταίους μήνες. Υπάρχει και ένα ακόμη μήνυμα, που προειδοποιεί τους μετανάστες να σέβονται τους νόμους. Οι γιγαντοαφίσες είναι μέρος της «πανεθνικής διαβούλευσης για τη μετανάστευση και την τρομοκρατία», που οργανώνει από τον περασμένο Απρίλη η κυβέρνηση της Ουγγαρίας, με την αποστολή ερωτηματολογίων σε οκτώ εκατομμύρια πολίτες άνω των 18 ετών, τους οποίους ρωτά αν πιστεύουν πως *«η κακή διευθέτηση του θέματος της μετανάστευσης από τις Βρυξέλλες έχει οδηγήσει σε δυνάμωμα της τρομοκρατίας»* και αν υποστηρίζουν τη φυλάκιση των παράνομων μεταναστών σε στρατόπεδα συγκέντρωσης!

Εξι μέλη του αντιπολιτευόμενου κόμματος Együtt (σημαίνει Μαζί), που τόλμησαν να επιχειρήσουν την καταστροφή των αντιμεταναστευτικών γιγαντοαφισών, συνελήφθησαν από την αστυνομία. Η ουγγρική ακροδεξιά κυβέρνηση δε σταμάτησε όμως μόνο σ' αυτά. Την προηγούμενη Τετάρτη, ανακοίνωσε ότι θα χτίσει τείχος ύψους τεσσάρων μέτρων κατά μήκος των 175 χιλιομέτρων των συνόρων της Ουγγαρίας με τη Σερβία! Στόχος είναι η ανακοπή του κύματος των μεταναστών που κατακλύζουν την χώρα ευελπιστώντας να περάσουν σε άλλες χώρες-μέλη της ΕΕ.

Οπως έχουμε γράψει σε παλαιότερα φύλλα (http://www.eksegersi.gr/issue/827/Καταστολή/24153.Η-Υπατη-Αρμοστεία-«ανακαλύπτει»-την-«οδό-των) ο δρόμος των μεταναστών προς την Ουγγαρία είναι μία Οδύσσεια γραμμένη με αίμα. Οσοι «τυχεροί» κατορθώσουν να φτάσουν στο μαγιάρικο έδαφος κάνουν αίτηση για άσυλο προκειμένου να καταγραφούν σε μια χώρα εντός ΕΕ. Ελάχιστοι είναι αυτοί που το παίρνουν. Σύμφωνα με το Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (βλ. https://www.hrw.org/news/2015/06/22/dispatches-hungary-s-anti-migrant-fence-insult-its-history), μόνο το 9% των αιτήσεων για άσυλο γίνονται δεκτές με την πρώτη προσπάθεια, ποσοστό που είναι το χαμηλότερο στην ΕΕ. Ομως το κύμα των μεταναστών εξακολουθεί να φουντώνει. Το 2014 οι αιτήσεις για άσυλο ήταν οι διπλάσιες από το 2013, βάζοντας την Ουγγαρία στη δεύτερη θέση μετά τη Σουηδία ως προς τον αριθμό των αιτούντων άσυλο ανά κάτοικο (με τους μισούς να είναι από το Κόσοβο και τους υπόλοιπους από Συρία και Αφγανιστάν κατά κύριο λόγο).

Με την κατασκευή του τείχους η νεοφασιστική ουγγρική κυβέρνηση ευελπιστεί να ανακόψει το κύμα των προσφύγων, που σύμφωνα με τον πρωθυπουργό Βίκτορ Ορμπάν (τα μυαλά του οποίου έχουν πάρει αέρα με το 44% που κέρδισε στις περσινές εκλογές) απειλούν να ανατρέψουν την ευρωπαϊκή χριστιανοσύνη και να αλλάξουν το πρόσωπο του ευρωπαϊκού πολιτισμού. Ενός πολιτισμού που είναι έτοιμος να αντιγράψει ακόμα και τις ναζιστικές θηριωδίες για να προστατευτεί από τους «ξυπόλητους» που αναζητούν στον ήλιο μοίρα. Ο φασισμός σε όλο του το μεγαλείο! Να σημειώσουμε μόνο ότι πριν από τον Ορμπάν κυβερνούσαν οι «σοσιαλιστές» που αφού τύλιξαν τη χώρα στα πλοκάμια του ΔΝΤ, που εφάρμοσε ένα σκληρό πρόγραμμα λιτότητας, που περιλάμβανε κατάργηση του 13ου μισθού στο Δημόσιο, πάγωμα των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων για δυο χρόνια, κατάργηση της 13ης σύνταξης, αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης στα 65 και αύξηση του ΦΠΑ (σας θυμίζουν τίποτα όλ' αυτά;).

Το πρόγραμμα σκληρής λιτότητας θεωρήθηκε απόλυτα επιτυχημένο, αφού μέσα στο 2009 το δημοσιονομικό έλλειμμα έπεσε πάνω από 4 εκατοστιαίες μονάδες και διαμορφώθηκε στο 3,9% του ΑΕΠ, ποσοστό που θα το ζήλευαν ακόμα και οι μεγάλες δυνάμεις της ΕΕ. Με μια... λεπτομέρεια. Η οικονομία της χώρας άρχισε να κατρακυλά και μέσα σ' ένα χρόνο το ΑΕΠ σημείωσε πτώση κατά 6,3%, με αποτέλεσμα η ανεργία ν' αρχίσει να μαστίζει μεγάλο μέρος του πληθυσμού. Αυτό, όμως, ελάχιστα απασχόλησε το ΔΝΤ. Οι διοικούντες τον διεθνή ιμπεριαλιστικό οργανισμό χαρακτήρισαν την παρέμβασή τους στην Ουγγαρία «success story». Οπως έλεγαν, στην Ουγγαρία δεν επαναλήφθησαν τα λάθη που είχε κάνει στο παρελθόν το ΔΝΤ και έτσι εξασφαλίστηκε η επιτυχία.

Η επιτυχία συνεχίζεται με την μείωση της ανεργίας (κάτω του 10% σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία) και μισθούς πείνας. Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΟΣΑ (https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=RMW), ο μέσος ετήσιος μισθός, λαμβάνοντας υπόψη την αγοραστική του δύναμη, μόλις φτάνει στο 76% του μέσου ετήσιου μισθού στην Ελλάδα της κρίσης (2013), ενώ ο κατώτατος το 86%. Φασισμός και λιτότητα πάνε χέρι-χέρι.

ΥΓ. Στον απόηχο των παραπάνω εξελίξεων ήρθε και ο «τσαμπουκάς» της ακροδεξιάς κυβέρνησης με τις δηλώσεις του κυβερνητικού εκπροσώπου για αναστολή του Κανονισμού του Δουβλίνου. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος δήλωσε ότι «η Ουγγαρία είναι γεμάτη» και απαντώντας σε ερώτηση αν έχει το δικαίωμα να αποσυρθεί από τους Κανονισμούς του Δουβλίνου, απάντησε ότι δεν έχει άλλη επιλογή (http://www.kormany.hu/en/prime-minister-s-office/news/hungary-is-full). Ο «τσαμπουκάς» όμως κράτησε μόλις μία μέρα, την περασμένη Τρίτη. Την Τετάρτη, το γραφείο του πρωθυπουργού (http://www.kormany.hu/en/prime-minister-s-office/news/hungary-complies-in-full-with-all-eu-regulations) δημοσίευσε δηλώσεις του υπουργού Εξωτερικών σε συνέντευξη Τύπου, σύμφωνα με τις οποίες η ουγγρική κυβέρνηση δεσμεύεται από κάθε απόφαση της ΕΕ. Ο ούγγρος υπουργός Εξωτερικών και Εμπορίου διέψευσε ότι αποφασίστηκε η αναστολή οποιουδήποτε ευρωπαϊκού κανονισμού στην Ουγγαρία, δίνοντας τέλος στον «τσαμπουκά». Σαν καλές κοτούλες οι φασίστες μαζεύτηκαν όταν τους τράβηξαν το αυτί τα αφεντικά τους στην ΕΕ!

Η φιλολογία για αναστολή του Κανονισμού του Δουβλίνου δεν αφορούσε τους μετανάστες που εισέρχονται στην Ουγγαρία από το σερβικό έδαφος, αλλά εκείνους που επιστρέφουν στην Ουγγαρία οι γειτονικές χώρες. Οι Ούγγροι δεν έχουν κανένα πρόβλημα ν' αφήσουν τους μετανάστες να περάσουν στην Αυστρία και από εκεί να πάνε όπου αλλού θέλουν. Επειδή, όμως, η πλειοψηφία έχει κάνει αίτηση για άσυλο στην Ουγγαρία, αυτοί που συλλαμβάνονται σε επιχειρήσεις-σκούπα σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες εντοπίζονται βάσει της βάσης δακτυλικών αποτυπωμάτων που έχει δημιουργηθεί και μόλις διαπιστώνεται ότι έχουν υποβάλει αίτηση για άσυλο στην Ουγγαρία επιστρέφονται εκεί, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον Κανονισμό του Δουβλίνου.

σεων μεταξύ Χαμάς και Ισραήλ μέσω ευρωπαίων και τούρκων διαμεσολαβητών με στόχο την επέκταση της εκεχειρίας που υπογράφηκε το περασμένο καλοκαίρι και έδωσε τέλος στη σιωνιστική εισβολή στη Γάζα. Γεγονός που, όπως φαίνεται, ενόχλησε έντονα τον Αμπάς και απετέλεσε μια επιπλέον πρόφαση για τη διάλυση της κυβέρνησης, γιατί ουσιαστικά σημαίνει παραγκωνισμό του ίδιου και επιβεβαιώνει ποιος είναι ο ντε φάκτο κυρίαρχος, με στρατιωτικούς και πολιτικούς όρους στη Γάζα.

Στην προσπάθειά του να αποκλείσει τις οργανώσεις της Αντίστασης από τη νέα κυβέρνηση, ο Αμπάς, σε συνάντηση με τον γάλλο υπουργό Εξωτερικών Λοράν Φαμπιούς στην Ιερουσαλήμ την Κυριακή 21 Ιούνη, δήλωσε σαν ελέω θεού μονάρχης ότι στη νέα κυβέρνηση δε θα επιτρέψει να συμμετάσχουν οργανώσεις και κόμματα που δεν αναγνωρίζουν το Ισραήλ! Βέβαια, μια τέτοια κυβέρνηση, χωρίς τη συμμετοχή τουλάχιστον της Χαμάς, μόνο κυβέρνηση εθνικής ενότητας δε θα ήταν. Ωστόσο, παρά τις εμπρηστικές δηλώσεις του Αμπάς, η εκτελεστική επιτροπή της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης ξεκίνησε κύκλο διαπραγματεύσεων με τις παλαιστινιακές οργανώσεις και κόμματα με στόχο τη συγκρότηση νέας κυβέρνησης εθνικής ενότητας, σύμφωνα με ρεπορτάζ του Παλαιστινιακού Κέντρου Ενημέρωσης (23/6/15).

Με τη διάλυση της κυβέρνησης και τις δηλώσεις ενάντια σε όσους δεν αναγνωρίζουν το Ισραήλ, ο Αμπάς ενδεχομένως επεχείρησε την επαναπροσέγγιση με τους σιωνιστές, οι οποίοι είχαν αποχωρήσει από τη διαδικασία των διαπραγματεύσεων με την Παλαιστινιακή Αρχή λίγες μέρες πριν από τη συγκρότηση της κυβέρνησης εθνικής ενότητας τον Απρίλη του 2014, επικαλούμενοι τη συνεργασία της Φατάχ με τη Χαμάς. Η απόφασή του τελικά να εμπλέξει τις οργανώσεις της Αντίστασης και στη νέα κυβέρνηση, η οποία πιθανότατα δε θα έχει καμία διαφορά από την προηγούμενη, δείχνει ότι δεν μπορεί να αγνοήσει τη μεγάλη επιρροή των οργανώσεων της Αντίστασης όχι μόνο στη Γάζα αλλά και στη Δυτική Οχθη.

Dougar στο Καλαί...

Μπορεί να αποκαταστάθηκε η κυκλοφορία στην υποθαλάσσια σήραγγα της Μάγχης, που συνδέει τη Βρετανία με τη Γαλλία, μετά από αστυνομική επιχείρηση που απομάκρυνε με τη βία τους ναυτεργάτες που έβαλαν φωτιά σε λάστιχα διαμαρτυρόμενοι για την εξαγορά της γαλλικής εταιρίας MyFerryLink (δημιουργήθηκε το 2012 από την Eurotunel και τη γαλλική κοπερατίβα SCOP) από τη δανέζικη ανταγωνιστική DFDS, με συνέπεια 500 απολύσεις, όμως αυτό που συνέβη στο Καλαί δεν είχε προηγούμενο. Δεν αναφερόμαστε στη χρεοκοπία ενός ακόμη «αυτοδιαχειριστικού» εγχειρήματος, μετά από την παρεμπόδιση της λειτουργίας της MyFerryLink στο Ντόβερ από τη βρετανική επιτροπή ανταγωνισμού, με το σκεπτικό ότι η Eurotunel που νοικιάζει τα πλοία στους ναυτεργάτες της SCOP ήδη ελέγχει την υποθαλάσσια σήραγγα και γι' αυτό δεν δικαιολογείται να ελέγχει και τη ναυσιπλοΐα μεταξύ Ντόβερ και Καλαί, με αποτέλεσμα η MyFerryLink

να ανακοινώσει παύση εργασιών στις 2 Ιούλη. Αναφερόμαστε στα πλάνα που είδαν το φως της δημοσιότητας με τους εκατοντάδες μετανάστες που βρήκαν την ευκαιρία, με το τεράστιο μποτιλιάρισμα που δημιουργήθηκε, να γαντζωθούν στα φορτηγά για να περάσουν στη βρετανική «γη της επαγγελίας».

*«Είναι μία ρουτίνα. Ξοδεύεις μία μέρα σε dougar και μετά έχεις μία μέρα ανάπαυσης. Είναι εξαντλητικό αλλά η εναλλακτική είναι να πληρώσεις 1.000 ευρώ στους λαθρέμπορους. Δεν έχω 1.000 ευρώ, οπότε δεν έχω άλλη επιλογή». Αυτά είπε στον βρετανικό Ind*ependent την περασμένη Τετάρτη (http://www.independent.co.uk/news/world/europe/calais-crisis-migrants-striving-to-reach-england-grateful-for-a-traffic-jam-sent-from-heaven-10343164.html) ο Μαχμούντ Χαφέζ, ένας 35χρονος δάσκαλος από το Αλέπο της Συρίας, που εδώ και τρεις μήνες προσπαθεί να κάνει το τελικό βήμα για το ταξίδι του στη Βρετανία. Το "dougar" είναι αυτό που συνηθίζουν να κάνουν οι «λαθρεπιβάτες». Σκαρφαλώνουν στα φορτηγά και στριμώχνονται στα πιο απίθανα σημεία τους, ακόμα και ανάμεσα στις ρόδες.

Η άγρια καταστολή της «ευαίσθητης Ευρώπης» στο μεταναστευτικό κύμα (την προσήλωσή τους σ' αυτή επαναβεβαίωσαν οι υπουργοί Εξωτερικών της ΕΕ κατά την τελευταία σύνοδό τους στο Λουξεμβούργο την περασμένη Δευτέρα) δεν σταματά τα κύματα των προσφύγων που αψηφούν όλους τους κινδύνους προκειμένου να διεκδικήσουν το δικαίωμά τους σε μία καλύτερη ζωή. Γι' αυτό και στο Καλαί έχουν συσσωρευτεί γύρω στους 3.000 μετανάστες για να περάσουν στη Βρετανία, ενώ ο αριθμός τους ολοένα και αυξάνεται. Η «πολιτισμένη» Δύση, που ευθύνεται για τη ληστρική εκμετάλλευση των χωρών τους ή ακόμα και για την διάλυσή τους, θα πληρώσει το «τίμημα» της ύπαρξης αυτών των ανθρώπων, είτε το θέλει είτε όχι.

στο ψαχνό

Ρήξεις

Πράγματι, έγινε ρήξη αυτές τις μέρες. Οχι η δήθεν επαπειλούμενη ρήξη με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, που ενδεχομένως να φαντασιώνονταν κάποιοι αφελείς συριζαίοι (σίγουρα όχι τα ηγετικά κλιμάκια, που ξέρουν καλά ποιο καθεστώς κλήθηκαν να υπηρετήσουν), αλλά η πλήρης ρήξη του ΣΥΡΙΖΑ με ό,τι μπορεί να είχε απομείνει -στο συμβολικό έστω επίπεδο- με τις αρχές, τις αξίες και τις παραδόσεις της Αριστεράς.

Αλλαξε θέση η «Κόντρα» και μιλά για Αριστερά; Οχι, δεν αλλάξαμε θέση. Ο όρος για εμάς παραπέμπει στην πολιτική γεωγραφία και μόνο και είναι τόσο ασαφής και ρευστός που κάποια στιγμή χώρεσε ακόμη και τον ΣΥΡΙΖΑ. Ομως, στη συνείδηση του ελληνικού λαού, στη συνείδηση των πλατιών εργαζόμενων σωμάτων, υπάρχει αποτυπωμένη, εν είδει κινηματογραφικών εικόνων, η παράδοση της Αριστεράς, που είναι ταυτόσημη με την παράδοση του κομμουνιστικού κινήματος.

Πολιτικές δυνάμεις ασυμβίβαστες, σε διαρκή σύγκρουση με το αστικό καθεστώς, που δε δίστασαν να οργανώσουν ένοπλο αγώνα, όταν οι συνθήκες το απαιτούσαν. Ηγετικά στελέχη και απλά μέλη που πέρασαν διά πυρός και σιδήρου, που τους τσάκισαν στα κρατητήρια της Ασφάλειας, που τους διαμέλισαν στα ξερονήσια, που τους έστησαν στα εκτελεστικά αποσπάσματα κι αυτοί δε λύγισαν. Αριστερά στη λαϊκή συνείδηση σημαίνει Ζαχαριάδης, Βελουχιώτης, Σουκατζίδης, Ηλέκτρα, Ηρώ, καπετάν Ανάποδος, Σταθοπούλου, Μπελογιάννης, Νικηφορίδης, Πέτρουλας, Λαμπράκης, Χαλκίδης και χιλιάδες άλλοι αγωνιστές και αγωνίστριες.

Ποιο ήταν το χαρακτηριστικό όλων αυτών, πέρα από την ανιδιοτέλεια και τον προσωπικό ηρωισμό; Ηταν ότι δεν έκαναν εμπόριο με τις ελπίδες του ελληνικού λαού, δεν έγιναν διαχειριστές της αστικής εξουσίας (ενώ θα μπορούσαν) και την άρνησή τους την πλήρωσαν με τη ζωή τους.

Τι σχέση έχει το τεράστιο μαρτυρολόγιο των ηρώων του κομμουνιστικού κινήματος με μια χούφτα εξουσιολάγνους που δε διστάζουν να πουν δημόσια ότι η μόνη κόκκινη γραμμή που έχουν είναι να μη γίνουν κυβερνητική παρένθεση; Τι σχέση έχουν οι αξίες, το ήθος, οι παραδόσεις της Αριστεράς με τη δουλοπρεπή στάση της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου απέναντι στους αδίστακτους ιμπεριαλιστές που χρησιμοποιούν ως όπλο τους το δημόσιο χρέος;

Δεν πρέπει ν' αφήσουμε τη λαϊκή συνείδηση να δηλητηριαστεί με τις θεωρίες που θα φουντώσουν καθώς ο ΣΥΡΙΖΑ θα διαχειρίζεται τη βάρβαρη μνημονιακή πολιτική: «τους είδαμε και τους αριστερούς», «όλοι ίδιοι είναι» κτλ. Αυτό που η έννοια Αριστερά αντιπροσωπεύει στη λαϊκή συνείδηση δεν πρέπει να λερωθεί.

Εχουμε καθήκον να βροντοφωνάξουμε ότι αυτό το εξουσιαστικό σύμφυρμα δεν είχε ποτέ και δεν έχει καμιά σχέση με την Αριστερά των αγώνων, της ρήξης με το αστικό καθεστώς, της αντίστασης. Οτι είναι ένα αστικό κόμμα που για να μπορέσει να αναρριχηθεί στα ύπατα διαμερίσματα της αστικής εξουσίας χρησιμοποίησε την ταμπέλα της Αριστεράς, δημιουργώντας μ' αυτή ένα αντιδραστικό ιδεολόγημα.

Ζούμε την εποχή που οι ρήξεις είναι απαραίτητες. Ρήξη με το σύνολο της αστικής πολιτικής, που περιλαμβάνει και την καθεστωτική ψευτοαριστερά. Ρήξη με τον κοινοβουλευτικό κρετινισμό. Σύνδεση με την επαναστατική παράδοση όχι ως ανάμνηση, αλλά ως συνέχεια που μπορεί να μετατραπεί ξανά σε υλική δύναμη μέσα από την ταξική πολιτική οργάνωση.

Οι παλιόφιλοι συναντήθηκαν στο Σύνταγμα, στη φιέστα του Μουρούτη, και δεν έχασαν την ευκαιρία να φωτογραφιστούν με φόντο τους... ευρωπαίους διαδηλωτές, που ζητούσαν να μη γίνει η Ελλάδα η τελευταία... Σοβιετία. Σπύρος Λυκούδης και Γιάννης Μανιάτης ακολούθησαν διαφορετικές διαδρομές, αλλά ήταν από τους ανθρώπους που δέθηκαν την περίοδο της συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη. Υπουργός ο δεύτερος, βουλευτής ο πρώτος, δεν κατάφεραν να προωθήσουν την υπόθεση της «ενότητας της Κεντροαριστεράς», αλλά παραμένουν πάντοτε προσηλωμένοι σ' αυτή την αρχή. Μπορεί ο Λυκούδης να πήγε στο Ποτάμι για να εξασφαλίσει την επανεκλογή του και ο Μανιάτης να μην κατάφερε να επανεκλεγεί με το ΠΑΣΟΚ, όμως ξέρουν και οι δύο πως το πολιτικό σκηνικό είναι ρευστό. Γι' αυτό και ποζάρισαν αγκαλιά στη φιέστα του Μουρούτη.

ΚΟΝΤΡΕΣ

Συνενοχή

Επειδή τις επόμενες μέρες θ' ακούσουμε μεγάλη «γκρίνια» από την πλευρά της «Αριστερής Πλατφόρμας», σημειώνουμε πως η πρόταση που στάλθηκε την Κυριακή στους ιμπεριαλιστές δανειστές εγκρίθηκε μετά από μαραθώνια (πέντε ώρες) συνεδρίαση του Κυβερνητικού Συμβούλιου, στο οποίο συμμετέχουν και αριστεροπλατφορμικοί υπουργοί. Δεν ξέρουμε αν εξέφρασαν αντιρρήσεις (κρατιούνται πρακτικά στις επίσημες συνεδριάσεις) και αν πρότειναν άλλη λύση. Ξέρουμε ότι η πρόταση έφυγε για τις Βρυξέλλες κι αυτοί επέστρεψαν κανονικά στα υπουργεία τους. Αρα είναι συνυπεύθυνοι σε όλα. Ο,τι και να πουν από τώρα και μετά θα ανήκει απλώς στη σφαίρα συγκάλυψης της πλήρους συνενοχής τους.

Αλήθειες που θάβονται

Μιλώντας στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής για τα Μνημόνια, ο επικεφαλής του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή Π. Λιαργκόβας υποστήριξε ότι *«μέχρι το 2017 θα χρειαστούμε **30 με 40 δισ. ευρώ** για να αντιμετωπίσουμε τις ανάγκες»*. Και σημείωσε: *«Αν δεν έχουμε λοιπόν ενδογενείς πόρους, αναγκαστικά θα πρέπει να τα παίρνουμε αυτά τα λεφτά απέξω. Εξ ανάγκης εξαρτιόμαστε από τους διεθνείς δανειστές. **Μέχρι το 2017-2018, η χώρα θα βρίσκεται σε Μνημόνια**, εκτός κι αν υπάρξει άλλο δεδομένο»*.

Αυτή είναι μια αλήθεια που προκύπτει από τους αριθμούς. Πρόκειται για το περιβόητο χρηματοδοτικό κενό, δηλαδή για την ανάγκη αποπληρωμής των τοκοχρεολυσίων που τρέχουν κάθε χρονιά και αφορούν τα ομόλογα που κατέχει η ΕΚΤ 27 δισ., τα ομόλογα ιδιωτών που αρνήθηκαν να μπουν στο PSI και τα ομόλογα του ΔΝΤ που είναι σχετικά βραχείας λήξης. Δεν είναι η πρώτη φορά που το Γραφείο Προϋπολογισμού του κράτους αναφέρεται σ' αυτό το ζήτημα, χρησιμοποιώντας την ψυχρή γλώσσα των αριθμών και παραπέμποντας στην ακόμα πιο ψυχρή γλώσσα των δανειστών. Αυτές οι αλήθειες, όμως, θάβονται, ιδιαίτερα από την προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ, για ευνόητους λόγους.

Παιχνιδάκια

Ο πρόεδρος Πάκης δεν πήγε στη φιέστα Νο2 της Επιτροπής Ζωής (Επιτροπή Αλήθειας Δημοσίου Χρέους είναι το επίσημο όνομά της), προφασιζόμενος δουλειά, όμως η Κωνσταντοπούλου αποφάσισε να τον ξαναβάλει στο κάδρο της. Ζήτησε συνάντηση και πήγε αυτοπροσώπως να του παραδώσει το πόρισμα της Επιτροπής της. Την ίδια μέρα που στις Βρυξέλλες γινόταν η τελευταία φάση της «διαπραγμάτευσης», ενώ η παλιοπαρέα (χρονικό είναι το «παλιο», ήτοι η παλαιά παρέα) του προέδρου Πάκη διαδήλωνε για δεύτερη φορά διατρανώνοντας ότι «μένει Ευρώπη». Ετσι, προκειμένου να μη δυσαρεστήσει κανέναν, δόγμα που ακολουθεί με θρησκευτική ευλάβεια εδώ και πολλά χρόνια ο πρόεδρος Πάκης, δέχτηκε την Κωνσταντοπούλου, παρέλαβε το πόρισμα της Επιτροπής της και πέταξε και μια μπηχτούλα (με τον αέρινο τρόπο του Πάκη). Η Επιτροπή, είπε, έχει ως στόχο να βοηθήσει «την αδιατάρακτη και βιώσιμη πορεία της χώρας εντός της Ευρώπης και εντός της ευρωζώνης **και όχι να την παρεμποδίζουν με οποιονδήποτε τρόπο**».

Καραγκιοζιλίκια

Σύγκρουση αριστερών γιγάντων! Αγριος φραξιονιστικός καυγάς ξέσπασε ανάμεσα στην εφημερίδα «Εποχή» (εκφράζει την αριστερή ΑΝΑΣΑ ή αλλιώς τους «53», μετά την αποχώρηση της δεξιάς ΑΝΑΣΑ που έστησε δική της ξεχωριστή φράξια) και την ιστοσελίδα «Iskra» (εκφράζει διαχρονικά το «Αριστερό Ρεύμα»). Η «Εποχή» με άρθρο της την έπεσε χοντρά στους Λαφαζανικούς, καταγγέλλοντάς τους ως κομματικούς γραφειοκράτες που διακατέχονται από σύνδρομο «επαναστατικής μεγαλομανίας» από το οποίο «σίγουρα θα τρίζουν τα κόκαλα του Λένιν». Η «Iskra» απάντησε μιλώντας για «λιβελογράφημα» που «βρίθει αποκλειστικά από εμπαθείς χαρακτηρισμούς, ανοίκειες προσωπικές επιθέσεις και μειωτικές

Τέλειος εξευτελισμός

Είναι αναμφισβήτητο γεγονός ότι από την ελληνική κυβέρνηση δόθηκαν δυο κείμενα στις Βρυξέλλες. Ενα το βράδυ της Κυριακής και ένα το πρωί της Δευτέρας. Μια πληροφορία λέει πως το πρώτο κείμενο είχε την υπογραφή Βαρουφάκη και οι δανειστές απαίτησαν την υπογραφή Τσίπρα. Αυτό μπορεί να είναι αληθές (δεν διέψευσε την πληροφορία το Μαξίμου), όμως δε δικαιολογεί το επιχείρημα «δεν προλάβαμε να το επεξεργαστούμε», που προβλήθηκε. Μπορούσαν να κάνουν την επεξεργασία και να περιμένουν να βάλει την υπογραφή ο Τσίπρας.

Οταν ρωτήθηκε ο Ντεϊσελμπλούμ, επιβεβαίωσε ότι έφτασαν δυο προτάσεις, αλλά είπε ότι δεν τις σύγκρινε! Αρα, δε θέλησε να μπει στην ουσία, για να μην εκθέσει περισσότερο την ελληνική κυβέρνηση. Γιατί είναι βέβαιο ότι ανάμεσα στο βράδυ της Κυριακής και το πρωί της Δευτέρας κάτι ακόμη προστέθηκε στις προτάσεις της ελληνικής κυβέρνησης. Το τελεσίγραφο των ιμπεριαλιστών δανειστών απέδωσε και η κυβέρνηση έσπευσε να προσαρμοστεί ακόμη και στο παραπέντε.

Και γιατί δεν κατέληξαν την ίδια μέρα σε συμφωνία; Για να παραπέμψουν τον Τσίπρα στην τρόικα και να μην του δώσουν τη χαρά να λέει πως την τελική συμφωνία την πέτυχε στο πλαίσιο πολιτικής διαπραγμάτευσης σε μια σύνοδο κορυφής της ΕΕ.

αναφορές (...) αρκετές εκ των οποίων λέγονται και γράφονται συνήθως από δεξιά και ακροδεξιά χείλη και έντυπα».

Προς τι ο καυγάς, ειδικά αυτή τη στιγμή που και οι δύο αυτές φράξιες πρέπει να ενώσουν τις δυνάμεις τους για να στηρίξουν την κυβέρνηση που αναμφίβολα θα κλυδωνιστεί από τη νέα μνημονιακή συμφωνία; Μα ακριβώς γι' αυτό. Επειδή μυρίζουν ανακατατάξεις στην κυβέρνηση. Η φράξια των «53» θεωρεί πως είναι αδικημένη στην εσωκομματική μοιρασιά, ενώ αντίθετα η «Αριστερή Πλατφόρμα» είναι εξαιρετικά ευνοημένη. Βαράει, λοιπόν, τα ντα ούλια για ν' ακούσει ο Τσίπρας και στον επικείμενο ανασχηματισμό να εκτιμήσει ποιοι είναι οι πιστοί του σύμμαχοι και να αποτιμήσει αυτή την εκτίμηση με περισσότερα πόστα πρώτης γραμμής. Ο Τσακαλώτος από τους «53» κλήθηκε να βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά και όχι ο Μπαρουφάκης ή ο Λαφαζάνης.

Ψεκασμένα βέλη

Απόρησαν πολλοί όταν άκουσαν το πρωί της περασμένης Δευτέρας τον Καμμένο να δηλώνει ότι θα οδηγήσει ακόμη και σε πτώση την κυβέρνηση, αν αυξηθεί ο ΦΠΑ στα νησιά. Θα χάσει ο Καμμένος τα μεγαλεία του Πενταγώνου γι' αυτό το λόγο; Από την απορία τους έβγαλε ο βουλευτής Μαυραγάνης που σε άλλη τηλεοπτική εκπομπή, αργά το βράδυ της ίδιας μέρας, έλεγε με νόημα: Ας αξιοποιήσει αυτή τη θέση μας η κυβέρνηση ως βέλος στη διαπραγματευτική της φαρέτρα! Μ' άλλα λόγια, εμείς τα λέμε αυτά για να πάει ο Τσίπρας στους δανειστές και να τους πει, «παιδιά, μην με πιέζετε για τον ΦΠΑ στα νησιά, γιατί ο Καμμένος θα ρίξει την κυβέρνησή μου». Ακόμη και τα... βέλη των ΑΝΕΛ ψεκασμένα με ηλιθιοτίλ είναι.

Ασημαντότητες

Εβαλε τον εαυτό του «στο μούσκιο» (όπως λένε στην Ηπειρο), αλλά τον ξέχασε και ο ίδιος, με αποτέλεσμα να πιάσει γλίτσα. Περίμενε να τον φωνάξουν ως παράκλητο, όμως ουδείς ενδιαφέρθηκε. Τελευταία τον ξέχασαν και τα ΜΜΕ του «εκσυγχρονισμού», που τον είχαν στα ώπα-ώπα και για μια περίοδο τον είχαν αναγορεύσει σε μεγάλη πολιτική προσωπικότητα (ενώ στην πραγματικότητα δεν υπήρξε παρά μια ασημαντότητα της αστικής πολιτικής, με μοναδικό προσόν τον αυταρχικό νεοφιλελευθερισμό που εξέπεμπε με το λόγο και τις πράξεις του).

Ο λόγος για τον Αλέκο Παπαδόπουλο που πήγε στο Ηράκλειο της Κρήτης για ν' ανακοινώσει την ίδρυση νέου «δημοκρατικού κόμματος» στο χώρο του Κέντρου. Η δομή, το πρόγραμμα, η ονομασία και το έμβλημα θ' ανακοινωθούν το αργότερο στις αρχές Σεπτέμβρη. Οπως είπε ο Παπαδόπουλος, η σχετική πρωτοβουλία είναι σε εξέλιξη εδώ και ένα χρόνο και έχει πρωταγωνιστές «τη νεότερη γενιά με τη συνεπικουρία κάποιων παλαιότερων»!

Προβλέπουμε πως ο τέως βουλευτής και τέως υπουργός δε θα πιάσει μπάζα στο χρηματιστήριο της Κεντροαριστεράς. Βγήκε μεν από «το μούσκιο», όμως η γλίτσα με τους μήκυτες δεν του επιτρέπει να μοστράρει σαν πολιτικός αναμορφωτής.

Η δικιά της ατζέντα

Μπορεί την περασμένη Δευτέρα ο Τσίπρας να περνούσε από το καθαρτήριο των Βρυξελλών, αφού προηγουμένως εξομολογήθηκε όλες τις αμαρτίες του και τις έγραψε σ' ένα χαρτί συνολικού «κόστους» 8 δισ. ευρώ, μπορεί όλα τα ΜΜΕ να ήταν σε απευθείας σύνδεση με τις Βρυξέλλες όπου παιζόταν η τελευταία φάση του συριζαίικου δράματος, όμως η Κωνσταντοπούλου έχει τη δικιά της ατζέντα και βάλθηκε ν' απασχολήσει τη δημοσιότητα με τα καμώματά της και αυτή τη μέρα. Ετσι, εκτός από την επίσκεψή της στον πρόεδρο Πάκη, άνοιξε και το θέμα Στουρνάρα, απειλώντας ακόμη και με βίαιη προσαγωγή αν δεν πάει τη μέρα που θέλει αυτή να καταθέσει. Μολονότι ο Στουρνάρας έστειλε επιστολή και πρότεινε εφτά ημερομηνίες μεταξύ 6 και 23 Ιούλη, η Κωνσταντοπούλου αποφάσισε να τον καλέσει στις 26 Ιούνη (χτες). Μάταια προσπάθησε να τη μεταπείσει ο Φίλης, ο οποίος τελικά ψήφισε και τις δυο προτάσεις (και της Κωνσταντοπούλου και της αντιπολίτευσης)!

Αρχισε η αποκαθήλωση;

Συνέδριο με τίτλο «Rekindling the Greek Economy: Great Expectations?» («Αναζωπυρώνοντας την ελληνική οικονομία: μεγάλες προσδοκίες;») οργανώνει στις 9 Ιούλη στον «Αστέρα» της Βουλιαγμένης ο Economist. Πρώτες μούρες στο συνέδριο (αυτοί αποτελούν και τους κράχτες στη διαφημιστική καμπάνια του περιοδικού) είναι ο Πέτερ Μπόφινγκερ, οικονομικός σύμβουλος της Μέρκελ και μέλος του «συμβουλίου των σοφών» της Γερμανίας, και ο Μπενουά Κερέ, μέλος της εκτελεστικής επιτροπής της ΕΚΤ και δεξί χέρι του Ντράγκι.

Από ελληνικής πλευράς συμμετέχουν ο υπουργός Γιώργος Σταθάκης και η πρόεδρος της ΕΤΕ Λούκα Κατσέλη (συν τρεις εκπρόσωποι των καπιταλιστών). Ποιος απουσιάζει; Ο ροκ σταρ Μπαρουφάκης! Αρχισε η αποκαθήλωσή του από το Μαξίμου ή οι Μπόφινγκερ και Κερέ απαίτησαν να μην συμμετέχει αυτός για να συμμετάσχουν αυτοί; Ο,τι και να ισχύει, στο ίδιο συμπέρασμα κατατείνει.

ZOOM

Σε τελική ανάλυση...

Οι φανατικοί οπαδοί του ΣΥΡΙΖΑ, όταν δεν μπορούν να υπερασπιστούν τη μνημονιακή συμφωνία, είτε γιατί και οι ίδιοι αισθάνονται προδομένοι είτε γιατί έχουν αφοπλιστεί από επιχειρήματα, καταλήγουν στην έσχατη γραμμή άμυνας: Διαπραγματευτήκαμε πάντως. Διαπραγματευτήκαμε σκληρά, επί πέντε μήνες, τους αναγκάσαμε να κάνουν τόσα Eurogroup, τόσες συσκέψεις, τόσες διμερείς ή πολυμερείς συναντήσεις, ακόμη και σύνοδο κορυφής. Δεν μπορείς να πεις ότι παραδοθήκαμε αμαχητί σαν τους προηγούμενους, ότι συναινέσαμε στη μνημονιακή πολιτική, γιατί ήταν και δική μας πολιτική. Τελικά, ναι χάσαμε, αλλά με το κεφάλι ψηλά και με την ελπίδα ότι στο μέλλον θα διορθώσουμε τα πράγματα, αφού δεν κατάφεραν να υλοποιήσουν το σενάριο της αριστερής παρένθεσης.

Το τελευταίο, για την ελπίδα που παραμένει ακόμη ζωντανή, δεν αξίζει τον κόπο να το σχολιάσουμε. Αρκεί μια απλή σύγκριση με τη στρατηγική και την τακτική διαχείρισης που υποσχόταν προεκλογικά ο ΣΥΡΙΖΑ, με τη βεβαιότητα ότι δεν μπορεί να συμβεί οτιδήποτε διαφορετικό από την υλοποίηση αυτής της στρατηγικής και τακτικής, για να κατανοήσει ο καθένας αν δικαιούται να τρέφει οποιαδήποτε ελπίδα για ένα διαφορετικό μέλλον. Θα μείνουμε όμως στο επιχείρημα περί σκληρής διαπραγμάτευσης, η οποία δεν κατάφερε να πετύχει κάτι καλύτερο από την τελική συμφωνία.

Υποστηρίζουμε ότι το τελευταίο πεντάμηνο ο ΣΥΡΙΖΑ δεν διαπραγματεύεται με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, αλλά διαπραγματεύεται με τον ελληνικό λαό και το εσωτερικό του (σημαντική μερίδα μελών και στελεχών του, που άλλα περίμενε). Κάνει πολιτική διαπραγμάτευση, με την έννοια ότι προσπαθεί να πείσει τους δανειστές πως δεν έχουν άλλη εναλλακτική λύση εξουσίας στην Ελλάδα και γι' αυτό πρέπει να τον στηρίξουν, επιτρέποντάς του μια σχετικά ήπια μνημονιακή συμφωνία, την οποία θα μπορεί να περάσει από τη Βουλή χωρίς κλυδωνισμούς και χωρίς να βγάλει τον ελληνικό λαό στους δρόμους, σε εκδηλώσεις σαν εκείνες που συνόδευαν την ψήφιση των Μνημονίων και των βασικών εφαρμοστικών τους νόμων. Οπως δείχνει το αποτέλεσμα, δεν τους έπεισε, αν και πρέπει να σημειώσει κανείς ότι η μεταχείριση που είχε η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ υπήρξε σημαντικά διακριτικότερη σε σχέση με τη μεταχείριση που είχαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις.

Οι ιμπεριαλιστές πήραν υπόψη τους την πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα και την απουσία ορατής εναλλακτικής λύσης εξουσίας και με βάση αυτή την παραδοχή εξάντλησαν τις πιέσεις τους πάνω στον Τσίπρα και τους υπουργούς του, χωρίς οποιαδήποτε στιγμή να διακινδυνεύσουν μια ρήξη. Κάθε φορά που τα πράγματα έφταναν σε αδιέξοδο, εμφανιζόταν σαν από μηχανής θεός κάποιο κέντρο και έδινε διέξοδο, οργανώνοντας ένα νέο γύρο διαπραγμάτευσης. Βεβαίως, στη διάρκεια αυτών των ομόκεντρων κύκλων διαπραγμάτευσης η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου όλο και κάτι εγκατέλειπε, όλο και έσβηνε κάποιες «κόκκινες γραμμές», όλο και διολίσθαινε προς τις απαιτήσεις των δανειστών. Ομως αυτή είναι η λογική κάθε διαπραγμάτευσης, στο πλαίσιο της οποίας τα μέρη δεν είναι ίσα από άποψη δύναμης, δεν είναι καν κοντά, αλλά τα χωρίζει μεγάλη διαφορά δύναμης. Δύναμης κεφαλαίου στην προκείμενη διαπραγμάτευση.

Το **καταρχήν** περιεχόμενο της διαπραγμάτευσης καθορίστηκε πριν ακόμη η νέα συγκυβέρνηση συμπληρώσει μήνα στην εξουσία. Δύο ήταν οι ενέργειες που καθόρισαν το πλαίσιο. Πρώτο, η εγκατάλειψη από πλευράς συγκυβέρνησης του προεκλογικού συνθήματος για διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους, η αναγνώριση του συνόλου του χρέους ως νόμιμου και η διατύπωση αιτήματος για αναδιάρθρωσή του, σύμφωνα με τη δέσμευση που είχε αναληφθεί από το Eurogroup το Νοέμβρη του 2012. Δεύτερο, η υπογραφή της συμφωνίας της 20ής Φλεβάρη, που προέβλεπε παράταση της δανειακής σύμβασης και του Μνημόνιου, ολοκλήρωση της αξιολόγησης και προετοιμασία για ένα νέο πρόγραμμα (νέα δανειακή σύμβαση και νέο Μνημόνιο, φυσικά, γιατί δάνειο χωρίς όρους δε δίνουν οι ιμπεριαλιστές).

Αν δεν υπήρχαν αντιδράσεις (όλοι θυμόμαστε εκείνη τη δοκιμαστική ψηφοφορία που προκάλεσε ο Τσίπρας στην ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ, λίγες μέρες μετά τη συμφωνία της 20ής Φλεβάρη, με περισσότερους από 30 βουλευτές να δηλώνουν ότι θα την καταψήφιζαν), ενδεχομένως η διαπραγμάτευση να είχε ολοκληρωθεί πρωτύτερα. Ομως, υπό τις δεδομένες περιστάσεις και με νωπή ακόμη τη «λαϊκή εντολή» και την προεκλογική δημαγωγία, ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ χρειαζόταν ένα διάστημα για να «ωριμάσει», αλλά και για να υπάρξει η σχετική δραματοποίηση που θα έφερνε τον ελληνικό λαό μπροστά στο καθιερωμένο ψευτοδίλημμα: μνημονιακή συμφωνία ή χρεοκοπία και καταστροφή;

Μα δε γινόταν διαπραγμάτευση όλο αυτό το διάστημα; Φυσικά και γινόταν, επί της ουσίας όμως δε διέφερε από τη διαπραγμάτευση που και οι προηγούμενες κυβερνήσεις έκαναν. Μόνον τα εξωτερικά χαρακτηριστικά της διαπραγμάτευσης άλλαζαν, δεδομένου ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν αναγκασμένος να της δώσει πιο «φαντεζί» χαρακτήρα και οι ιμπεριαλιστές δανειστές να αποδεχτούν ότι πρέπει να κάνουν τη διαπραγμάτευση με νέο τρόπο, μιας και στην Ελλάδα υπήρχε ένα διαφορετικό **πολιτικό** περιβάλλον, το οποίο έπρεπε να πάρουν υπόψη, δεδομένου ότι δεν είχαν εναλλακτική λύση ώστε να αδιαφορήσουν για την επιβίωση της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου ή να επιδιώξουν την ανατροπή της.

Οι αναγνώστες της «Κ» γνωρίζουν καλά πως την κατάληξη στη μνημονιακή συμφωνία την έχουμε προεξοφλήσει πριν τις εκλογές. Η στήλη, σε μια σειρά άρθρων υπό το γενικό τίτλο «Το Μνημόνιο, το μετα-Μνημόνιο και ο ΣΥΡΙΖΑ», είχε περιγράψει αυτό που τώρα αποτυπώνεται στη νέα μνημονιακή συμφωνία. Και όλο το πεντάμηνο, ανεξάρτητα από το πώς πήγαινε η διαπραγμάτευση, επιμέναμε σταθερά ότι ο προσανατολισμός της ηγετικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ είναι προς μια νέα μνημονιακή συμφωνία και κρατούσαμε μια επιφύλαξη για τυχόν «ατύχημα» που θα μπορούσε να τους προκύψει κατά τη διαδικασία της διαπραγμάτευσης. Δεν έχουμε κανένα κληρονομικό χάρισμα, ούτε μας αρέσει να τζογάρουμε με πολιτικές προβλέψεις. Η βεβαιότητά μας προέκυπτε από την ανάλυση των βασικών παραμέτρων του ελληνικού καπιταλισμού και από τη θεωρητική εκτίμηση για τον ταξικό χαρακτήρα του ΣΥΡΙΖΑ, ως μιας καθαρόαιμης αστικής πολιτικής δύναμης, σοσιαλδημοκρατικού τύπου, που δεν προτίθεται να αμφισβητήσει στο ελάχιστο το εσωτερικό και το διεθνές στάτους του ελληνικού καπιταλισμού.

Γι' αυτό και υποστηρίζουμε πως η διαπραγμάτευση που γινόταν όλο αυτό το διάστημα είχε στη βάση της πολιτικές επιδιώξεις. Ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθούσε να σώσει κάτι από την πολιτική του «αξιοπρέπεια» (δηλαδή, τη δυνατότητά του να εξαπατά το λαό και άρα να διατηρηθεί ως ηγεμονική δύναμη του αστικού συστήματος εξουσίας) και οι ιμπεριαλιστές δανειστές τον έσπρωχναν προς το ακρότατο όριο των αντοχών του, το οποίο εγκαίρως διαπίστωσαν ότι είναι πολύ ελαστικό και εύκολα μετατοπίσιμο. Ο ΣΥΡΙΖΑ δε διαπραγματευόταν τη μνημονιακή συμφωνία (αυτή ήταν δεδομένη από τις 20 Φλεβάρη), αλλά την έκταση του πρώτου μνημονιακού «πακέτου» που οι δανειστές θα τον υποχρέωναν να εφαρμόσει. Αυτές οι αντιτιθέμενες επιδιώξεις ανάμεσα στα δύο μέρη της διαπραγμάτευσης έφεραν την επιμήκυνση της διάρκειάς της μέχρι το ακρότατο σημείο της και απαίτησαν την ενεργοποίηση του πολιτικού προσωπικού της Ευρωζώνης και όχι των τεχνοκρατών της τρόικας.

Ο Μαρξ και ο Ενγκελς μας δίδαξαν πως σε μικροπεριόδους οι πολιτικές αντιπαραθέσεις ανάμεσα σε φατρίες με διαφορετικές επιδιώξεις μπορεί να φέρουν κρίση στο σύστημα, όμως **σε τελική ανάλυση** θα επιβληθεί η κατεύθυνση που είναι σύμφωνη με τα δεδομένα της καπιταλιστικής οικονομίας. Αυτό ακριβώς συνέβη στην περίπτωση της διαπραγμάτευσης ανάμεσα στην ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ και τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Η διαπραγμάτευση τράβηξε σε μάκρος, ήταν πιο περίπλοκη από τις αντίστοιχες διαπραγματεύσεις της τελευταίας πενταετίας, μπορεί κάποιες στιγμές να εγκυμονούσε ακόμη και το «ατύχημα», όμως το αποτέλεσμά της ήταν απόλυτα συμβατό με τα οικονομικά δεδομένα επί των οποίων αναπτύχθηκε. Η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ εκπροσώπησε τον ελληνικό καπιταλισμό έναντι μιας ομάδας ιμπεριαλιστικών κρατών και διεθνών ιμπεριαλιστικών οργανισμών, οι οποίοι συντονισμένα επέβαλαν τη θέλησή τους, όπως υπαγορεύει ο συσχετισμός δυνάμεων ανάμεσα στα δύο μέρη.

Δεν μπορούσε να γίνει τίποτα διαφορετικό; Οχι, στη συγκεκριμένη διαπραγμάτευση το διαφορετικό ως ζητούμενο ήταν ένα ακόμη προεκλογικό ψεύδος, που εγκλώβισε τον ελληνικό λαό στη λογική της διαχείρισης του συστήματος. Διαφορετικά θα ήταν τα πράγματα αν απέναντι στους ιμπεριαλιστές στεκόταν μια επαναστατική δύναμη. Αυτή η δύναμη, όμως, δε θα εκπροσωπούσε την αστική αλλά μια προλεταριακή Ελλάδα και δε θα είχε ανάγκη να κάνει τέτοιου είδους διαπραγματεύσεις, γιατί θα είχε πάρει **μονομερώς** αποφάσεις που θα συνέτειναν στην οικοδόμηση του κομμουνισμού.

Πέτρος Γιώτης

Μουσολινικού τύπου προπαγάνδα

Καμιά πρωτοτυπία δεν είχε η δήλωση που έκανε ο Τσίπρας μετά τη σύνοδο κορυφής της περασμένης Δευτέρας. Τα ίδια έλεγαν και οι προκάτοχοί του κάθε φορά που υπέγραφαν μια μνημονιακή συμφωνία. Εσωναν τη χώρα, έσωναν μισθούς και συντάξεις, κατακτούσαν το καλύτερο δυνατό κτλ κτλ. Ο ΣΥΡΙΖΑ ήρθε στην εξουσία διακηρύσσοντας πως «είναι από άλλο ανέκδοτο», ενώ ο Τσίπρας προβλήθηκε ως ο άφθαρτος και αδιάφθορος ηγέτης που «δεν τον κρατάνε από πουθενά». Δικαιούμαστε, λοιπόν, αναλύοντας ένα προς ένα τα ψέματα που περιλαμβάνει αυτή η δήλωση του Τσίπρα, να μιλήσουμε για μουσολονικού τύπου προπαγάνδα.

Η πρόταση που κατέθεσε η κυβέρνηση «έχει ως βασικό κριτήριο την κοινωνική δικαιοσύνη», είπε ο Τσίπρας. «Για πρώτη φορά τα βάρη δεν πηγαίνουν στους μισθωτούς και τους συνταξιούχους», αλλά «καλούνται για πρώτη φορά να επωμιστούν βάρη αυτοί που έχουν τη δυνατότητα να τα επωμιστούν», συμπλήρωσε.

Ας μιλήσουμε με νούμερα (αθροιστικά για 2015 και 2016): Αύξηση εισφορών για κύριες συντάξεις 1.150 εκατ. + Κράτηση 1% στις κύριες συντάξεις 405 εκατ. + Κράτηση στις επικουρικές συντάξεις 240 εκατ. + Αύξηση εισφορών στις επικουρικές συντάξεις 370 εκατ. + «Κέρδος» από την κατάργηση της πρόωρης 360 εκατ. = **2,5 δισ. ευρώ μόνο από τον τομέα των συντάξεων** (ή 0,37% του ΑΕΠ το 2015 και 1,05% του ΑΕΠ το 2016, πάνω από το ποσοστό που ζητούσαν οι δανειστές και το οποίο υποτίθεται ότι προκαλούσε φρίκη στην κυβέρνηση). Προσθέστε **2,04 δισ. ευρώ από την αύξηση του ΦΠΑ** (ή 1,12% του ΑΕΠ, πάνω απ' αυτό που ζητούσαν οι δανειστές και το οποίο υποτίθεται ότι προκαλούσε φρίκη στην κυβέρνηση). **Στο σύνολο των 7,9 δισ. των νέων μέτρων, αυτά που πλήττουν ευθέως τα λαϊκά στρώματα αντιπροσωπεύουν το 58%.**

Τι θα πληρώσουν οι καπιταλιστές (αν τα πληρώσουν); Από την επιβολή ειδικού φόρου 12% στα κέρδη του 2014 για επιχειρήσεις με κέρδη πάνω από 500 εκατ. ευρώ και από την αύξηση του συντελεστή φορολόγησης από το 26% στο 29% για επιχειρήσεις με κέρδη πάνω από 100 εκατ. ευρώ, συνολικά προσδοκώμενα έσοδα διετίας **1,76 δισ. ευρώ** ή 22,3% του συνολικού πακέτου.

Αυτή είναι η κοινωνική δικαιοσύνη του Τσίπρα και της κλίκας του. Από τα νέα μέτρα (χωρίς να λογαριάσουμε τα παλιά, που εξακολουθούν να ισχύουν), οι εργαζόμενοι και συνταξιούχοι θα πληρώσουν πάνω από τα μισά (4,55 δισ. ευρώ) και οι καπιταλιστές μόλις το ένα πέμπτο (1,76 δισ. ευρώ). Οι εργαζόμενοι θα τα πληρώσουν σίγουρα, ενώ οι καπιταλιστές με ερωτηματικό.

«Στόχος μας είναι να έχουμε εξασφαλίσει τις **χρηματοδοτικές ανάγκες** της χώρας απολύτως για το επόμενο **μεσοπρόθεσμο** διάστημα», είπε ο Τσίπρας, κάνοντας γαργάρα αυτό που έλεγε πριν από λίγες μέρες. Οτι δηλαδή δεν πρόκειται να αποδεχτεί συμφωνία η οποία δε θα περιλαμβάνει οριστική λύση στο ζήτημα του χρέους (με αναδιάρθρωσή του). Τώρα, μιλάει απλά για εξασφάλιση των χρηματοδοτικών αναγκών μεσοπρόθεσμα. Δηλαδή, για τους επόμενους μήνες που λήγουν ομόλογα της ΕΚΤ συν την «πακεταρισμένη» δόση του ΔΝΤ στις 30 Ιούνη. Αυτό που είπε ο Τσίπρας δεν είναι τίποτα διαφορετικό απ' αυτό που γινόταν επί πέντε χρόνια με τέσσερις διαδοχικές κυβερνήσεις: συμφωνούμε σε πρόσθετα αντιλαϊκά μέτρα για να πάρουμε τη δόση, με την οποία θα αποπληρώσουμε τους δανειστές!

Παράδοση άνευ όρων

Αρα θα αναγκαστεί η κυρία Μέρκελ να υποστεί μια μεγάλη ήττα, μια ιστορική ήττα. Το πώς θα το εμφανίσει είναι δικό της πρόβλημα, θα προσπαθήσει μάλλον να το εμφανίσει σαν συμβιβασμό.

Αλέξης Τσίπρας (προ εκλογών)

Από τη μπουρδολογία της «δημιουργικής ασάφειας» στην απόλυτη σαφήνεια μιας νέας μνημονιακής συμφωνίας. Από τη «λύση-πακέτο που θα ρυθμίζει τελεσίδικα και το ζήτημα της βιωσιμότητας του χρέους» σε μια τυπική συμφωνία για την ολοκλήρωση της τρέχουσας αξιολόγησης και μάλιστα με όρους εξευτελιστικούς. Αυτό ήταν το αποτέλεσμα της πεντάμηνης «σκληρής διαπραγμάτευσης» της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου, όπως αποτυπώθηκε στην καταρχήν συμφωνία της περασμένης Δευτέρας (η οποία τέθηκε στη συνέχεια σε σκληρή αμφισβήτηση και πυροδότησε ένα νέο γύρο διαπραγματεύσεων, για τις οποίες γράφουμε στη σελίδα 16).

Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου παραδόθηκε άνευ όρων. Παραδόθηκε σε όλα τα επίπεδα. Οχι μόνο στο ουσιαστικό, αλλά ακόμη και στο συμβολικό, που για τους ιμπεριαλιστές δανειστές έχει τη δική του ξεχωριστή σημασία. Η περιβόητη πολιτική διαπραγμάτευση, με την οποία υποτίθεται ότι θα έκλεινε η συμφωνία τη Δευτέρα, εξελίχθηκε σε μια σύνοδο κορυφής για «ανταλλαγή απόψεων», όπως είπε η Μέρκελ, η οποία έστειλε την ελληνική κυβέρνηση στην τρόικα, τη μόνη αρμόδια να εισηγηθεί σχετικά στο αρμόδιο όργανο (Eurogroup και όχι σύνοδος κορυφής). Η ιμπεριαλιστική τάξη τηρήθηκε χωρίς την παραμικρή παρέκκλιση.

Κυριακή βράδυ η ελληνική κυβέρνηση έστειλε τις προτάσεις στις Βρυξέλλες με δύο υπουργούς (Παππά-Τσακαλώτο). Δευτέρα πρωί αναγκάστηκε να στείλει νέα πρόταση. Από πλευράς Κομισιόν διέρρευσε ότι δε θεωρήθηκε επαρκής η υπογραφή του αρμόδιου υπουργού (Βαρουφάκης) και ζητήθηκε η πρόταση να υπογραφεί και από τον Τσίπρα, πράγμα που έγινε. Θυμίζουμε ότι στον ίδιο εξευτελισμό υπέβαλαν και τους προηγούμενους πρωθυπουργούς και μάλιστα επί συγκυβέρνησης Παπαδήμου ζήτησαν τις υπογραφές και των αρχηγών των κομμάτων που τη στήριζαν (έτσι υπέγραψε το Μνημόνιο για πρώτη φορά και ο Σαμαράς). Είναι όμως φανερό ότι ζήτησαν και «βελτίωση» κάποιων μέτρων. Η ελληνική πλευρά μίλησε για «τεχνικές διευκρινίσεις», όμως ο καθένας μπορεί να φανταστεί πως δε θα γινόταν τόση καθυστέρηση για τεχνικές διευκρινίσεις. Προφανώς απαιτήθηκαν πρόσθετα μέτρα και αυτά ενσωματώθηκαν.

Ο Τσίπρας συναντήθηκε με ένα κογκλάβιο αποτελούμενο από τον Γιούνκερ, την Λαγκάρντ, τον Ντεϊσελμπλούμ και τον Κερέ (δεξί χέρι του Ντράγκι). Εκεί του ανακοινώθηκε ότι η διαδικασία δεν πρόκειται να τελειώσει την ίδια μέρα. Αργότερα συγκλήθηκε τυπικά ένα έκτακτο Eurogroup που σε διάστημα μικρότερο της μιας ώρας αποφάνθηκε ότι η πρόταση της ελληνικής κυβέρνησης αποτελεί πλέον τη βάση της διαπραγμάτευσης, αφού σ' αυτή την πρόταση ενσωματώθηκαν όλα τα μεγέθη που αποφάσισε η πενταμερής του Βερολίνου (Μέρκελ, Ολάντ, Γιούνκερ, Ντράγκι, Λαγκάρντ) την 1η Ιούνη. Η διαδικασία αποφασίστηκε να είναι η τυπική: πρώτα συμφωνία σε επίπεδο εμπειρογνωμόνων (staff level agreement) και μετά έγκριση της από το Eurogroup. Δόθηκε, δε, προθεσμία δύο ημερών προκειμένου να ολοκληρωθεί σε όλες τις λεπτομέρειες η τεχνική συμφωνία με την τρόικα.

Πριν ακόμη αρχίσει η έκτακτη σύνοδος κορυφής, η Μέρκελ φρόντισε να στείλει από το Μαγδεμβούργο το μήνυμα ότι σ' αυτή δεν πρόκειται να παρθεί καμιά απόφαση, αλλά απλώς να γίνει ανταλλαγή απόψεων. Η απόφαση προϋποθέτει θετική εισήγηση της τρόικας και έγκριση του Eurogroup. Δε θα παρθεί, δηλαδή, στο επίπεδο της συνόδου κορυφής, αλλά στο επίπεδο της τρόικας και του Eurogroup, όπως προβλέπει το Μνημόνιο και όπως προβλέπει και η συμφωνία της 20ής Φλεβάρη (για να μην ξεχνιόμαστε).

Αφαίρεσαν, δηλαδή, από τον Τσίπρα κάθε δυνατότητα να μπορέσει να δημαγωγήσει ότι η συμφωνία έκλεισε με πολιτική διαπραγμάτευση. Και προφανώς τον προειδοποίησαν να μην τολμήσει να κάνει τέτοια σπέκουλα. Γι' αυτό και ο ίδιος απέφυγε να πει οτιδήποτε για πολιτική διαπραγμάτευση στη θλιβερή δήλωση που έκανε μετά το τέλος της συνόδου. *«Σήμερα καταθέσαμε την πρότασή μας **στους θεσμούς**, μια πρόταση με ισοδύναμα μέτρα»*, ήταν τα πρώτα λόγια του. Στο ίδιο μοτίβο συνέχισε: *«Η πρότασή μας έχει γίνει αποδεκτή ως βάση συζήτησης **από τους θεσμούς**. Χρειάζεται όμως να συνεχιστούν οι διαπραγματεύσεις για τα επόμενα δύο 24ωρα»*. Καθαρά πράγματα: με τους θεσμούς, δηλαδή με την τρόικα γίνεται η διαπραγμάτευση. Ετσι, η τελευταία φράση του (*«μετά από όλα αυτά έχω την αίσθηση ότι πλέον η μπάλα βρίσκεται στο γήπεδο της ευρωπαϊκής ηγεσίας»*) ακούστηκε εντελώς ξεκούδουνη, για να μην πούμε ότι ακούστηκε σαν η ύστατη κραυγή για έλεος. Τι δουλειά έχει η «ευρωπαϊκή ηγεσία» (δηλαδή η Μέρκελ με τον Ολάντ, για να είμαστε συγκεκριμένοι) σε μια διαπραγμάτευση που θα γίνει αποκλειστικά με την τρόικα επί ενός σχεδίου το οποίο έχει γίνει δεκτό ως βάση συμφωνίας από όλους (ακόμη και από το ΔΝΤ); Ισως για να πει στην τρόικα να μην επιφυλάξει άλλες δυσάρεστες εκπλήξεις για τον Τσίπρα και την κυβέρνησή του, που τις τελευταίες εβδομάδες κατρακυλούν μέρα με τη μέρα, σχέδιο με σχέδιο, προς το τελεσίγραφο της πενταμερούς του Βερολίνου. Ακόμη κι αυτό, όμως, αποδείχτηκε μετά από ένα 24ωρο χίμαιρα. Η σύνοδος κορυφής φάνηκε σαν «τσάι και συμπάθεια» για τον Τσίπρα, αλλά μετά ήρθε το... σωβέ (έτσι λέγεται στη στρατιωτική αργκό η «σωματική βελτίωση», δηλαδή το καψώνι) από τους «θεσμούς», τον Σόιμπλε και την πιστή σ' αυτόν κλίκα υπουργών.

Αντίθετα με τον Τουσκ και τον Γιούνκερ, που στην κοινή τους συνέντευξη υπήρξαν λακωνικοί, η Μέρκελ έδωσε δική της συνέντευξη Τύπου και υπήρξε λαλίστατη. Ξεκαθάρισε για μια ακόμη φορά ότι η διαδικασία της συμφωνίας είναι μια τυπική διαδικασία ολοκλήρωσης μιας εκκρεμούσας αξιολόγησης από την τρόικα, ξεκαθαρίζοντας δυο ακόμη στοιχεία. Πρώτο, ότι η συμφωνία δεν πρόκειται να περάσει από τα κοινοβούλια των ιμπεριαλιστικών χωρών, αν προηγουμένως δεν περάσουν από την ελληνική Βουλή όλα τα προαπαιτούμενα. Δεύτερο, ότι το ζήτημα του ελληνικού χρέους θα συζητηθεί αφού κλείσει πρώτα η αξιολόγηση και νομοθετηθούν τα προαπαιτούμενα από την ελληνική κυβέρνηση.

Μ' άλλα λόγια, αυτό που έχει συμφωνήσει η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου είναι η ολοκλήρωση της τρέχουσας αξιολόγησης από την τρόικα, χωρίς καν να έχει ξεκαθαριστεί ο ρυθμός των εκταμιεύσεων της δόσης. Το ζήτημα του χρέους θα συζητηθεί μετά και το καλύτερο που μπορεί να ελπίζει ο Τσίπρας είναι μια επανάληψη της δέσμευσης που είχε αναλάβει το Eurogroup στις 27 Νοέμβρη του 2012, άντε με μεγαλύτερη... ζέστη.

«Στόχος μας είναι να έχουμε εξασφαλίσει τις χρηματοδοτικές ανάγκες της χώρας απολύτως για το επόμενο μεσοπρόθεσμο διάστημα», δήλωσε ο Τσίπρας μετά την ολοκλήρωση της έκτακτης συνόδου κορυφής. Την επομένη, ο Σακελλαρίδης διευκρίνισε πως η κυβέρνηση θα συμφωνούσε αν οι δανειστές παρατείνουν «το τρέχον πρόγραμμα, ώστε να έχει στοιχεία που λύνουν και το χρηματοδοτικό πρόβλημα»! Η διατύπωση είναι σκόπιμα θολή. Τι θα πει «στοιχεία που λύνουν και το χρηματοδοτικό πρόβλημα»; Ποιο χρηματοδοτικό πρόβλημα, των επόμενων μηνών ή το γενικότερο; Μεσοπρόθεσμο ορίζοντα έθεσε ο Τσίπρας, δηλαδή να βγάλουμε το καλοκαίρι, άντε να πάμε μέχρι το τέλος του χρόνου.

Προφανώς αυτό είναι το αντικείμενο της παραπέρα διαπραγμάτευσης. Πρέπει να φτιαχτεί ένα σχέδιο χρηματοδότησης για τους επόμενους μήνες και να τεθούν και τα προαπαιτούμενα βάσει των οποίων θα εκταμιεύεται η κάθε υποδόση. Αυτά δεν είναι γνωστά τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, όμως όποια κι αν είναι η ρύθμιση που θα συμφωνηθεί τελικά, αυτή δε θα έχει σχέση με το γενικό πρόβλημα του χρέους, αλλά με τις άμεσες χρηματοδοτικές ανάγκες, οι οποίες θα καλυφθούν στο πλαίσιο μιας παράτασης του δεύτερου Μνημόνιου. Το χρέος και η μορφή που θα πάρει η αναγκαία αναδιάρθρωσή του θα συζητηθούν σε επόμενη φάση και βέβαια η απόφαση θα συνοδεύεται από το τρίτο Μνημόνιο.

Θυμηθείτε ποια ήταν η αρχική πρόταση της ελληνικής κυβέρνησης. Μια συμφωνία-γέφυρα που θα λύνει το πρόβλημα της χρηματοδότησης για μερικούς μήνες, χωρίς προαπαιτούμενα και μνημονιακά μέτρα και μετά μια συμφωνία αναδιάρθρωσης του χρέους, έτσι που να μην χρειαστεί νέο δάνειο (το περιβόητο σχέδιο Βαρουφάκη με τα swaps, που θα έσπρωχναν στο μακρινό μέλλον τις λήξεις ομολόγων). Τι παίρνει τώρα; Μια συμφωνία για την ολοκλήρωση της τρέχουσας αξιολόγησης του δεύτερου Μνημόνιου (με νέα παράτασή του) και μια επανάληψη της υπόσχεσης για μελλοντική αναδιάρθρωση του χρέους, υπό τους όρους των δανειστών φυσικά. Μιλάμε για ήττα κατά κράτος.

Υπάρχει, όμως, και το περιεχόμενο της τελευταίας αξιολόγησης. Θυμηθείτε τις μπαρούφες του Μπαρουφάκη, ότι θα πάρει ένα τυχαίο προϊόν, θα το πάει στο συντελεστή 23% του ΦΠΑ και θα βουλώσει τα στόματα των εταίρων. Τώρα, έχουμε καταιγίδα ΦΠΑ, ώστε να μαζευτεί μέσα σε ενάμιση χρόνο επιπλέον ΦΠΑ ύψους 2 δισ. ευρώ. Θυμηθείτε τι έλεγε μόλις πριν από μια βδομάδα ο Τσίπρας, ότι είναι απαράδεκτο να θέλει η τρόικα να παρθούν μέτρα ύψους 1% για τις συντάξεις. Η τελική πρόταση της κυβέρνησης μιλά για μέτρα 1,42% του ΑΕΠ!

Ακολούθησε η εμπλοκή της Τετάρτης. Ο ίδιος ο Τσίπρας κλήθηκε εσπευσμένα στις Βρυξέλλες, πήρε μαζί του και τον Δραγασάκη και μπήκε σε νέο κύκλο διαπραγματεύσεων, ο οποίος συνεχίζεται μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές. Οταν ακούστηκε ότι η ελληνική πλευρά ζητά συζήτηση στην τακτική σύνοδο κορυφής της 26ης Ιούνη, η απάντηση από την καγκελαρία ήταν κοφτή: *«Οι ηγέτες δεν συζητούν για τα ποσοστά του ΦΠΑ στα νησιά ούτε για το ποσοστό μείωσης των συντάξεων. Αυτή είναι δουλειά των τεχνοκρατών»*. Ο εκπρόσωπος του Σόιμπλε το δήλωσε επίσημα: Η συμφωνία μπορεί να κλείσει μόνο με τους τρεις θεσμούς «και πρωτίστως με το ΔΝΤ». Οταν ακούστηκε φιλολογία περί απόσυρσης του ΔΝΤ από το πρόγραμμα στήριξης της Ελλάδας (φιλολογία που είχε ακουστεί και παλιότερα, είχε αποδοθεί στον Γιούνκερ και έκλεισε με την πενταμερή της 1ης Ιούνη στο Βερολίνο), η καγκελαρία παρενέβη και πάλι, ξεκαθαρίζοντας ότι «λύση χωρίς το ΔΝΤ είναι αδιανόητη. Αυτή ήταν και είναι η θέση μας και δε θ' αλλάξει τις επόμενες μέρες». Κι όταν ακούστηκε ότι ο Τσίπρας συζητά τη νέα πρόταση της τρόικας, αλλά θέλει δέσμευση για το χρέος, η καγκελαρία το έκοψε: το πλαίσιο και ο στόχος της διαπραγμάτευσης είναι να ολοκληρωθεί η τρέχουσα αξιολόγηση για να κλείσει το τρέχον πρόγραμμα που παρατάθηκε μέχρι το τέλος Ιούνη. «Σ' αυτό το στάδιο εξακολουθούμε να βρισκόμαστε». Αυτά δημόσια, γιατί ανεπίσημα διέρρευσε την Πέμπτη ότι στη διάρκεια των πολύωρων διαπραγματεύσεων ο Τσίπρας ζήτησε μόνο δέσμευση για μια έκτακτη σύνοδο κορυφής για το ελληνικό χρέος και το αίτημά του απορρίφθηκε.

Ετσι, ολόκληρη η ηγεσία της κυβέρνησης, με επικεφαλής τον πρωθυπουργό και τον αντιπρόεδρο, πέρασε μιάμιση μέρα διαπραγματευόμενη με το τελεσιγραφικό σχέδιο της τρόικας, που έκανε εφιαλτικότερη την ήδη εφιαλτική πρόταση της ελληνικής κυβέρνησης. Και μόνο ότι κάθησε σ' αυτή τη διαπραγμάτευση, που είχε ως αφετηρία της το κουρέλιασμα από την τρόικα της πρότασης που τη Δευτέρα είχε αναγορευτεί σε βάση συζήτησης, δείχνει την κατά κράτος ήττα. Αυτή η τελευταία διαπραγμάτευση ήταν απλώς μια ξέπνοη μάχη οπισθοφυλακών. Η τελευταία προσπάθεια του Τσίπρα να πάει το θέμα για συζήτηση και στην τακτική σύνοδο κορυφής αποκρούστηκε με συνοπτικές διαδικασίες. Μόνο στο Eurogroup θα γίνει συζήτηση και όχι στη σύνοδο κορυφής ήταν η κοφτή απάντηση της Μέρκελ.

Για μας η κατά κράτος ήττα του Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ ήταν δεδομένη. Δεν το λέμε εκ των υστέρων, δε γινόμαστε μετά Χριστόν προφήτες. Το γράψαμε πριν τις εκλογές, το επαναλαμβάνουμε συνεχώς αυτό το πεντάμηνο που κρατάει το σόου της «σκληρής διαπραγμάτευσης». Στα διαβούλια των ιμπεριαλιστών δεν υπάρχουν ισοτιμία και αλληλεγγύη, ούτε παίρνεται υπόψη η λαϊκή εντολή των εκλογών. Αυτά είναι λογάκια για την εξαπάτηση των εργαζόμενων μαζών που εναποθέτουν τις ελπίδες τους σε αγύρτες δημαγωγούς. Στα ιμπεριαλιστικά διαβούλια το παζάρι γίνεται ανάλογα με τη δύναμη του κεφαλαίου που η κάθε πλευρά ακουμπά πάνω στο τραπέζι. Ο Τσίπρας και η κλίκα του εκπροσώπησαν τον ελληνικό καπιταλισμό και η κατάληξή τους ήταν προδιαγεγραμμένη, όπως και των προκατόχων τους. Δεν έχει σημασία η διαδικασία που γι' αυτούς ήταν πιο μακρά (εξ ανάγκης, γιατί έπρεπε να κάνουν γαργάρα όσα υπόσχονταν προεκλογικά). Σημασία έχει το τελικό αποτέλεσμα, που θα συσσωρεύει νέα βάρη στις πλάτες του ελληνικού λαού, όχι μόνο συνεχίζοντας, αλλά και βαθαίνοντας το μνημονιακό καθεστώς της σκληρής λιτότητας και της κινεζοποίησης.

Οι προτάσεις της υποταγμένης συγκυβέρνησης του ψευτοαριστερού ΣΥΡΙΖΑ

Αντιλαϊκός μνημονιακός Αρμαγεδδών

«*Το Eurogroup είχε δύο κείμενα, των θεσμών και **το ελληνικό, το οποίο ήταν προσαρμογή της τελευταίας εκδοχής των θεσμών** που πήραμε αργά χθες το βράδυ. Εγινε συζήτηση και για τα δύο κείμενα. Αυτό που έχει ενδιαφέρον είναι ότι αρκετοί συνάδελφοι διαφώνησαν και άσκησαν κριτική και στο κείμενο των θεσμών. Οπότε συμφωνήσαμε ότι η συζήτηση θα συνεχιστεί σήμερα και αύριο **με στόχο τη σύγκλιση τόσο μεταξύ των κειμένων** όσο και γενικότερα στο Eurogroup*». Αυτή τη δήλωση έκανε ο Μπαρουφάκης μετά το τέλος του Eurogroup της περασμένης Πέμπτης, που δεν κατέληξε σε απόφαση.

Η είδηση δε βρίσκεται στο ότι εξετάστηκαν δυο κείμενα, αλλά πρώτο στο ότι το ελληνικό κείμενο ήταν «βελτιωμένο», προσαρμοσμένο στο κείμενο με τις απαιτήσεις της τρόικας (χωρίς να ταυτίζεται απολύτως μαζί του), και δεύτερο στο ότι οι συζητήσεις θα συνεχιστούν για δυο ακόμη μέρες, με στόχο την πλήρη σύγκλιση των δύο κειμένων.

Λίγη ώρα αργότερα, προσερχόμενος στη σύνοδο κορυφής (η οποία δεν επρόκειτο να συζητήσει το ελληνικό ζήτημα), ο Τσίπρας δήλωσε: *«Είμαι βέβαιος ότι θα μπορέσουμε να καταλήξουμε σε έναν συμβιβασμό, προκειμένου η Ελλάδα και η Ευρωζώνη να ξεπεράσουν την κρίση»*. Και συμπλήρωσε με νόημα: *«Η ιστορία της Ευρώπης είναι γεμάτη διαφωνίες, διαπραγματεύσεις και συμβιβασμούς»*, τονίζοντας ότι μετά τις προτάσεις που κατέθεσε η ελληνική κυβέρνηση θα υπάρξει συμφωνία.

Ο Παππάς, που κάνει το «μασάζ» στους έλληνες ανταποκριτές και απεσταλμένους των ΜΜΕ, εξήγησε (ανεπίσημα) ότι *«οι προτάσεις εξειδικεύθηκαν και κατατέθηκαν στους θεσμούς και θα κατατεθούν και στα θεσμικά όργανα της ΕΕ. Αποτελούν δε μια άκρως ρεαλιστική προσέγγιση για άμεση συμφωνία στο πνεύμα της απόφασης του Eurogroup της 20ής Φεβρουαρίου»*.

Σημειώνουμε όλα τα παραπάνω, που έγιναν το απόγευμα της Πέμπτης 25 Ιούνη, για να πούμε πως το τελικό «πακέτο» των αντιλαϊκών μέτρων δεν είναι ακόμη γνωστό, καθώς συνεχίζεται το παζάρι, για το οποίο έχει τεθεί πλέον deadline η Κυριακή (κατ' άλλες πηγές το Σάββατο), οπότε θα ξανασυγκληθεί το Eurogroup. Η τρόικα τράβηξε τις δικές της κόκκινες γραμμές στην πρόταση της ελληνικής κυβέρνησης (κυριολεκτικά κόκκινες γραμμές, αφού το χαρτί γέμισε με κόκκινες γραμμές διαγραφής σημείων και προσθήκης άλλων), η ελληνική κυβέρνηση «προσάρμοσε» την πρότασή της, η τρόικα έκανε καναδυό υποχωρήσεις και το νταλαβέρι συνεχίζεται με την απαίτηση να κάνει νέες υποχωρήσεις η ελληνική κυβέρνηση. Από τη στιγμή που η κυβέρνηση μπήκε στο παζάρι από το πρωί της Τετάρτης, τροποποιώντας συνεχώς την πρότασή της που τη Δευτέρα είχε αναγορευτεί σε βάση συζήτησης από το Eurogroup και την έκτακτη σύνοδο κορυφής, παζάρι με τη συμμετοχή των Τσίπρα και Δραγασάκη, σημαίνει πως είναι αποφασισμένη να κάνει κι άλλο πίσω, προκειμένου να μη φύγει χωρίς συμφωνία. Στόχος της να σώσει ένα-δυο πράγματα για να έχει να λέει. Για παράδειγμα, σύμφωνα με τις διαρροές της ελληνικής πλευράς, οι διαφορές εντοπίζονται πλέον στον ΦΠΑ στα νησιά και στη μείωση των αμυντικών δαπανών (έχει και τον Καμμένο να φροντίσει ο Τσίπρας!). Αν αυτό είναι ακριβές, τότε η «προσαρμογή» της κυβέρνησης, για την οποία μίλησε ο Μπαρουφάκης, είναι μεγάλης έκτασης και, βέβαια, δεν πρόκειται να τα χαλάσουν για δυο ζητήματα. Θα βρουν τρόπο να τα ρυθμίσουν.

Το μόνο σίγουρο είναι πως η συμφωνία, σε κάθε περίπτωση, θα εξαπολύσει έναν αρμαγεδδώνα μνημονιακών μέτρων ενάντια στον ελληνικό λαό, βαθαίνοντας τη σκληρή λιτότητα, τη φτώχεια και την κινεζοποίηση. Αυτό μας το επιβεβαιώνει η τελευταία γνωστή ελληνική πρόταση, αυτή που κατατέθηκε την περασμένη Δευτέρα και (κατ' απαίτηση των δανειστών) φέρει την υπογραφή του Τσίπρα. Αυτή η πρόταση υπέστη «προσαρμογή» την Πέμπτη, με βάση τις παρατηρήσεις της τρόικας, και αναμενόταν να υποστεί κι άλλη «προσαρμογή» μέχρι σήμερα. Οπότε, στα μέτρα που περιληπτικά θα περιγράψουμε στη συνέχεια, μπορείτε να φανταστείτε χειρότερη εκδοχή, την οποία άλλωστε θα πληροφορηθούμε σύντομα και θα έχουμε τη δυνατότητα να τη σχολιάσουμε. Απλώς να θυμίσουμε ότι η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου ξεκίνησε με μια πρόταση 47 σελίδων, πρόσθεσε συνέχεια άλλες 8, μετά τα συμπύκνωσε όλα στις 11 σελίδες της περασμένης Δευτέρας, για ν' ακολουθήσουν οι «προσαρμογές». Σημασία δεν έχει πόσες σελίδες είναι η πρόταση, αλλά τι μέτρα περιλαμβάνει.

«Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι η ανταπόκριση της ελληνικής κυβέρνησης στις απαιτήσεις των θεσμών για κάλυψη του δημοσιονομικού κενού 2015-2016 έγινε απόλυτη και πλήρης», γράφει ο Τσίπρας στην επιστολή του προς τον «αγαπητό κ. πρόεδρο» Ζαν Κλοντ Γιούνκερ. Συνεχίζοντας, πληροφορεί ότι σύμφωνα με τους δημοσιονομικούς στόχους των θεσμών *«τα σχετικά μέτρα θα έπρεπε να φτάσουν το 1,5% του ΑΕΠ για το 2015 και το 2,5% του ΑΕΠ για το 2016»* και *«οι προτάσεις της κυβέρνησης στους ευρωπαϊκούς θεσμούς και το ΔΝΤ φέρνουν μια αύξηση στα δημόσια έσοδα μόνο από παραμετρικά μέτρα της τάξης του 1,51% του ΑΕΠ για το 2015 και του 2,87% του ΑΕΠ για το 2016»*.

Πριν από μια βδομάδα τα παραμετρικά μέτρα ήταν ύψους 1,1% και 1,9% του ΑΕΠ για το 2015 και το 2016, αντίστοιχα. Δηλαδή, μέσα σε μια βδομάδα πρόσθεσαν μέτρα ύψους 1,4% του ΑΕΠ (2,5 δισ. ευρώ!) και από τα περίπου 5,5 δισ. ευρώ έφτασαν στα 8 δισ.! Λες κι είναι μαρουλόφυλλα τα δισ. με τα αντιλαϊκά μέτρα...

Εμμεσοι φόροι

Η μεγάλη επιδρομή στο λαϊκό εισόδημα γίνεται με τον ΦΠΑ. Η πρώτη πρόταση προέβλεπε επιπλέον έσοδα από τονΦΠΑ 680+1360 εκατ. ευρώ (2015+2016). Το ποσό παρέμεινε ίδιο και στη δεύτερη πρόταση, όμως ήδη η τρόικα το έχει αλλάξει και δεν ξέρουμε πού τελικά θα κλείσει η συμφωνία.

Να ξεκαθαρίσουμε ότι το θέμα των νησιών ξεκαθαρίζεται στην πρώτη πρόταση της κυβέρνησης, που γράφει: «*Ως τμήμα της προσπάθειας να προωθήσει τη δικαιότητα, η μεταρρύθμιση θα εξαλείψει τις εκπτώσεις συμπεριλαμβανομένων αυτών στα νησιά, και θα εξομαλύνει τις εξαιρέσεις*». Αν στη συνέχεια το πήραν πίσω ή όχι, αν επέλεξαν άλλο συνδυασμό, δεν το γνωρίζουμε. Το βέβαιο είναι πως μόνο με την αλλαγή στο καθεστώς ΦΠΑ η κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου πρότεινε να πάρει από την τσέπη των εργαζόμενων 2,04 δισ. ευρώ, ενώ η τρόικα ζητά αυτό το ποσό να φτάσει τα 2,7 δισ. (για 2015 και 2016).

Σημειώνουμε, ακόμη, πως στην πρόταση της κυβέρνησης δε γίνεται λόγος για μέτρα αναπλήρωσης των απωλειών που θα έχουν οι νησιώτες. Αυτό υπήρχε μόνο στην προπαγάνδα των στελεχών της κυβέρνησης στα κανάλια. Οι άνθρωποι απέδειξαν για μια φορά ακόμη ότι είναι αδίστακτοι ψεύτες και πολιτικοί απατεώνες.

Κοινωνική Ασφάλιση

«Οι συνταξιοδοτικές μεταρρυθμίσεις του 2010 και του 2012 βελτίωσαν εν μέρει τη σταθερότητα του συνολικού συνταξιοδοτικού συστήματος, το οποίο προηγουμένως ήταν αποσπασματικό και δαπανηρό και μετέφερε βάρη αστάθειας στις μελλοντικές γενιές. Ομως παραπέρα, απαιτούνται πολύ περισσότερα φιλόδοξα και θαρραλέα βήματα για να συμπληρωθούν αυτές οι μεταρρυθμίσεις και να αντιμετωπιστούν οι στρεβλώσεις του συστήματος, που προκλήθηκαν από μια οικονομική κρίση όπου οι εισφορές μειώθηκαν λόγω της υψηλής ανεργίας, ενώ δημιουργήθηκαν πιέσεις στις δαπάνες καθώς πολλοί πολίτες επέλεξαν να συνταξιοδοτηθούν πρόωρα. Για ν' αντιμετωπίσουν αυτά τα ζητήματα, οι αρχές δεσμεύονται να προωθήσουν μεταρρυθμίσεις σε δυο φάσεις».

Δεν πρόκειται για κείμενο κάποιου προηγούμενου Μνημόνιου, για κείμενο του Παπακωνσταντίνου, του Λοβέρδου, του Κουτρουμάνη ή του Βούτση. Πρόκειται για κείμενο που φέρει την υπογραφή του Αλέξη Τσίπρα και είναι η εισαγωγή στο κεφάλαιο της ελληνικής πρότασης με τίτλο «Συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση»!

Η πρώτη φάση της μεταρρύθμισης είναι τα μέτρα που θα ληφθούν άμεσα και αποσκοπούν στη συγκέντρωση 1,05% του ΑΕΠ (1,8 δισ. ευρώ είναι αυτά) και 1,1% του ΑΕΠ το 2017. Ποια είναι αυτά τα μέτρα;

- Κατάργηση της πρόωρης σύνταξης.
- Αύξηση της εισφοράς υγείας στις κύριες συντάξεις από 4% σε 5% (η τρόικα ζήτησε να πάει στο 6%).
- Επιβολή εισφοράς υγείας στις επικουρικές συντάξεις ύψους 5% (η τρόικα ζητάει 6%).

Σημειωτέον ότι οι εισφορές θα είναι μεγαλύτερες, γιατί θα υπολογιστούν στο ονομαστικό ύψος των συντάξεων όπως ήταν πριν τις απανωτές περικοπές των μνημονιακών νόμων.

- Επαναφορά του 3,9% ασφαλιστικών εισφορών (1% εργαζόμενος - 2,9% εργοδότης) που κόπηκε από 1.7.2014. (Η τρόικα ζήτησε να μην υιοθετηθεί αυτό το μέτρο, γιατί θεωρεί ότι πλήττει τους καπιταλιστές, πέραν του ότι είναι μέτρο που προβλεπόταν στο τρέχον Μνημόνιο).
- Αύξηση των εισφορών εργαζόμενου και εργοδότη για τις επικουρικές συντάξεις από 3% σε 3,5% (και με αυτό το μέτρο διαφωνεί η τρόικα).

Το σημαντικότερο, όμως, αυτό που συνιστά πραγματικό Αρμαγεδδώνα για την Κοινωνική Ασφάλιση, θα έρθει με τη δεύτερη φάση. Αφού πρώτα επαίνεσε τις αντιασφαλιστικές μεταρρυθμίσεις του 2010 και του 2012 και δεσμεύτηκε ότι θα τις συμπληρώσει, ο Τσίπρας εξηγεί τη βασική φιλοσοφία με την οποία θα ξανανοίξει το Ασφαλιστικό τον ερχόμενο Οκτώβρη:

*«Για να συμπληρωθεί το πακέτο, οι αρχές θα περάσουν στη δεύτερη φάση περαιτέρω νομοθετικές μεταρρυθμίσεις με στόχο να εγκαθιδρύσουν τον Οκτώβρη του 2015 έναν στενότερο δεσμό μεταξύ των εισφορών και των παροχών στο πλαίσιο της τριμερούς χρηματοδότησης και της ενοποίησης των ξεχωριστών ταμείων. Στο σχεδιασμό αυτών των μεταρρυθμίσεων, η κυβέρνηση θα εξασφαλίσει ότι το βάρος της προσαρμογής θα είναι δίκαιο ώστε να εξασφαλίσει ότι θα προστατευθούν τα πιο ευπαθή νοικοκυριά, ενώ θα αποφευχθούν αδικαιολόγητα βάρη στις μελλοντικές γενιές και ότι θα υπάρχει ένας καθαρός δεσμός ανάμεσα στις εισφορές και τις απονομές, έτσι που να ενθαρρύνεται η δηλωμένη εργασία και μακρύτεροι εργασιακοί βίοι. Γι' αυτό το σκοπό, οι αρχές σχεδιάζοντας με βάση μια αναλογιστική μελέτη και σε συνεργασία με την Ομάδα Εργασίας Γήρανσης της ΕΕ, θα νομοθετήσουν: (i) ειδικά σχέδια και παραμετρικές βελτιώσεις για να εγκαθιδρύσουν ένα στενό δεσμό ανάμεσα στις εισφορές και τις παροχές, (ii) επέκταση και εκσυγχρονισμό της βάσης εισφορών και παροχών για όλους τους αυτοαπασχολούμενους... (iii) αναθεώρηση και εκλογίκευση όλων των διαφορετικών συστημάτων βασικών, εγγυημένων εισφορών... Αυτά θα γίνουν μετά από διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους και **με πλήρη συμφωνία των θεσμών**»*.

Δεν χρειάζεται να κάνουμε κάποιο μακροσκελές σχόλιο. Ολες οι μέχρι τα τώρα αντιασφαλιστικές ανατροπές ξεκίνησαν με τέτοιες διακηρύξεις αρχών. Αν κανείς θέλει το «κλειδί» σ' αυτή τη διακήρυξη αρχών για τη νέα ασφαλιστική μεταρρύθμιση, θα πρέπει να σταθεί στη φράση «στενός δεσμός μεταξύ εισφορών και παροχών». Πρόκειται για την ίδια αρχή με την οποία έγινε και η αντιασφαλιστική μεταρρύθμιση Λοβέρδου-Παπακωνσταντίνου. Θεωρούν πως οι παροχές είναι «γενναιόδωρες» και δεν ανταποκρίνονται στις εισφορές. Πού οδηγεί η εφαρμογή αυτής της αρχής; Στην εξαφάνιση κάθε κοινωνικού κριτήριου από το ασφαλιστικό σύστημα και στη μετατροπή του σε καθαρά κεφαλαιοποιητικό.

Φορολογία καπιταλιστών

Η πρόταση της ελληνικής κυβέρνησης προέβλεπε και επιβολή κάποιας έκτακτης φορολογίας στους καπιταλιστές. Συγκεκριμένα, έκτακτη εισφορά 12% (σε δυο ετήσιες δόσεις) επί των κερδών των επιχειρήσεων με κέρδη το 2014 πάνω από 500 εκατ. ευρώ και αύξηση από 26% σε 29% του συντελεστή φορολόγησης κερδών για τις επιχειρήσεις με κέρδη πάνω από 100 εκατ. ευρώ. Το συνολικό ποσό από αυτή την έκτακτη φορολογία των καπιταλιστικών κερδών ήταν 1,76 δισ. ευρώ (για το 2015 και το 2016 μαζί), ποσό μικρότερο απ' αυτό που προβλέπεται από την αύξηση του ΦΠΑ και λίγο μεγαλύτερο από το ποσό που θα αποφέρουν τα αντιασφαλιστικά μέτρα (μόνο για εργαζόμενους και συνταξιούχους το ποσό των άμεσων αντιασφαλιστικών μέτρων φτάνει τα 1,48 δισ. ευρώ).

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είχε άλλη λύση από το να εισηγηθεί και αυτά τα μέτρα, πρώτο γιατί διαφορετικά δεν έβγαινε ο λογαριασμός των 8 δισ. που του ζητούσαν και δεύτερο γιατί έπρεπε κάτι να βάλει και στους καπιταλιστές, αλλιώς θα είχε χοντρό πολιτικό πρόβλημα. Και όμως, η τρόικα ζήτησε να μην επιβληθεί ο έκτακτος φόρος του 12%, ο δε συντελεστής για τη φορολογία κερδών να αυξηθεί στο 28% και όχι στο 29%. Δεν ξέρουμε τι θ' αποφασιστεί τελικά, όμως αυτή η κίνηση των ιμπεριαλιστών δείχνει πως εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι να ξεσκίσουν τον ελληνικό λαό αλλά να προστατεύσουν τους έλληνες καπιταλιστές.

Η άνοδος και η πτώση των βάσεων

Επιδερμικά φαινόμενα στο έδαφος ενός σκληρού ταξικού φραγμού

Οι επιδόσεις των υποψηφίων που συμμετείχαν στις φετινές πανελλαδικές εξετάσεις δείχνουν τη γενική κατεύθυνση, στην οποία θα κυμανθούν οι βάσεις εισαγωγής: πτώση σε όλα γενικά τα επιστημονικά πεδία.

Με την ανακοίνωση των στατιστικών στοιχείων των βαθμολογιών, βγήκαν και τα πρώτα συμπεράσματα:

- Μείωση, σε σχέση με πέρυσι, σχεδόν στο μισό των αριστούχων, αυτών δηλαδή που πέτυχαν βαθμολογίες από 18-20. Πέρυσι οι αριστούχοι ήταν 7.428 (ποσοστό 9,48%) και φέτος 4.010 (ποσοστό περίπου 5%).

- 25.059 (ποσοστό 32%) υποψήφιοι όλων των κατευθύνσεων σημείωσαν βαθμολογίες 0-10.

Στη θεωρητική κατεύθυνση το ποσοστό αυτών που έγραψαν κάτω από τη βάση είναι 33% των υποψηφίων της θεωρητικής, στη θετική κατεύθυνση 16%, στην τεχνολογική Ι 26% και στην τεχνολογική ΙΙ 37%.

Αντίστοιχα, τα ποσοστά των αριστούχων (βαθμολογίες 18-20) ανά κατεύθυνση είναι: 4,59% - 10,61% - 9,03% - 3,3%.

Εκτός, όμως, από τα γενικά συμπεράσματα, σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση των βάσεων στα διάφορα επιστημονικά πεδία και στις διάφορες σχολές των ΑΕΙ, παίζουν και οι επιδόσεις των υποψηφίων στα επιμέρους μαθήματα και μάλιστα σε αυτά που είναι αυξημένης βαρύτητας.

- Στη θεωρητική κατεύθυνση, οι μισοί σχεδόν υποψήφιοι (49,66%, ένας στους δύο δηλαδή), έγραψαν κάτω από τη βάση στο μάθημα των αρχαίων ελληνικών και στην ιστορία κατεύθυνσης το 41,15%. Μόνο ένα 0,95% έγραψε από 18 έως 20 στα αρχαία! Το γεγονός αυτό θα επηρεάσει τις βάσεις στις υψηλόβαθμες Νομικές Σχολές, στις Φιλολογικές Σχολές, στα Τμήματα Ψυχολογίας και ΜΜΕ.

- Στη θετική κατεύθυνση, που έχει πάντα τις πιο σταθερές επιδόσεις, σημειώθηκε πατατράκ στα μαθηματικά κατεύθυνσης και τη φυσική κατεύθυνσης, λόγω της μεγάλης δυσκολίας των θεμάτων. Το 39% των υποψηφίων έγραψε κάτω από τη βάση στα μαθηματικά και το 47,4% στη φυσική. Αντίστοιχα, τα ποσοστά αυτών που έγραψαν από 18 έως 20 είναι 4,53% (πέρυσι 15,12%) και 5,18% (18,03% πέρυσι).

- Στις τεχνολογικές κατευθύνσεις (Ι και ΙΙ), τα ποσοστά αποτυχίας (κάτω από τη βάση) στα μαθηματικά και τη φυσική είτε αγγίζουν το 50% είτε το υπερβαίνουν κατά πολύ (π.χ. 69, 97% στα μαθηματικά και

79,16% στη φυσική στην τεχνολογική ΙΙ). Ενώ το 9,03% και το 3,3% της τεχνολογικής Ι και ΙΙ αντίστοιχα έγραψαν από 18 έως 20.

Οι χαμηλές επιδόσεις γενικά στα μαθηματικά και τη φυσική αναμένεται να οδηγήσουν σε θεαματική βουτιά στις σχολές υψηλής ζήτησης, όπως τα Πολυτεχνεία και σε πτώση των βάσεων στις Ιατρικές Σχολές.

Τις βάσεις προς τα κάτω σπρώχνουν και οι άσχημες επιδόσεις στα μαθηματικά γενικής παιδείας (44,37%).

Ολες οι παραπάνω παράμετροι, τεχνικής φύσεως θα λέγαμε, που έχουν σχέση με το βαθμό δυσκολίας των θεμάτων, καθώς και ο συνολικός αριθμός των υποψηφίων, ο αριθμός των διαθέσιμων θέσεων (κλειστός αριθμός εισακτέων), το καθεστώς των περιορισμένων για φέτος μετεγγραφών θα παίξουν το ρόλο τους στη διαμόρφωση των βάσεων και στον αριθμό αυτών που θα εισαχθούν τελικά σε ΑΕΙ-ΤΕΙ. Στα παραπάνω πρέπει να προσθέσουμε την τεράστια αδυναμία των λαϊκών νοικοκυριών να στηρίξουν τις σπουδές των παιδιών τους μακριά από τον τόπο κατοικίας, αδυναμία που έχει αγγίξει «ταβάνι» στην περίοδο της μεγάλης οικονομικής κρίσης, όπως και τις μεγάλες μειώσεις στις κρατικές δαπάνες για τη φοιτητική μέριμνα (σίτιση-στέγαση), που καθιστούν απαγορευτική τη φοίτηση των παιδιών των φτωχών λαϊκών στρωμάτων σε Ιδρύματα εκτός του τόπου οικογενειακής εστίας. Φέτος υπολογίζεται ότι θα δεχθούν μεγαλύτερο πλήγμα οι σχολές χαμηλής ζήτησης της περιφέρειας, αφού θα τις δηλώσουν λιγότεροι υποψήφιοι (άλλωστε και η δυνατότητα μετεγγραφής έχει περιοριστεί), από αυτές των μεγάλων αστικών κέντρων, που συγκεντρώνουν την πλειοψηφία των προλεταριακών στρωμάτων.

Τα παραπάνω δεν αφορούν την ουσία του μορφωτικού επιπέδου των μαθητών, που καθορίζεται από πιο ουσιαστικές συνιστώσες, όπως είναι η ίδια η φύση του αστικού σχολείου που προσανατολίζει στις δεξιότητες και την κατάρτιση και όχι στη γνώση, τα αναλυτικά προγράμματα σπουδών και η ταξική θέση των οικογενειών των μαθητών στην κοινωνία, που επηρεάζει αποφασιστικά το μορφωτικό τους επίπεδο και τους προσφέρει ή μη τις οικονομικές δυνατότητες να στηρίξουν με φροντιστήρια το βαθμό «απόδοσής» τους, στο πλαίσιο του αστικού σχολείου.

Τα παραπάνω, είναι απλώς τα επιφαινόμενα που αναπτύσσονται πάνω στο έδαφος ενός σκληρού ταξικού φραγμού, όπως είναι οι εισαγωγικές εξετάσεις για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ο «κλειστός αριθμός» εισακτέων είναι το φράγμα που εμποδίζει την πρόσβαση της νεολαίας της εργαζόμενης κοινωνίας στα πανεπιστήμια και η συνθήκη αυτή υπηρετεί τις ανάγκες του καπιταλισμού στην αγορά εργασίας και στις δημόσιες δαπάνες και την ανάγκη επιβίωσης και διαιώνισής του, αφού ισχύει το «αμόρφωτος λαός, άρα και διαχειρίσιμος» και δεν υπηρετεί τις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας (που έχει π.χ. μεγάλες ανάγκες σε σωστά σχολεία με ολιγομελή τμήματα μαθητών και δασκάλους, σε νοσοκομεία στελεχωμένα με γιατρούς, νοσηλευτικό προσωπικό, κ.λπ.). Και δεν καθορίζουν σε καμιά περίπτωση τις ικανότητες των νέων παιδιών να σπουδάσουν. Αλλωστε, αυτοί που έχουν την οικονομική άνεση, ακόμη κι αν απορριφθούν από το σύστημα εισαγωγικών εξετάσεων, τελικά σπουδάζουν σε πανεπιστήμια του εξωτερικού.

Κοντολογίς, το πρόβλημα είναι κοινωνικό-ταξικό και όχι τεχνικό, πρόβλημα «απόδοσης» των υποψηφίων στις πανελλαδικές εξετάσεις.

Το ΠΑΣΟΚ μπορεί να υπερψηφίσει τη συμφωνία

Σε αντίθεση με τον Βενιζέλο, που δήλωνε ότι το ΠΑΣΟΚ δεν πρόκειται να διευκολύνει την κυβέρνηση, η Γεννηματά αφήνει ανοιχτό το θέμα. «Δεν είναι ώρα για την δικαίωση κανενός παρά μόνο για την δικαίωση της ελπίδας του ελληνικού λαού. Είμαστε εδώ γιατί η ελπίδα είναι στην Ευρώπη. Είμαστε εδώ για να παλέψουμε για το συμφέρον της χώρας, γιατί μόνο αυτό θα κρίνει και θα καθορίσει τη στάση μας», δήλωσε από τις Βρυξέλλες, όπου πήγε για την παρθενική της συνάντηση με τον Σουλτς.

Δεν είναι τυχαίο ότι αυτή η σιβυλλική δήλωση έγινε μετά τη συνάντηση με τον σοσιαλδημοκράτη πρόεδρο του Ευρωκοινοβουλίου. Προφανώς, ο Σουλτς, που δε διακρίνεται για τη διπλωματική του αβρότητα, της τόνισε ότι το ΠΑΣΟΚ πρέπει να υπερψηφίσει τη συμφωνία, αφού αυτή θα έχει την έγκριση των δανειστών. Αυτό βέβαια δεν είναι τόσο συμβατό με τις επιδιώξεις ενός μικρού κόμματος της αντιπολίτευσης, που μόνο στη φθορά του ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να ελπίζει, όμως οι εκπρόσωποι των ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών κέντρων δεν ενδιαφέρονται για τα ιδιαίτερα συμφέροντα των αστικών κομμάτων, αλλά για την αποκατάσταση της ιμπεριαλιστικής τάξης σε όλη την έκταση μιας νεο-αποικίας.

Ο Καραμανλής σε ρόλο διαιτητή

Σίγουρα πρέπει να το απολαμβάνει ο δάμαλος. Κανένα από τα συγκρουόμενα στρατόπεδα στο εσωτερικό της ΝΔ δεν μπορεί να κάνει βήμα χωρίς ν' αναζητήσει ένα νεύμα του. Κι αυτός δε χαλάει χατίρι, φροντίζοντας να κάνει νεύματα σε όλους, πράγμα που αναβαθμίζει το ρόλο του και εμπεδώνει την πεποίθηση πως αυτός είναι ο μόνος που μπορεί να δώσει λύση στο γαλάζιο δράμα.

Οταν η Μπακογιάννη συναντήθηκε με τον Τσίπρα, αδειάζοντας μεγαλοπρεπέστατα τον Σαμαρά, με τον οποίο είπε ότι «δε συζητά τελευταία», ο Σαμαράς ζήτησε εναγωνίως συνάντηση με τον Καραμανλή. Ο τελευταίος τον επισκέφτηκε στο σπίτι του στην Κηφισιά (όχι στη Συγγρού, μακριά από κάμερες και μοκρόφωνα) και επέτρεψε στον Σαμαρά να εκδώσει μια ανακοίνωση χωρίς ευθείες μπηχτές ενάντια στη Ντόρα. «Και οι δύο άντρες θεωρούν ότι με σοβαρότητα και υπευθυνότητα η ΝΔ αντιμετωπίζει την όλη κατάσταση και την κρίση, εκτιμούν ότι πρέπει να υπάρχει εγρήγορση, ιδιαίτερα όταν η ΝΔ είναι ο κυρίαρχος πυλώνας για την εγγύηση της ευρωπαϊκής μας προοπτικής», ανέφερε η ανακοίνωση «πηγών» της Συγγρού.

Λίγες μέρες αργότερα, ο Καραμανλής συναντήθηκε και με τη Μπακογιάννη στο γραφείο του και συζήτησαν τα ίδια θέματα που ο Καραμανλής είχε συζητήσει και με τον Σαμαρά. Ακόμη και στη διάρκεια των συναντήσεων ο Καραμανλής φροντίσε να μοιράσει στη μέση το καρπούζι. Μια ώρα κι ένα τέταρτο με τον Σαμαρά, μια ώρα με τη Μπακογιάννη. Οπως είπε η Μπακογιάννη, εξέφρασε στον Καραμανλή την άποψη ότι το σχέδιο συμφωνίας που παρουσιάστηκε δεν είναι καλό για την Ελλάδα, είναι υφεσιακό και αντιαναπτυξιακό, όμως παρολαυτά πρέπει να ψηφιστεί από τη Βουλή και η ΝΔ, ως κατεξοχήν ευρωπαϊκό κόμμα, δεν μπορεί να μην ψηφίσει μια συμφωνία που διασφαλίζει την παραμονή της χώρας στην ΕΕ. Και ο Καραμανλής τι είπε επ' αυτού; Η Μπακογιάννη δεν είχε εξουσιοδότηση να μιλήσει για λογαριασμό του. Δεν ακούστηκε και διαφορετική άποψη, όμως. Επομένως, η συνάντηση με τη Μπακογιάννη έστειλε το μήνυμα ότι ο Καραμανλής συζητά με όλες τις πλευρές και δεν κλίνει υπέρ καμιάς.

Το βέβαιο είναι πως μετά την υπογραφή της νέας μνημονιακής συμφωνίας ο Σαμαράς θα βρεθεί πάλι υπό κατηγορία από τους διάφορους μνηστήρες της ηγεσίας της ΝΔ και ο Καραμανλής ενδεχομένως να κληθεί να παρέμβει έμπρακτα πλέον, ασκώντας όχι απλά διαιτητικό ρόλο, αλλά ρόλο «σοφού ηγέτη» της παράταξης, που θα καθορίσει την πορεία της, ακόμη κι αν δεν μπει τυπικά επικεφαλής της.

Σταλίζει στις Βρυξέλλες εκλιπαρώντας για μια συνάντηση

Στις Βρυξέλλες βρέθηκε την περασμένη Τετάρτη και ο Στ. Θεοδωράκης. Τι πήγε να κάνει; Μα δεν τα ρωτάνε τέτοια πράγματα. Για τη συγκεκριμένη μέρα είχε κανονιστεί να συγκληθεί το Eurogroup που θα ενέκρινε τη συμφωνία (άλλο αν μετά στράβωσε το πράγμα), οπότε ο... Μητσάρας του ελληνικού αστικού πολιτικού συστήματος έκρινε πως η παρουσία του στην πρωτεύουσα του ευρωενωσίτικου ιμπεριαλισμού θα του έδινε μια κάποια αίγλη ηγετικής προσωπικότητας που δίνει μάχη υπέρ των εθνικών συμφερόντων, πάντα με όρο την παραμονή στην ΕΕ και την Ευρωζώνη. Τη Δευτέρα οι ποταμίσιοι έκαναν παρέα στον Μητσοτάκη στη φιέστα του «Μένουμε Ευρώπη» και την Τετάρτη ο Θεοδωράκης έδινε «μάχη» στο πλευρό της κυβέρνησης (ή μήπως στο πλευρό των δανειστών;).

Ναι, αλλά όταν είσαι αρχηγός κόμματος και πας στις Βρυξέλλες, πρέπει να συναντηθείς και με κάποιον επίσημο για να δικαιολογήσεις την παρουσία σου. Ούτε ο Γιούνκερ ούτε κάποιος από τους αντιπροέδρους της Κομισιόν είχαν όρεξη να χάσουν χρόνο ακούγοντας τις παπαριές του Σταύρου (χάνεται και διπλάσιος χρόνος, βλέπετε, γιατί δεν μιλάει κάποια ξένη γλώσσα για να τα πουν απευθείας), οπότε ο κλήρος έλαχε στον ευγενικό Μοσκοβισί. Η συνάντηση ήταν επιπέδου «ξεπέτας» (ο Μοσκοβισί είχε και μια διαπραγμάτευση σε εξέλιξη), επέτρεψε όμως στον Σταύρακα να στηθεί μπροστά στις αγαπημένες του κάμερες και παίρνοντας εκείνο το... στοχαστικό ύφος (του βλάκα που νομίζει ότι λέει σοφίες) να δηλώσει πως είπε στον Μοσκοβισί ότι «η ελληνική κοινωνία επιθυμεί να μπει τέλος σε αυτό το μαρτύριο» (πω, πω, τι είπε πάλι ο γίγαντας!). Του μετέφερε, δε, και την εκτίμησή του ότι η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού κοινοβουλίου θα στηρίξει μια συμφωνία που θα φέρει τις υπογραφές της ελληνικής κυβέρνησης και των ευρωπαίων συμμάχων (είναι και μαρτυριάρης ο μπαγασάκος!). «Ηταν μία συνάντηση σε μία κρίσιμη στιγμή, σε μία δύσκολη μέρα», δήλωσε στο τέλος, στερώντας από τον Μητσικώστα τη χαρά να βάλει αυτή την ατάκα σε κάποιο σκετς.

Τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας

Ατολμο το κυβερνητικό νομοσχέδιο

Από την περασμένη Τετάρτη άρχισε στην Ολομέλεια της Βουλής η συζήτηση του νομοσχεδίου για την τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας. Την Πέμπτη έγινε ονομαστική ψηφοφορία για την καταρχήν ψήφισή του, την οποία προκάλεσαν βουλευτές της ΝΔ. Υπερψήφισαν το νομοσχέδιο ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι, το καταψήφισαν η ΝΔ, οι κυβερνητικοί εταίροι ΑΝΕΛ και οι νεοναζιστές της ΧΑ, ενώ το ΚΚΕ ψήφισε «παρών». Ετσι, με το νομοσχέδιο αυτό προκλήθηκε το πρώτο ρήγμα στην συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου.

Πρώτα το Δ' Τμήμα του ΣτΕ (απόφαση 350 το 2011) και στη συνέχεια η Ολομέλεια του ΣτΕ (απόφαση 460 του 2013) έκριναν διατάξεις του νόμου 3838/2010 ως αντισυνταγματικές, με θέσεις καθαρά ρατσιστικές και ακροδεξιές, που στηρίζονται στην ξεπερασμένη (ακόμη και για τα σύγχρονα αστικά καθεστώτα) αντίληψη της ιθαγένειας εξ αίματος. Με την απόφαση αυτή του ΣτΕ, που έχει εύστοχα χαρακτηριστεί από νομικούς που ασχολούνται με το δημόσιο δίκαιο ως δικαστήριο που υπερασπίζεται το δίκαιο του μονάρχη, εκατοντάδες χιλιάδες παιδιά μεταναστών, που είτε γεννήθηκαν στην Ελλάδα είτε ήρθαν σε πολύ μικρή ηλικία, βρέθηκαν ξεκρέμαστα και έχασαν βασικά δικαιώματα που απολαμβάνουν οι συνομήλικοί τους που γεννήθηκαν από έλληνες γονείς.

Ομως, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και η αρμόδια αναπληρωτής υπουργός Α. Χριστοδουλοπούλου δεν τόλμησαν να εισάγουν εκείνες τις νομοθετικές ρυθμίσεις με τις οποίες θα αίρονταν όλες οι αδικίες σε βάρος των εκατοντάδων χιλιάδων παιδιών μεταναστών και θα τους παραχωρούνταν όλα τα δικαιώματά τους. Η ίδια η αρμόδια υπουργός, γνωρίζοντας ότι οι ρυθμίσεις που εισάγονται με το νομοσχέδιό της απέχουν πολύ από το να καλύψουν τις πραγματικές ανάγκες των παιδιών αυτών και αντιλαμβανόμενη ότι αυτό έγινε φανερό, αναγκάστηκε να «εξομολογηθεί» τα εξής κατά την παρέμβασή της στη Βουλή την περασμένη Τρίτη:

«Στη συνέχεια θέλω να εξομολογηθώ ότι οι διατάξεις του νομοσχεδίου, όπως έχουν κατατεθεί, δεν απηχούν την ιδεολογική άποψη του ΣΥΡΙΖΑ όπως θα έχετε καταλάβει. Εχουμε δεχτεί μεγάλη κριτική για τις ρυθμίσεις που έχουμε κάνει, διότι δεν θεωρούνται ότι είναι ούτε ριζοσπαστικές ***ούτε ικανοποιούν το σύνολο των ανθρώπων, των παιδιών που ζουν στην χώρα μας****. Παρά ταύτα, εμείς επιμένουμε σε αυτή τη γραμμή -την* ***ισορροπημένη****, όπως τη λέμε- γιατί τη θεωρούμε* ***ρεαλιστική****, τη θεωρούμε βιώσιμη και τη θεωρούμε και ανθρώπινη. Με αυτή την έννοια ακριβώς κάναμε και αυτή την επιλογή».*

Η υπουργός προσπαθεί να «γλυκάνει» την αναγκαστική εξομολόγησή της, λέγοντας ότι οι διατάξεις του νομοσχεδίου δεν ικανοποιούν το σύνολο των παιδιών που ζουν στη χώρα μας. Η αλήθεια είναι ότι οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου της ικανοποιούν μόνο ένα μικρό μέρος των παιδιών που ζουν στη χώρα μας. Η εξομολόγηση δεν είναι ειλικρινής, όταν την ίδια στιγμή θεωρεί τη γραμμή της ισορροπημένη, ρεαλιστική και βιώσιμη. Είναι σαν την «αμοιβαία επωφελή συμφωνία» που ετοιμάζει ο Τσίπρας με τους ιμπεριαλιστές δανειστές.

Το νομοσχέδιο, πριν εισαχθεί στην Ολομέλεια της Βουλής, συζητήθηκε σε κοινή συνεδρίαση της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και της Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου. Εχει πια παγιωθεί, όταν συζητιούνται νομοσχέδια, να καλούνται στις Επιτροπές αυτές διάφοροι φορείς για να πουν τη γνώμη τους και στην συνέχεια να δεχτούν οι εκπρόσωποί τους ερωτήσεις από τους βουλευτές. Οι περισσότεροι από τους φορείς που κλήθηκαν στην κοινή συνεδρίαση των επιτροπών έπλεξαν το εγκώμιο των διατάξεων του νομοσχέδιου, ενώ γνωρίζουν ότι με αυτές ικανοποιείται μόνο ένα μέρος των παιδιών των μεταναστών. Υπήρξαν όμως και κάποιοι που είπαν τα πράγματα με τ' όνομά τους. Παραθέτουμε τις απόψεις μερικών:

«Βεβαίως οι προτεινόμενες ρυθμίσεις είναι σε μια πιο συντηρητική κατεύθυνση σε σχέση με τον προηγούμενο νόμο» (Γρ. Τσιούκας).

«Επισημαίνουμε πάντως ως αρνητικό γεγονός, ανεξάρτητα από την διαφορετική προσέγγιση που κάνουμε, ότι το νομοσχέδιο επιχειρώντας μια προσαρμογή της νομοθεσίας στην γνωστή αντιδραστική απόφαση του ΣτΕ, την 460/2013, θέτει πιο δύσκολες, πιο αυστηρές προϋποθέσεις για την απόδοση σε σχέση με τον ν. 3838/2010, κάτι που θα οδηγήσει όπως είναι φυσικό στον αποκλεισμό μεγαλύτερου αριθμού παιδιών μεταναστών απ' αυτήν» (Α. Αντανασιώτης).

«Πιστεύουμε ότι όλα τα παιδιά των μεταναστών, τα μεταναστόπουλα που γεννιούνται ή μεγαλώνουν στην χώρα μας, ανεξάρτητα από το καθεστώς παραμονής των γονιών τους, πρέπει να αντιμετωπίζονται ισότιμα μεταξύ τους και να απολαμβάνουν τα ίδια δικαιώματα με τα Ελληνόπουλα σε όλους τους τομείς της ζωής τους. Δεν συμφωνούμε, δηλαδή, με την κατηγοριοποίηση των παιδιών των μεταναστών, ανάλογα, για παράδειγμα, με το είδος της άδειας διαμονής των γονιών τους» (Α. Αντανασιώτης).

«Ακουσα ότι "αυτός ο νόμος ενθαρρύνει τους παράνομους μετανάστες, τους πρόσφυγες να εισέρχονται στην Ελλάδα". Το αντίθετο, όπως είναι ο νόμος δεν ενθαρρύνει καθόλου, είναι αυστηρός. Ο νόμος είναι πολύ αυστηρός για τους πρόσφυγες. Διότι τι λέει ο νόμος; Ο νόμος λέει ότι π.χ. για το παιδί του μετανάστη ο ένας από τους γονείς πρέπει να έχει άδεια παραμονής τουλάχιστον πενταετίας. Εδώ έχουμε κάποιους ανθρώπους αιτούντες άσυλο, οι οποίοι περιμένουν εδώ και μία δεκαετία για να πάρουν την απάντηση. Δηλαδή, απ' όσο βλέπουμε αυτά τα παιδιά των ανθρώπων αυτών "είναι στον αέρα", δεν μπορούν να πάρουν την ιθαγένεια» (Squalenz Martis, εκπρόσωπος του Φόρουμ Προσφύγων).

Τα παραπάνω απηχούν πιστά την πραγματικότητα σε σχέση με το περιεχόμενο των διατάξεων που εισήγαγε στο νομοσχέδιο η Α. Χριστοδουλοπούλου. Διατάξεων που δεν υπαγορεύτηκαν από την ανάγκη να ξεπεραστούν τα εμπόδια που έβαλε το ΣτΕ με τις αποφάσεις του, όπως άφησε να εννοηθεί η αναπληρώτρια υπουργός, αλλά από την πολιτική στόχευση της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ να δώσει την ιθαγένεια σε περιορισμένο αριθμό παιδιών μεταναστών.

Παιδιά μεταναστών που γεννιούνται στην Ελλάδα παίρνουν ιθαγένεια με τις εξής προϋποθέσεις:

- Να γραφούν στην Α΄ Δημοτικού και να παρακολουθούν το ελληνικό σχολείο μέχρι την υποβολή της δήλωσης-αίτησης.

- Ενας από τους γονείς να ζει νόμιμα στη Ελλάδα για πέντε χρόνια πριν την γέννηση των παιδιών. Εάν δε γεννηθούν τα παιδιά πριν κλείσει την πενταετία ο γονιός, τότε η πενταετία γίνεται δεκαετία.

- Κατά την περίοδο της υποβολής της δήλωσης-αίτησης θα πρέπει και οι δύο γονείς να είναι νόμιμοι και ο ένας εξ αυτών να έχει άδεια επί μακρόν διαμένοντος, σύμφωνα με σειρά διατάξεων νόμων και προεδρικών διαταγμάτων που απαριθμούνται στην παράγραφο 1 του άρθρου 1.

Στην ίδια παράγραφο απαριθμούνται και άλλες ειδικές άδειες παραμονής που πρέπει να έχει ένας από τους γονιούς του παιδιού. Αδειες που όχι μόνο τώρα, λόγω της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης, αλλά και παλαιότερα ήταν πολυδάπανες, ενώ μόνο μια μειοψηφία μεταναστών (πατεράδων και μανάδων) είχε τη δυνατότητα να τις αποκτήσει. Αυτά όλα τα γνωρίζουν τόσο η αναπληρώτρια υπουργός όσο και οι σύμβουλοί της. Επομένως, εισήγαγαν αυτές τις διατάξεις για να αποκλειστεί η συντριπτική πλειοψηφία των παιδιών από τη δυνατότητα να αποκτήσουν ελληνική ιθαγένεια.

Υπάρχει εναλλακτική λύση; Υπάρχει και είναι η απεξάρτηση της παραχώρησης της ιθαγένειας στα παιδιά των μεταναστών που γεννήθηκαν στην Ελλάδα από την ύπαρξη ή μη αδειών παραμονής (οποιουδήποτε τύπου) των γονιών τους. Μοναδικό στοιχείο να είναι οι σπουδές στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση οποιουδήποτε τύπου και η πανεπιστημιακή μόρφωση. Οσον αφορά τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, δεν είναι μόνο το γυμνάσιο και το λύκειο. Υπάρχουν τεχνικές σχολές πολλών τύπων που μπορούν να φοιτήσουν τα παιδιά των μεταναστών που γεννιούνται στην Ελλάδα και να εξασφαλίσουν τις προϋποθέσεις για να πάρουν την ιθαγένεια. Την απεξάρτηση από τις άδειες παραμονής τη γνωρίζουν οι κυβερνητικοί, γι' αυτό και εισήγαγαν διάταξη στην παράγραφο 2 του άρθρου 1Α, με την οποία συνέδεσαν την απόκτηση της ιθαγένειας με τις σπουδές.

Το συμπέρασμα είναι ότι με τις διατάξεις που εισάγει στο νομοσχέδιο η κυβέρνηση Τσίπρα θα δίνει με το σταγονόμετρο την ιθαγένεια στα παιδιά των μεταναστών που γεννήθηκαν στην Ελλάδα. Μιλάμε μόνο για κυβέρνηση Τσίπρα, γιατί η ομάδα Καμμένου (πλην Κ. Ζουράρι) διαχώρισε τη θέση της και καταψήφισε το νομοσχέδιο. Οι ακροδεξιές καταβολές δεν κρύβονται. Αλλωστε, η συγκυβέρνηση με ένα εθνικιστικό-ακροδεξιό κόμμα όπως οι ΑΝΕΛ, πρέπει να καθόρισε και το περιεχόμενο αυτού του νομοσχεδίου.

Μπέρτολτ Μπρεχτ
ΤΑ ΝΤΟΥΦΕΚΙΑ
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΡΑΡ

μια τραγωδία για τη στράτευση
Δύο παραστάσεις
Σάββατο 27- Κυριακή 28 Ιούνη
Ωρα έναρξης 8.30 μ.μ.
Είσοδος ελεύθερη
στον αυτοδιαχειριζόμενο
κοινωνικό χώρο "Στρούγκα"
Δεκελείας 116, Νέα Φιλαδέλφεια
ανοικείωση
www.anoikeiosi.gr

Η κυρία Καράρ μεταφέρει τα ντουφέκια της στη Στρούγκα!

Με δυο παραστάσεις στην αυλή του φιλόξενου στεκιού της **«Στρούγκας»** ολοκληρώνεται ο πρώτος κύκλος παραστάσεων της **ανοικείωσης** με το κλασικό έργο του **Μπέρτολτ Μπρεχτ «Τα ντουφέκια της κυρίας Καράρ»**. Μετά την αίθουσα της «Κόντρας», όπου δόθηκαν οι 11 πρώτες παραστάσεις, η παράσταση θα «δοκιμαστεί» σ' ένα μεγαλύτερο και ανοιχτό χώρο, που εξ ορισμού δημιουργεί νέες προκλήσεις για τους συντελεστές της.

Σε μια καινούργια, ρέουσα μετάφραση, πιστή στο πνεύμα του συγγραφέα και δοκιμασμένη στις πρόβες, όπως σημειώνει η ανοικείωση, με την προσθήκη ενός προλόγου και ενός επιλόγου και τη χρήση μιας σειράς άλλων αποστασιοποιητικών στοιχείων, που επικαιροποιούν το έργο και διαμορφώνουν ένα σύγχρονο παραστασιακό μύθο (η παράσταση συνοδεύεται από τον υπότιτλο: «μια τραγωδία για τη στράτευση»), η ειδικευόμενη στο σύγχρονο επικό-διαλεκτικό θέατρο κολεκτίβα παρουσίασε φέτος τη δεύτερη παραγωγή της (η πρώτη ήταν «Η Μηχανή Αμλετ» του Χάινερ Μίλερ).

Ο μύθος εστιάζεται στη στράτευση ως κοινωνική και πολιτική διαδικασία, στους μηχανισμούς της, στις αντιτιθέμενες εσωτερικές και εξωτερικές δυνάμεις που ωθούν το άτομο να ακολουθεί τη μια ή την άλλη κατεύθυνση, να παίρνει τη μια ή την άλλη στάση στη διαδικασία της ταξικής πάλης. Οχι μόνο «όταν καίγεται το πελεκούδι», αλλά και όταν η ταξική πάλη δεν έχει φτάσει στην κορύφωσή της, στην ένοπλη σύγκρουση ανάμεσα στα δύο κοινωνικά στρατόπεδα. Διευρύνοντας την προβληματική που τίθεται από τον Μπρεχτ στις συνθήκες του ισπανικού εμφύλιου πολέμου, ο παραστασιακός μύθος που δόμησε η ανοικείωση θέτει κρίσιμα ερωτήματα που δεν αφορούν μια προγενέστερη ιστορική περίοδο, αλλά το σήμερα. Κι αυτά τα ερωτήματα αποτελούν τη βάση της συζήτησης με το κοινό, που επιστεγάζει την παράσταση.

Περισσότερες πληροφορίες για το έργο, την παράσταση και τους συντελεστές της στο www.anoikeiosi.gr.

Ολόκληρο το έργο, συνοδευτικά κείμενα του συγγραφέα και της ανοικείωσης και πλούσιο φωτογραφικό υλικό μπορεί να βρει κανείς στο πρόγραμμα της παράστασης, που είναι ολόκληρο βιβλίο, το οποίο μπορείτε να προμηθευτείτε μόνο με τρία ευρώ.

Σάββατο 27 και Κυριακή 28 Ιούνη

Στον αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό χώρο «Στρούγκα»

Δεκελείας 116 – Νέα Φιλαδέλφεια – Απέναντι από το Δημαρχείο

Ωρα έναρξης 8:30μμ – Είσοδος ελεύθερη

Μετά την παράσταση ακολουθεί συζήτηση με τους συντελεστές της.

ΥΓ. Συμβουλή για τους αναγνώστες της «Κ». Μην πάτε την τελευταία στιγμή και κυρίως μην καθυστερήσετε. Οχι μόνο γιατί κινδυνεύετε να μην βρείτε θέση και να αναγκαστείτε να δείτε την παράσταση όρθιοι, αλλά και γιατί θα χάσετε το ημίωρο κονσέρτο για δυο κιθάρες με διασκευές έργων που είτε άμεσα είτε μορφολογικά παραπέμπουν στον ισπανικό εμφύλιο πόλεμο. Κονσέρτο που λειτουργεί ως προεισαγωγή στην παράσταση.

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Τουλάχιστον ήταν ειλικρινής όταν έλεγε «θ' ασκήσουμε τα μνημόνια». Δεν σας φταίει κανείς αν εσείς ακούσατε κάτι άλλο. Η στήλη και η εφημερίδα το διατύπωσαν σε όλες τις κλίσεις και σε όλες τις κλήσεις.

«Μερικοί λένε: στο τέλος ο σοσιαλισμός θα νικήσει. Καλά. Μα ποιος θα πολεμήσει γι' αυτόν;» (Wolf Biermann).

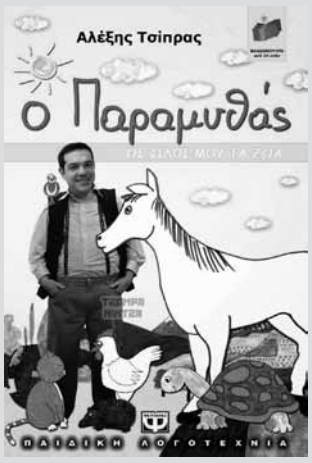

Σήμερα (27/6) έχει γενέθλια ο «φτερωτός γιατρός» (συνδυασμός αθλητή-γιατρού, μην φανταστείτε τίποτε άλλο), πρώην δήμαρχος Θεσσαλονίκης και νυν ισοβίτης Βασίλης Παπαγεωργόπουλος, που κλείνει τα 68 χρόνια του.

Πρώτη φορά αριστερά και στα μνημόνια λοιπόν. Οπως πρώτη φορά αριστερά στις Σκουριές, στον φράχτη του Εβρου, στα κέντρα μεταναστών, στον κατώτατο μισθό, στο πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, στη φορολόγηση του πλούτου, σε... σε... Η ελπίδα έρχεται. Περιμένοντας την ελπίδα. Περιμένοντας τον Γκοντό.

Πού χάθηκες ελπίδα μου που μου 'πανε πως θα 'ρθεις;
Μη σκόνταψες, μην κόλλησες ή μη σε πήρε ο ύπνος;
Μη σε κρατάνε όμηρο αυτοί της Ευρωλάνδης
ή μήπως τα μυρίστηκες κι αλλού τραβολογιέσαι;

Και μερικές αποκαλύψεις (για να μην μας το παίζουν ανώτερες κάποιες σκανδαλοθηρικές φυλλάδες): Ελπίδα έρχεται, τα αρχικά είναι Ε.Ε. Και «πρώτη φορά αριστερά» τα αρχικά είναι (αναγραμματισμένα για να μην μπορεί κανείς να φτάσει στην αλήθεια) Φ.Π.Α. Αμ πώς!

Τρινιτροτουλου-όλοι!

«Ο Ελληνας κι ο Τούρκος φαντάρος φυλάνε από τις κοντινές σκοπιές τους τα σύνορα των δύο κρατών στην ερημιά, μακριά από τούς δικούς τους. Ο δικός μας κάνει αναδρομές στο παρελθόν, καθώς φωνάζει τον Αχμέτ πως όταν περάσει η έφοδος, θα παίξει ένα σκοπό με φυσαρμόνικα και τον καλεί τότε να μοιραστούνε το στερνό τσιγάρο που τού απόμεινε. Και κει, καθώς θα παραδοθούν στα ντέρτια και στις αναμνήσεις λαχταρώντας τη μητέρα τους και μια αγαπημένη που τούς περιμένει, θα πει πως τούς δένει μια μοίρα κακή, γιατί σαν απολυθούν ίσως θα βρεθούν από σύμπτωση, εργάτες στην ίδια φάμπρικα σε μια ξένη χώρα. Πιθανότατα στην ως χθες χιτλερική Γερμανία, τη νικημένη από τούς μεγάλους παγκόσμιους πολέμους· και το απάνθισμα από τα γερότερα παιδιά της νικήτριας Ελλάδας και της ουδέτερης Τουρκίας, αναγκάζονται να πάνε μετανάστες σ' αυτή τη μαύρη ξενιτειά, πουλώντας εκεί σαν δουλοπάροικοι την εργατική τους δύναμη, συμβάλλοντας στην αύξηση της παραγωγής η οποία θα πουληθεί και στη χώρα μας -απ' όπου δεν αποκλείεται να προέρχονται και οι πρώτες ύλες της- φυσικά σε δεκαπλάσιο κόστος, διοχετευόμενη προς ευρεία κατανάλωση. Τι πιο φυσικό λοιπόν μετά από αυτές τις σκέψεις, να εξομολογηθεί στον αδελφό Τούρκο με τη ροζιασμένη παλάμη, πως μ' αυτόν δεν έχει σύνορο, για τούτο κι άφησε το όπλο να πέσει;» (Μάκης Αποστολάτος).

Τόσες συνιστώσες, καμιά συνισταμένη...

Μη χάσετε την «Εξουσία» αυτής της εβδομάδας με αφιέρωμα στη μαγειρική, στη φακιρική και στους πέντε μήνες που νανούρισαν την Ελλάδα. Ζωή Κωνσταντοπούλου: το απόλυτο θηλυκό sex symbol της χρονιάς. Ο Γιάνης Βαρουφάκης φωτογραφίζεται για τελευταία φορά στις τουαλέτες του Μαξίμου. Κώστας Ησυχος: «Είμαι ανήσυχος». Πάνος Καμμένος: «Δεν είμαι καμένος». Και δώρο το cd με τίτλο «Ανοίγω το στόμα μου» του Ευκλείδη Τσακαλώτου.

«Και την ιστορία την πουτάνα έτσι τη γράφουνε και οι αστοί και οι κομμουνιστές: οριζόντια, ισόπεδη. Μιλάνε για λαούς, μιλάνε για μάζες, κανένας απ' αυτούς δεν μπόρεσε ποτέ να νιώσει την ένταση, το πάθος, την κορύφωση και την πτώση κόσμων ολόκληρων σε ένα μονάχα 24ωρο από τη ζωή του επαναστάτη.

Οι πολιτικοί ξέρουν γράμματα, διαβάζουν, γράφουν και δεν κατάλαβαν ποτέ πως ο κάθε άνθρωπος είναι ένας κόσμος ολόκληρος, είναι μια ολόκληρη ιστορία... Δεν ξέρω, αλλά νομίζω πως όταν ο άνθρωπος ξανακαταχτήσει την ανθρωπιά του, όταν ξαναρχίσει να δημιουργεί ανθρώπινο πολιτισμό, να γράφει πια την ιστορία κάθετα, όχι για λαούς και μάζες... τότε μονάχα οι άνθρωποι θα ξέρουν τι κοστίζει η ιστορία, τι κοστίζει η συμμετοχή, τι θα πει η φράση "εκατό χιλιάδες νεκροί" ή "βασανίζεται ένας άνθρωπος σε κάποια ασφάλεια"» (Χρόνης Μίσσιος).

Κοκκινοσκουφίτσα

Αλληλεγγύη στη δίκη τους

Κάτω τα χέρια από τους τούρκους αγωνιστές

Χτες (Παρασκευή 26 Ιούνη), άρχισε στο Α' Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων η δίκη τεσσάρων πολιτικών προσφύγων από την Τουρκία για τη γνωστή «υπόθεση του Γκύζη». Το κατηγορητήριο στήθηκε από τη βρομερή Αντιτρομοκρατική με την κατασκευή μιας ανύπαρκτης «τρομοκρατικής οργάνωσης», έτσι που όλες οι κατηγορίες να αναβαθμίζονται και να απειλούν τους τέσσερις αγωνιστές με εξοντωτικές ποινές.

Σε διαμέρισμα στου Γκύζη βρέθηκε οπλισμός και ο κάτοχός του ανέλαβε ευθαρσώς την πολιτική ευθύνη γι' αυτόν, δηλώνοντας ότι σκοπός του ήταν να τον στείλει στην Τουρκία για τη συνέχιση του αγώνα ενάντια στο φασιστικό καθεστώς. Οι άλλοι τρεις συλληφθέντες δήλωσαν από την πρώτη στιγμή ότι δεν γνώριζαν την ύπαρξη του οπλισμού. Κι όμως, βρέθηκαν κι αυτοί κατηγορούμενοι με βαρύτατες κατηγορίες, προκειμένου να «δέσει» η κατηγορία της «τρομοκρατικής οργάνωσης».

Ο αγώνας με όλα τα μέσα ενάντια σ' ένα καθεστώς σαν το τουρκικό, που δε διστάζει να δολοφονήσει ακόμη και εφήβους που πήγαιναν στο φούρνο για ψωμί, είναι πολιτικά και κοινωνικά δίκαιος. Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στον αγωνιστή που ανέλαβε την πολιτική ευθύνη για την κατοχή του οπλισμού.

Απαιτούμε να εκκαθαριστεί άμεσα η σκευωρία που έστησε η Αντιτρομοκρατική. Να αθωωθούν οι τρεις πολιτικοί πρόσφυγες που δεν έχουν καμιά σχέση με την υπόθεση και οι όποιες κατηγορίες αποδοθούν στον αγωνιστή που ανέλαβε την πολιτική ευθύνη να περιοριστούν στην απλή οπλοκατοχή και μάλιστα με την αναγνώριση του ελαφρυντικού των μη ταπεινών κινήτρων, γιατί τα όπλα δε στράφηκαν κατά του ελληνικού λαού, ούτε προορίζονταν να στραφούν ενάντια στον τουρκικό λαό, αλλά ενάντια σ' ένα αντιδραστικό, δολοφονικό καθεστώς.

Στον Αρειο Πάγο

Στο μεταξύ, την Τετάρτη 1η Ιούλη θα κριθεί σε δεύτερο βαθμό (από τον Αρειο Πάγο) η έκδοση του τούρκου αγωνιστή της ΑΤΙΚ Ντενίζ Πεκτάς, που σε πρώτο βαθμό αποφασίστηκε να εκδοθεί στη Γαλλία (ζήτησε την παράδοσή του με ευρωπαϊκό ένταλμα). Η εκδίκαση θα γίνει στις 10:30 στον πρώτο όροφο (είσοδος από Λ. Αλεξάνδρας) και η μαζική παρουσία είναι απαραίτητη για να σταλεί μήνυμα στους ανώτατους δικαστές ότι κανένας τούρκος πολιτικός πρόσφυγας δεν είναι μόνος του.

Ακυρη η παράνομη λήψη DNA, μούγκα Πανούσης και Παρασκευόπουλος

Με ομόφωνη απόφασή του, το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών έκανε δεκτή την πρόταση της εισαγγελέα και ακύρωσε ως παράνομη τη διαδικασία λήψης DNA από τον κατηγορούμενο Γρ. Τσιρώνη. Ο συνήγορός του Κ. Παπαδάκης υπέβαλε ένσταση ακυρότητας, διότι δεν εφαρμόστηκε η νέα διάταξη (νόμος Παρασκευόπουλου), που επιτρέπει στον κατηγορούμενο να ορίσει τεχνικούς συμβούλους οι οποίοι μπορούν να παρίστανται σε όλη τη διαδικασία που αφορά τον έλεγχο DNA.

Το συμβούλιο δέχτηκε την πρόταση της εισαγγελέα, η οποία διαπίστωσε πως οι άνδρες της Αντιτρομοκρατικής και της ΔΕΕ («εργαστήρια» της Ασφάλειας) πήραν δείγμα DNA από τον κατηγορούμενο πριν παρέλθει η προθεσμία που του είχε δώσει ο ανακριτής προκειμένου, αν επιθυμούσε, να ορίσει τεχνικό σύμβουλο. Εντύπωση, όμως, μας προκάλεσε το γεγονός ότι η εισαγγελέας δεν επιλήφθηκε αυτεπάγγελτα και της περίπτωσης του δεύτερου κατηγορούμενου της συγκεκριμένης υπόθεσης Σπ. Χριστοδούλου, από τον οποίο επίσης λήφθηκε δείγμα DNA παράνομα. Δηλαδή, για να τηρηθεί η στοιχειώδης νομιμότητα πρέπει να προσφύγει ο ίδιος ο κατηγορούμενος; Η εισαγγελική αρχή τι είναι, ο Πόντιος Πιλάτος; (ρητορικό είναι, βέβαια, το ερώτημα).

Σε ό,τι αφορά το δεύτερο αίτημα της υπεράσπισης Τσιρώνη, να εξαιρεθούν οι υπάλληλοι της ΔΕΕ από την πραγματογνωμοσύνη, η εισαγγελέας και το συμβούλιο το ξεπέρασαν με τη γνωστή μέθοδο του πετάγματος της μπάλας στην εξέδρα: είναι πρώιμο, είπε η εισαγγελέας, διότι πρώτα το συμβούλιο θα πρέπει να αποφανθεί σχετικά με την ακυρότητα της διαδικασίας, ενώ αρμόδιος γι' αυτό το αίτημα είναι ο ανακριτής και όχι το συμβούλιο. Οπως μας ενημέρωσε ο συνήγορος Κ. Παπαδάκης, η υπόθεση εκκρεμεί ενώπιον του ανακριτή, με σκοπό η επανάληψη της πραγματογνωμοσύνης να ανατεθεί σε άλλη υπηρεσία και όχι στη ΔΕΕ της ΕΛΑΣ, λόγω της παράνομης συμπεριφοράς, της μεροληψίας και αυθαιρεσίας που επέδειξε. Πραγματικά, αυτοί που πιάστηκαν να παρανομούν, μην εφαρμόζοντας πρόσφατα ψηφισμένο νόμο, δεν είναι δυνατόν να θεωρούνται αξιόπιστοι για να κάνουν τη νέα πραγματογνωμοσύνη. Τουλάχιστον σ' αυτή την περίπτωση, για να υπάρχει μια στοιχειώδης εγγύηση αντικειμενικότητας, ο έλεγχος θα έπρεπε να ανατεθεί σε κάποιο πανεπιστημιακό εργαστήριο. Πέραν τούτου, θυμίζουμε πως από τα ρεπορτάζ που έχουμε κάνει στις μεγάλες πολιτικές δίκες αποκαλύφτηκε η εικόνα ενός εργαστήριου της πλάκας, που γνωμοδοτεί κατά παραγγελία και στις εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης που κάνει αναγράφει ακόμη και προφανώς ψευδή στοιχεία.

Τώρα, που με τη βούλα της απόφασης του αρμόδιου δικαστικού συμβούλιου οι ασφαλίτες της ΓΑΔΑ συνελήφθησαν να παρανομούν, τι έχει να πει ο πολιτικός τους προϊστάμενος Ι. Πανούσης; Και ο πολιτικός προϊστάμενος του δικαστικού συστήματος Ν. Παρασκευόπουλος πώς σκοπεύει να περιφρουρήσει την εφαρμογή του νομοθετήματός του, από τη στιγμή που αποδείχτηκε ότι οι ασφαλίτες το γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια; Γιατί δε θεσπίζει διάταξη που να προβλέπει ότι ο έλεγχος DNA θα γίνεται σε πανεπιστημιακά και άλλα κρατικά εργαστήρια χωρίς την εμπλοκή της αστυνομίας;

ΥΓ. Επί του πιεστηρίου πληροφορηθήκαμε ότι ο ανακριτής αυτεπάγγελτα ζήτησε από το συμβούλιο να ακυρώσει και τη λήψη DNA από τον Χριστοδούλου.

Σε ρόλο Παττακού ο κυρ-Αλέκος

Μπορεί ο κόσμος όλος να ήταν αλαφιασμένος από το νέο μνημονιακό Αρμαγεδδώνα, που με την υπογραφή του Τσίπρα κατατέθηκε ως πρόταση στην τρόικα, όμως ο κυρ-Αλέκος ο Φλαμπουράρης δεν κωλώνει με τίποτα. Εταξε στους συνταξιούχους και τη 13η σύνταξη, μιμούμενος σ' αυτό τον Παττακό της χούντας (θυμίζουμε το γνωστό ανέκδοτο με τα σπίτια και τ' αρχίδια).

Οι συνταξιούχοι έκαναν πορεία και αντιπροσωπία τους ζήτησε συνάντηση με τον Τσίπρα. Ο Τσίπρας, φυσικά, δεν εμφανίστηκε, εμφανίστηκε όμως ο αντ' αυτού κυρ-Αλέκος, ο οποίος συναντήθηκε με την αντιπροσωπία, έξω όμως από το Μαξίμου (μη δοθεί και επίσημος χαρακτήρας στη συνάντηση). Τα μικρόφωνα και οι κάμερες στήθηκαν και ο κυρ-Αλέκος, με τη γνωστή καφενειακή του άνεση διαβεβαίωσε ότι οι συντάξεις δε θίγονται! Κι όχι μόνον αυτό, αλλά γίνεται και αγώνας για να δοθεί τα Χριστούγεννα η 13η σύνταξη!

Η καφενειακή άνεση με την οποία ο κυρ-Αλέκος έλεγε τις ψεματάρες του δεν μας εξέπληξε. Ο άνθρωπος έχει ντοκτορά σ' αυτόν τον τομέα και έχει βγάλει και πανάξιο μαθητή. Ο Κουμπούρης του Περισσού, όμως, που στεκόταν δίπλα του και κάθε άλλο παρά άπειρος είναι (επί δεκαετίες εργατοπατέρας και βουλευτής), γιατί του επέτρεψε να λέει τις ψεματάρες του χωρίς να τον διακόψει; Ευκαιρία ήταν να του πει ότι είναι ψεύτης και να του θυμίσει τι προβλέπουν οι προτάσεις της κυβέρνησης για τη νέα μνημονιακή συμφωνία. Ετσι, όμως, θα παραβίαζε την... κοινοβουλευτική τάξη. Κι ο κυρ-Αλέκος θα θύμωνε και δε θα μεσολαβούσε για το ραντεβού με τον πρωθυπουργό, που για τους συνδικαλιστές του Περισσού είναι η... κορύφωση του αγώνα. Για το θεαθήναι γίνονται όλα, όπως βλέπουμε.

Οταν ένας υπουργός ψεύδεται ασύστολα

Μπορεί να γράφονταν διάφορα στον Τύπο, όμως από τα δικά μου χείλη δεν ακούστηκε ποτέ τίποτα για προκαταβολή από τη Ρωσία, είπε το πρωί της περασμένης Τετάρτης από το βήμα της Βουλής ο Π. Λαφαζάνης. Πάμε λοιπόν να δούμε την αλήθεια:

«Και εδώ υπάρχει ισχυρότατη πιθανότητα να έχουμε ρευστό προς την ελληνική πλευρά, έναντι των ωφελειών που θα έχει το Δημόσιο μετά το 2019. Δηλαδή υπάρχει ισχυρή πιθανότητα, μαζί με τη συμφωνία για τον αγωγό ***να έχουμε και μία χρηματοδοτική ένεση προς τη χώρα μας η οποία θα αποπληρωθεί από τα οφέλη που θα έχει το Δημόσιο από τον αγωγό μετά το 2019*** *(...) καταβάλλεται προσπάθεια μέσα από τις συζητήσεις που έχουμε να υπάρξει και* ***μια χρηματοδοτική ένεση, μια πιστωτική διευκόλυνση θα έλεγα, προς το ελληνικό Δημόσιο,*** *έναντι των ωφελημάτων που θα υπάρξουν από τον αγωγό. Μιλάμε για άμεση. Δεν είναι κάτι το βέβαιο, όπως σας είπα. Υπάρχει όμως μια ισχυρή πιθανότητα μέσα από τις συζητήσεις να έχουμε μια θετική κατάληξη και ως προς αυτό το σημείο».* (Π. Λαφαζάνης, συνέντευξη στον Ευαγγελάτο, Ρ/Σ Παραπολιτικά).

Κανένας δημοσιογράφος δεν έβγαλε από το μυαλό του τα περί προκαταβολής από τους Ρώσους. Ο ίδιος ο Λαφαζάνης τα έλεγε. Και επίσημα και ανεπίσημα. Τώρα βγαίνει και τα διαψεύδει, αποδεικνύοντας έτσι πως δεν έχει το στοιχειώδες πολιτικό θάρρος να αναλάβει τις ευθύνες του. Κι αυτό λέει πολλά (πάρα πολλά) για την ποιότητά του ως πολιτικού.

Πλάσμα φαντασίας ο ελληνορωσικός αγωγός του Λαφαζάνη

Δεν ξέρουμε αν ο Π. Λαφαζάνης θεωρεί τον εαυτό του τυχερό ή άτυχο. Τυχερό επειδή ο ορυμαγδός των νέων αντιλαϊκών μνημονιακών μέτρων έπνιξε το φιάσκο της Ρωσίας ή άτυχο επειδή πιστεύει ότι μπορεί να παρουσιάσει το φιάσκο ως μεγάλη πολιτική πρωτοβουλία, η οποία αποτελεί έμπρακτο δείγμα των εναλλακτικών δυνατοτήτων ανάπτυξης. Εναλλακτικών δυνατοτήτων στην ύπαρξη των οποίων επιμένουν στενοί συνεργάτες του στο υπουργείο, σε άρθρο που συνέγραψαν για την ιστοσελίδα της λαφαζανικής φράξιας Iskra (δημοσιεύτηκε την περασμένη Τρίτη). Εν πάση περιπτώσει, ας αφήσουμε τις εικασίες και ας δούμε τι συνέβη στη Ρωσία.

Στη Ρωσία ο Λαφαζάνης υπέγραψε με τον υπουργό Ενέργειας Αλεξάντερ Νόβακ «Μνημόνιο Συνεργασίας για την κατασκευή και λειτουργία αγωγού φυσικού αερίου στο έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας». Καταρχάς, πρέπει να επισημανθεί ότι ένα Μνημόνιο Συνεργασίας μεταξύ δύο κρατών είναι περισσότερο ένα κείμενο ηθικής δέσμευσης, χωρίς καμιά νομική υπόσταση και χωρίς καμιά πολιτική αξία. Το αναφέρει και το συγκεκριμένο Μνημόνιο στην παράγραφο 4 του άρθρου 7: «Το παρόν Μνημόνιο δεν αποτελεί διεθνή σύμβαση ή οποιοδήποτε άλλο έγγραφο νομικά δεσμευτικό και, ως εκ τούτου, δεν δημιουργεί δικαιώματα ή υποχρεώσεις που διέπονται από το διεθνές δίκαιο».

Αυτά τα κείμενα είναι πολιτικά ανίσχυρα, γιατί οι πολιτικές συμπεριφορές αλλάζουν αν αλλάξουν οι συνθήκες. Από τη στιγμή που το ζητούσε η ελληνική πλευρά, οι Ρώσοι δεν είχαν κανένα πρόβλημα να το υπογράψουν. Καμιά νομική δέσμευση δεν αναλαμβάνουν (επομένως τα χέρια τους είναι εντελώς λυτά), ενώ παράλληλα κερδίζουν εντυπώσεις κάνοντας επαφές με μια χώρα που ανήκει στην ΕΕ και την Ευρωζώνη.

Η πλήρης αδιαφορία των ρώσων ιμπεριαλιστών για το συγκεκριμένο έργο φαίνεται και από την πρόβλεψη του Μνημονίου για έναρξη κατασκευής του έργου το 2016 και λειτουργία του Νότιου Ευρωπαϊκού Αγωγού (το Greek Stream εγκαταλείφθηκε και επιλέχτηκε μια πιο... ευρωπαϊκή ονομασία) «έως το τέλος του 2019». Ενα έργο για το οποίο δεν έχουν βρεθεί ακόμη οι χώρες από τις οποίες θα περάσει (FYROM και Σερβία έχουν φύγει από το σχέδιο και πλέον βολιδοσκοπείται η Ιταλία, που φυσικά θα θέσει τους δικούς της όρους, αν ενδιαφερθεί για το έργο), ούτε οι χώρες-πελάτες, θα ξεκινήσει να κατασκευάζεται σε ένα χρόνο! Και η Κομισιόν, από την οποία πρέπει υποχρεωτικά να παρθεί έγκριση σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία (3ο Ενεργειακό Πακέτο); Για να περάσει από την έγκριση της Κομισιόν ο ΤΑΡ χρειάστηκαν πάνω από δυο χρόνια και ο Λαφαζάνης θέλει να μας πείσει ότι μέσα σ' ένα χρόνο θα έχει δοθεί η έγκριση της Κομισιόν, θα έχουν γίνει οι εγκρίσεις των οδεύσεων από τις Ρυθμιστικές Αρχές Ενέργειας των χωρών διέλευσης και θα έχουν βρεθεί και οι πελάτες (για να έχει οικονομικό ενδιαφέρον το έργο)! Κάτι σε... Αγιασοφιά του Μελισσανίδη φέρνει το όλο «πρότζεκτ».

Με την ευκαιρία να θυμίσουμε την πονεμένη (για τον ελληνικό καπιταλισμό) ιστορία του περιβόητου South Stream. Οι Ρώσοι ακύρωσαν το έργο, χωρίς να δώσουν κανένα λογαριασμό στις χώρες διέλευσης. Ολη η «αγορά» ξέρει γιατί τον ακύρωσαν. Γιατί οι Γερμανοί προσφέρθηκαν να αναβαθμίσουν τη μεταξύ τους συνεργασία, να κατασκευάσουν και δεύτερο αγωγό πέραν του North Stream και να τροφοδοτείται μέσω Γερμανίας η υπόλοιπη Κεντρική Ευρώπη με ρωσικό φυσικό αέριο. Γιατί, λοιπόν, να βάλουν μπροστά οι Ρώσοι ένα δεύτερο σχέδιο, ανάλογο μ' αυτό του South Stream που ακύρωσαν; Και γιατί η Γερμανία να επιτρέψει στην ελεγχόμενη απ' αυτή Κομισιόν να εγκρίνει την κατασκευή αυτού του αγωγού, που θα λειτουργήσει ανταγωνιστικά στο γερμανικό ενεργειακό σχέδιο;

Δεν πέρασε πολύς καιρός από τότε που ο Λαφαζάνης ανακοίνωσε περιχαρής πως όχι μόνο θα κατασκευαστεί ο αγωγός, αλλά οι Ρώσοι θα δώσουν και προκαταβολή από 3 μέχρι 5 δισ. ευρώ, ώστε να διευκολύνουν και το χρηματοδοτικό πρόβλημα της Ελλάδας. Πραγματικά δεν ξέρουμε αν είναι τόσο αδίστακτος πολιτικός απατεώνας, που επιδιώκει εντυπώσεις της στιγμής αδιαφορώντας για τη διάψευσή τους πολύ σύντομα, ή αν τον παραμύθιασε κάποιος ρώσος παράγοντας με τη χρήση βότκας και χαβιαριού. Εκείνο που ξέρουμε είναι πως τα περί προκαταβολής είχαν διαψευστεί σχεδόν αμέσως από τη ρωσική πλευρά, ενώ στο Μνημόνιο διαβάζουμε πως η ρωσική πλευρά απλώς «θα διευκολύνει την Εταιρεία Ειδικού Σκοπού για την απόκτηση της αναγκαίας χρηματοδότησης για την υλοποίηση και την εκτέλεση του Εργου». Οι Ρώσοι δε δεσμεύονται ούτε για τη μελλοντική χρηματοδότηση του έργου, αλλά αναφέρουν απλώς ότι θα βοηθήσουν τη μικτή ελληνορωσική εταιρία που θα δημιουργηθεί να βρει χρηματοδότηση (από τράπεζες εννοείται).

Εχουμε, λοιπόν, έναν αγωγό που αυτή τη στιγμή γνωστή είναι μόνο η αφετηρία του: τα ελληνοτουρκικά σύνορα. Δεν γνωρίζουμε ούτε την όδευσή του ούτε τον τελικό προορισμό του. «Η όδευση και επακριβείς τεχνικές παράμετροι του Νότιου Ευρωπαϊκού Αγωγού, συμπεριλαμβανομένων της πίεσης, της διαμέτρου του αγωγού κ.α. θα καθορισθούν στη βάση της Μελέτης Σκοπιμότητας» αναφέρει το Μνημόνιο. Εχουμε, δηλαδή, ένα σχέδιο κυριολεκτικά επί χάρτου. Παρά ταύτα, ο Λαφαζάνης, με το γνωστό φανφαρονισμό του, κάνει λόγο για «ιστορικής σημασίας Μνημόνιο Συνεργασίας»! Και συνέχισε με μπουρδολογίες ανάλογου επιπέδου, τις οποίες δεν αξίζει τον κόπο να σχολιάσουμε.

Θα το ξαναπούμε για μια ακόμη φορά. Τις ενεργειακές αποφάσεις που αφορούν την Ελλάδα θα τις πάρουν οι Αμερικανοί και οι Γερμανοί. Επί 20 χρόνια καρκινοβατούσε ο περιβόητος αγωγός Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης. Κι όταν όλοι πίστεψαν ότι επιτέλους θα γίνει (επί κυβέρνησης Καραμανλή το 2008), οι Αμερικάνοι κατάφεραν να τον ακυρώσουν, χρησιμοποιώντας τον Μπορίσοφ στη Βουλγαρία και τον Γιωργάκη Παπανδρέου στην Ελλάδα. Μέσα από άλλες διαδικασίες οι Γερμανοί ανάγκασαν τους Ρώσους να ακυρώσουν το σχέδιο κατασκευής του South Stream. Οι ρώσοι ιμπεριαλιστές γνωρίζουν πώς παίζεται το παιχνίδι και παζαρεύουν με τους ανταγωνιστές τους στο δικό τους επίπεδο, τους Αμερικανούς, τους Γερμανούς, τους Γάλλους τους Ιταλούς. Οχι με τον Λαφαζάνη και τον Τσίπρα. Ακόμη και ο Turkish Stream δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι θα κατασκευαστεί, γιατί μπορεί η Τουρκία να μην είναι μέλος της ΕΕ και να μη δεσμεύεται από τις διαδικασίες της, βρίσκεται όμως στη σφαίρα επιρροής των Αμερικανών που έχουν τη δυνατότητα να επιβάλλουν τις θελήσεις τους.

Ο Λαφαζάνης βρήκε ένα καλό (έτσι νομίζει) εργαλείο για να παίζει τα παιχνίδια του και να ενισχύει τη θέση του στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ και ο Τσίπρας δεν έχει κανένα λόγο να τον εμποδίσει, γιατί εκτός των άλλων τον έχει ανάγκη για την επιβίωση της κυβέρνησής του. Μια κυβέρνηση που προσκυνά τους ιμπεριαλιστές δανειστές και υποτάσσεται στις υπαγορεύσεις τους, φορτώνοντας τον ελληνικό λαό με νέα μνημονιακά μέτρα (που προστίθενται στα παλιά) δεν μπορεί να πάει κόντρα στο ευρωενωσίτικο ιμπεριαλιστικό κατεστημένο και να μετατραπεί σε «μια ανοικτή ενεργειακή γέφυρα», όπως λέει το απύλωτο στόμα του δημαγωγού Λαφαζάνη.

Τα λόγια σου με χόρτασαν...

Εκτός από το... ιστορικό σχέδιο επί χάρτου για τον αγωγό, ο Λαφαζάνης κλήθηκε να φέρει από τη Ρωσία και τίποτα συγκεκριμένο. Κι αυτό το συγκεκριμένο θα ήταν κάποια χαλάρωση του ρωσικό εμπάργκο που πλήττει και τις εξαγωγές ελληνικών αγροτικών προϊόντων, που για να φτάσουν στη Ρωσία διανύουν διάφορες... τεθλασμένες διαδρομές, πληρώνοντας αυξημένα μεταφορικά και νταβατζιλίκια, γεγονός που ρίχνει το περιθώριο κέρδους των εξαγωγέων (και την τιμή παραγωγού, φυσικά). Και τι έφερε; Αέρα κοπανιστό.

Στις 19 Ιούνη, ο Λαφαζάνης συναντήθηκε με τον υπουργό Γεωργίας της Ρωσίας Α. Τκάτσεφ και, όπως μας ενημέρωσε με Δελτίο Τύπου, «τόνισε στο ρώσο υπουργό ότι μια χειρονομία από την πλευρά της Ρωσίας για την διευκόλυνση των εισαγωγών ελληνικών αγροτικών προϊόντων, με την παράκαμψη των εμποδίων στην εισαγωγή τους, θα ήταν πολύ θετική όχι μόνο για τον ελληνικό λαό που δοκιμάζεται αυτήν την περίοδο, αλλά και ένα θετικό μήνυμα για όλους τους λαούς της Ευρώπης». Λες και είναι βουλευτής της αντιπολίτευσης και όχι υπουργός μιας κυβέρνησης που ψήφισε της κυρώσεις σε βάρος της Ρωσίας, δήλωσε ότι «η Ελλάδα είναι αντίθετη σε αυτές τις κυρώσεις» και πως «κατανοεί την αντίδραση της Ρωσίας απέναντι στις απαράδεκτες κυρώσεις της ΕΕ σε βάρος της», για να καταλήξει με ύφος ζητιάνου: «Αυτοί είναι επαρκείς λόγοι ώστε η Ελλάδα να αντιμετωπιστεί με ένα εποικοδομητικό πνεύμα από την πλευρά της Ρωσίας όσον αφορά τις εισαγωγές φρούτων και άλλων αγροτικών προϊόντων»!

Τι του απάντησε ο ρώσος υπουργός; «Εδειξε κατανόηση στο ελληνικό αίτημα», για να τονίσει στη συνέχεια «ότι οι αποφάσεις σε αυτό το θέμα λαμβάνονται στο ανώτατο δυνατό πολιτικό επίπεδο της Ρώσικης Ομοσπονδίας». Παρέπεμψε στον Πούτιν, δηλαδή, χαρίζοντας στον Λαφαζάνη μόνο την... κατανόησή του, την οποία ο τελευταίος θεώρησε επαρκή γι' αυτό και «εξέφρασε την αισιοδοξία του για τη θετική έκβαση του ελληνικού αιτήματος»!

Επιστρέφοντας στην Ελλάδα, ο Λαφαζάνης απάντησε σε σχετική ερώτηση στις 21 Ιούνη και... εξέφρασε και πάλι αισιοδοξία. Οπως είπε, «το θέμα της άρσης των ρωσικών αντιμέτρων ετέθη τόσο από τον Αλέξη Τσίπρα στη συνάντηση με τον Πρόεδρο Πούτιν, όσο και από μένα στην ιδιαίτερη συνάντηση που είχα με τον υπουργό Γεωργίας της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Αυτό που συμφωνήθηκε είναι τις προσεχείς μέρες να επισκεφτεί τη Ρωσία κυβερνητική αντιπροσωπία, η οποία θα συζητήσει μια ποικιλία συγκεκριμένων μέτρων και εναλλακτικών λύσεων, που έχουν προταθεί, για τη νόμιμη ενίσχυση των ελληνικών εξαγωγών. Αισιοδοξούμε ότι σύντομα το αποτέλεσμα **μπορεί** να είναι θετικό».

Στο μεταξύ, μια μέρα μετά, η Ρωσία ανακοίνωσε ότι θα σκληρύνει τα αντίμετρά της έναντι της ΕΕ!

Διαφορετική κυβέρνηση, ίδια πολιτική

Εφιαλτικές συνθήκες στην Υγεία

«Υποχρεούμαστε να προσαρμόσουμε τις εφημερίες του ιατρικού προσωπικού του πρωτοβάθμιου εθνικού δικτύου υγείας, πρωτίστως με γνώμονα την ασφαλή λειτουργία κάθε μονάδας, αλλά δεσμευόμενοι από τα στενά πλαίσια του εγκεκριμένου προϋπολογισμού». Μ' αυτόν τον κυνικό τρόπο δικαιολόγησε ο διοικητής της 2ης Υγειονομικής Περιφέρειας (Πειραιώς και Αιγαίου) Νικόλαος Καρβούνης την περικοπή των προγραμμάτων εφημεριών στα κέντρα υγείας, τα πολυδύναμα περιφερειακά ιατρεία και τα περιφερειακά ιατρεία. Πώς ακριβώς έχουν διαμορφωθεί τα «στενά πλαίσια του εγκεκριμένου προϋπολογισμού»; Ο ίδιος διοικητής μιλά για «εγκεκριμένο προϋπολογισμό έτους 2015, ο οποίος είναι κατά πολύ μειωμένος σε σχέση με τις δεδουλευμένες εφημερίες του έτους 2014». Αφού, λοιπόν, δεν υπάρχουν λεφτά, κόβουμε τις εφημερίες και βάζουμε κόσμο σε κίνδυνο ζωής!

Υπερβολές; Δεν το λέμε εμείς, το λέει σε επίσημο έγγραφό του ο διευθυντής του κέντρου υγείας Αντισσας Λέσβου, ο παθολόγος Ευστράτιος Παυλής (πιθανόν να υπάρχουν και άλλες παρόμοιες αντιδράσεις). Ο κ. Παυλής δε μασάει τα λόγια του. Απαντά στον διοικητή της ΥΠΕ πως αυτό που του ζητάει να κάνει σημαίνει «οι αγροτικοί γιατροί να εφημερεύουν σε ενεργό εφημερία, να αντιμετωπίζουν δυνητικά περίπλοκα ιατρικά περιστατικά, χωρίς την άμεση επίβλεψη και την εκπαιδευτική παρουσία ειδικού γιατρού». Σε σχέση με τις συνθήκες στο κέντρο υγείας που διευθύνει, θεωρεί πως για να φτάσει ειδικός γιατρός που βρίσκεται σε εφημερία ετοιμότητας θα χρειαστεί τουλάχιστον 20 λεπτά «που σε βαριά περιστατικά μπορεί να επιδράσουν δυσμενώς στην υγεία του ασθενούς».

Αφού διεκτραγωδήσει την κατάσταση που αντιμετωπίζει η μονάδα του, ο διευθυντής καταλήγει: «Λαμβάνοντας υπόψη την ασφαλή εφημέρευση του Κέντρου Υγείας Αντισσας, θεωρώ την εντολή σας με αρ. Πρωτ. 22621/90-16/6/2015, για δραματική περικοπή του προγράμματος εφημεριών, προδήλως παράνομη, διότι θέτει σε άμεσο κίνδυνο την ζωή και την σωματική ακεραιότητα των κατοίκων και των επισκεπτών της περιοχής ευθύνης του Κέντρου Υγείας. Παρακαλώ για να την εφαρμόσω να μου στείλετε δεύτερη συγκεκριμένη γραπτή εντολή, ώστε να αναλάβετε ακέραια την ευθύνη».

Το έγγραφο του γιατρού-διευθυντή έχει ημερομηνία 17 Ιούνη. Στις 18 Ιούνη το υπουργείο Υγείας Πρόνοιας εξέδωσε Δελτίο Τύπου για να ενημερώσει ότι από χρηματοδοτική άποψη λύθηκαν όλα τα προβλήματα. Δόθηκαν 70 εκατ. ευρώ στα νοσοκομεία «για την εξώφληση των υποχρεώσεών τους». Εγκρίθηκε επιχορήγηση 3,25 εκατ. ευρώ στο ΕΚΑΒ «με στόχο την κάλυψη μέρους των λειτουργικών του δαπανών για το οικονομικό έτος 2015» (πόσο ακριβώς μέρος των δαπανών του ΕΚΑΒ θα καλύψει αυτό το αστείο ποσό δεν μας είπαν). Στους «μηκυάρχες» της ψυχικής υγείας χορηγήθηκαν 5,135 εκατ. ευρώ. Σε ό,τι δε αφορά τα κέντρα υγείας, η ανακοίνωση του υπουργείου αναφέρει πως «επιδιώκεται η ολοκλήρωση της καταβολής των εφημεριών των γιατρών των Κέντρων Υγείας σε όσες ΥΠΕ αυτό δεν κατέστη δυνατό στις 27 Μαΐου και παρά το γεγονός ότι τα ποσά είχαν διατεθεί εγκαίρως».

Ολα καλά, λοιπόν, κι όπου υπάρχουν καθυστερήσεις στην πληρωμή των εφημεριών των γιατρών δεν φταίει η εσωτερική παύση πληρωμών που έχει εφαρμοστεί (για να πληρώνονται μόνο οι ιμπεριαλιστές δανειστές), αλλά φταίνε κάποιοι στις παρακάτω βαθμίδες. Και με τις εφιαλτικές συνθήκες που έχει δημιουργήσει ο προϋπολογισμός σκληρής λιτότητας; Αυτά τα ζητήματα ούτε που τα αγγίζει η πολιτική ηγεσία του υπουργείου. Είναι σα να μην υπάρχουν. Ομως υπάρχουν και πιστοποιούν ότι άλλαξε μεν η κυβέρνηση, όχι όμως και η πολιτική που ακολουθείται.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Ηθικό και τίμιο είναι αυτό που φέρνει κέρδη

Κ Πρέπει να διαθέτει καλό χιούμορ ο ειδικός ανακριτής διαφθοράς Γιώργος Ανδρεάδης και να θέλει να κάνει πλάκα στους ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου. Μόνο από αυτή την οπτική γωνία εξηγείται η απόφασή του για τον Βαγγέλη Μαρινάκη στην υπόθεση για την ύπαρξη εγκληματικής οργάνωσης στο ποδόσφαιρο. Στον ερυθρόλευκο πρόεδρο επιβλήθηκαν περιοριστικοί όροι που προκάλεσαν ποικίλα σχόλια στα αθλητικά στέκια. Χρηματική εγγύηση 200.000 ευρώ, παρουσία στο αστυνομικό τμήμα κάθε 1η και 15η του μήνα, όχι απαγόρευση εξόδου από τη χώρα, αλλά απαγόρευση ενασχόλησης με το ποδόσφαιρο, με τη δυνατότητα όμως να διατηρήσει το πλειοψηφικό πακέτο των μετοχών και να παραμείνει στη θέση του προέδρου της ερυθρόλευκης ΠΑΕ.

Αν προσπαθήσουμε να ερμηνεύσουμε την απόφαση του Ανδρεάδη θα δούμε ότι η λέξη οξύμωρο είναι αυτή που πλησιάζει πιο κοντά στην πραγματικότητα. Πλέον, ο Μαρινάκης, σύμφωνα με το κατηγορητήριο, θεωρείται ο εν ενεργεία διευθυντής της «εγκληματικής οργάνωσης» στο ποδόσφαιρο (Σαρρής και Κουρίδης έχουν παραιτηθεί από τις θέσεις τους) και γι' αυτό οι περιοριστικοί όροι είναι βαρύτεροι. Αν δούμε όμως πιο προσεχτικά την απόφαση, είναι ο μεγάλος κερδισμένος της υπόθεσης, αφού μπορεί να συνεχίσει να ασχολείται με την ομάδα του και μάλιστα με δικαστική βούλα. Γιατί μπορεί ηθικά να διασύρεται, όμως στο πρακτικό επιχειρηματικό μέρος μπορεί να συνεχίσει να κάνει αυτό που έκανε και πριν. Και ως γνωστόν, για τους καπιταλιστές το μόνο ηθικό που υπάρχει είναι η προσπάθεια για το μέγιστο κέρδος. Από τη στιγμή λοιπόν που μπορεί να ασχολείται με τον Ολυμπιακό, η ηθική σπίλωση του ονόματός του είναι ψιλά γράμματα.

Ο πρώτος κύκλος της δικαστικής διερεύνησης της υπόθεσης έκλεισε, χωρίς όμως να ξεκαθαριστούν τα πράγματα. Αντίθετα, οι συνθήκες που θα διεξαχθεί το επόμενο πρωτάθλημα είναι πολύ χειρότερες από πέρυσι και θυμίζουν μπαρουταποθήκη, οπότε αρκεί ένα σπίρτο για να τα τινάξει όλα στον αέρα. Απαντες αναμένουν την απόφαση του δικαστικού συμβουλίου (σε ένα χρόνο περίπου), που θα αποφασίσει ποιοι θα παραπεμφθούν σε δίκη. Μέχρι τότε, θα δούμε πολλά ακόμη επεισόδια στο σίριαλ ελληνικό ποδόσφαιρο, ενώ αναμένονται οι αντιδράσεις από την τριανδρία Σαββίδη-Μελισσανίδη-Αλαφούζου. Προς το παρόν, έχουμε την ενέργεια της ΠΑΕ Παναθηναϊκός να στείλει το φάκελο της υπόθεσης στην ΟΥΕΦΑ, ζητώντας την αποβολή του Ολυμπιακού από το Champions League, και την «απειλή» Αλαφούζου-Σαββίδη ότι χωρίς εγγυήσεις για τη διασφάλιση της ισονομίας δε θα συμμετάσχουν Παναθηναϊκός και ΠΑΟΚ στο επόμενο πρωτάθλημα (και πώς θα αποσβεστούν τα όποια φράγκα έχουν χώσει στις ΠΑΕ;).

Το αλάθητο του «Σωλήνα»...

Ο Γιώργος Βασιλακόπουλος, πρόεδρος της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης (ΕΟΚ), είναι ένας από τους τελευταίους «αιώνιους» παράγοντες, που έχουν ταυτιστεί με την πορεία του αθλήματος και παίρνουν τις αποφάσεις τους με βάση την αρχή: αν η πραγματικότητα δεν προσαρμόζεται στα «θέλω» μας, τόσο το χειρότερο για την πραγματικότητα. Οι αθλήτριες της εθνικής ομάδας μπάσκετ επιστρέφοντας από το Eurobasket της Ουγγαρίας κατήγγειλαν την αδιαφορία της Ομοσπονδίας, η οποία δεν τις βοήθησε κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας τους και τις άφησε ασυνόδευτες στους αγώνες του τουρνουά. Τόνισαν ότι έχασαν την πρόκριση στη φάση των «8» γιατί δεν είχαν ενημερωθεί από την Ομοσπονδία για την αλλαγή των κανονισμών, με αποτέλεσμα να προσπαθήσουν για διαφορά 16 πόντων στον αγώνα με το Μαυροβούνιο, αντί για τους 15 που χρειάζονταν για να προκριθούν. Η Εθνική νίκησε με 76-63 και στις δυο τελευταίες επιθέσεις έψαξε το τρίποντο της πρόκρισης, ενώ αν ήξεραν την αλλαγή του κανονισμού θα είχαν περισσότερες πιθανότητες αφού θα ήταν αρκετοί δυο πόντοι.

Οπως είναι λογικό, η συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων θεώρησε απολύτως δικαιολογημένο το παράπονό τους, όμως ο Βασιλακόπουλος είχε διαφορετική άποψη. Με ανακοίνωσή της η ΕΟΚ όχι μόνο δεν αναλαμβάνει την ευθύνη αλλά αντίθετα με περισσό θράσος κατηγορεί τις παίκτριες της Εθνικής ότι συμμετέχουν «σε μια αήθη προσπάθεια δημιουργίας εντυπώσεων, προκειμένου να υποβαθμιστεί η επιτυχημένη παρουσία της εθνικής ομάδας γυναικών στο Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα». Σύμφωνα με τη λογική του προέδρου, οι παίκτριες υπονομεύουν τον προπονητή τους, αφού επί της ουσίας τον κατηγορούν ότι δεν ήξερε τους κανονισμούς και τους έδωσε λάθος οδηγίες, ενώ τους καταλογίζει και ωχαδελφίστικη συμπεριφορά αφού αν και θα μπορούσαν δεν ρώτησαν τον κομισάριο του αγώνα, ο οποίος είναι γνώστης των κανονισμών και θα τις ενημέρωνε σωστά. Η ανακοίνωση της ΕΟΚ δεν δίνει καμία εξήγηση για την απουσία από την αποστολή εκπρόσωπου της Ομοσπονδίας (προφανώς αποφασίστηκε για να μειωθούν τα έξοδα του ταξιδιού) και καταλήγει με την κατηγορηματική ρήση: «Αυτά προς αποκατάσταση της αλήθειας ενός θέματος στο οποίο δεν πρόκειται να επανέλθουμε». Από τη στιγμή που ο πάπας έχει ζητήσει συγγνώμη για το διχασμό των Καθολικών με τους Ορθόδοξους, πλέον το μοναδικό αλάθητο που δεν αμφισβητείται είναι το αλάθητο του «Σωλήνα», (το παρατσούκλι του Βασιλακόπουλου στο χώρο του μπάσκετ).

Στα πρόθυρα νευρικής κρίσης είναι οι ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου. Εκτός από την κόντρα του ερυθρόλευκου προέδρου Μαρινάκη με την τριανδρία Σαββίδη-Μελισσανίδη-Αλαφούζου, που πιθανόν να οδηγήσει σε ανακατατάξεις στο παρασκήνιο του πρωταθλήματος, έχουν να αντιμετωπίσουν και τη ζοφερή οικονομική πραγματικότητα που αναμένεται ακόμη πιο δύσκολη μετά την ανακοίνωση της προσφοράς της ΟΠΑΠ ΑΕ για την χορηγία της στο πρωτάθλημα της Super League. Η Λίγκα θεωρούσε ότι το ποσό της προσφοράς θα ήταν στα 30.000.000 ευρώ, προκειμένου η ΟΠΑΠ ΑΕ να είναι ο αποκλειστικός χορηγός του πρωταθλήματος. Ομως είναι άλλο πράγμα η προσδοκία και άλλο η πραγματικότητα.

Οι ιδιοκτήτες της εταιρίας, γνωρίζοντας ότι είναι ο μοναδικός χορηγός τη δεδομένη χρονική στιγμή, πρότειναν ένα ποσό κοντά στα 17.000.000 ευρώ (για χορηγία στο πρωτάθλημα 6.000.000 και για διαφήμιση στις φανέλες των δεκαέξι ομάδων 11.000.000 ευρώ). Μετά το πρώτο ξάφνιασμα, από την Λίγκα γίνονται προσπάθειες για να ανεβεί το ποσό της χορηγίας, όμως οι ελπίδες να τα καταφέρει δεν είναι πολλές. Τρεις είναι οι βασικοί παράγοντες, που δυσκολεύουν την προσπάθεια της διοίκησης της Λίγκας. Ο πρώτος είναι η απαξίωση του ελληνικού πρωταθλήματος στη συνείδηση της συντριπτικής πλειοψηφίας των φιλάθλων. Η απαξίωση σε συνδυασμό με την εξέλιξη της διερεύνησης της υπόθεσης «εγκληματική οργάνωση στο ποδόσφαιρο», έχει σαν αποτέλεσμα το προϊόν «ελληνικό ποδόσφαιρο» να θεωρείται κακής ποιότητας από το κοινό στο οποίο απευθύνεται και κατά συνέπεια είναι απολύτως φυσιολογικό η τιμή που έχει στην αγορά να είναι υποτιμημένη.

Ο δεύτερος παράγοντας είναι η έλλειψη αντίπαλου, γεγονός που επιτρέπει στην ΟΠΑΠ ΑΕ να πάρει την αποκλειστικότητα της διαχείρισης του πρωταθλήματος με το ελάχιστο δυνατό τίμημα. Αν δεν πέσει στην πιάτσα μια δεύτερη αξιόπιστη πρόταση χορηγίας, είναι μάλλον απίθανο να υπάρξει αύξηση της προσφοράς. Ο τρίτος παράγοντας, που μάλλον δεν είχαν υπολογίσει όσο θα έπρεπε οι διοικούντες της Λίγκας, είναι ότι η ΟΠΑΠ ΑΕ είναι πλέον ιδιωτική καπιταλιστική επιχείρηση στην οποία δεν έχει δυνατότητα παρέμβασης η κυβέρνηση. Τα προηγούμενα χρόνια οι ποδοσφαιρικοί παράγοντες ασκούσαν πολιτική πίεση στην εκάστοτε κυβέρνηση και πετύχαιναν να αυξάνεται το ποσό της χορηγίας, όμως τώρα έχουν απέναντί τους, καπιταλιστές που επιζητούν το μέγιστο κέρδος με συστηματικό τρόπο και όχι πολιτικά πρόσωπα που μοίραζαν κατά το δοκούν το κρατικό χρήμα.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

«Το αλφαβητάρι της ρήξης». Αυτή η φράση συνόδευε τη φωτογραφία σε φιλο-ΣΥΡΙΖΑ ιστοσελίδες. Εξυπνη σαν ιδέα, αλλά μάλλον προβοκατόρικα θα λειτουργήσει. Σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες, ο Αδωνις είναι έξαλλος για τη βεβήλωση του εξώφυλλου του κλασικού αλφαβητάριου, όμως οι φήμες ότι ετοιμάζει συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο Σύνταγμα δεν έχουν επιβεβαιωθεί.

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΟΜΑΣ ΒΙΤΕΡΜΠΕΡΓΚ

Μακριά από το πλήθος

Η τελευταία ταινία του δανού σκηνοθέτη προβάλλεται αυτήν την εβδομάδα στις κινηματογραφικές αίθουσες. Ο Βίτερμπεργκ, συνιδρυτής με τον Τρίερ του κινηματογραφικού «Δόγματος '95» και με ταινίες στο ενεργητικό του όπως η «Οικογενειακή γιορτή» και «Το κυνήγι», μας έχει αποδείξει πως μπορούμε να έχουμε υψηλές απαιτήσεις από αυτόν. Δυστυχώς, δεν καταφέρνει πάντα να τις ικανοποιεί.

Αυτή τη φορά επέλεξε να μεταφέρει στη μεγάλη οθόνη ένα πολυδιαβασμένο μυθιστόρημα του βρετανού Τόμας Χάρντι («Μακριά από το αγριεμένο πλήθος»). Στη βικτωριανή Αγγλία, μια νεαρή δυναμική γυναίκα κληρονομεί τη φάρμα του θείου της, την οποία αγωνίζεται να διευθύνει η ίδια, ενώ μπλέκεται συναισθηματικά με τρεις διαφορετικού χαρακτήρα και οικονομικής επιφάνειας άντρες.

Ο σκηνοθέτης βαίνει σε ασφαλή μονοπάτια. Πιστή αναπαράσταση σκηνικών και ρούχων εποχής και επικράτηση της «καθαρής» αντιμετώπισης του υλικού του μυθιστορήματος, δηλαδή μιας όσο πιο αντικειμενικής θεώρησης των πραγμάτων, είναι τα δυο χαρακτηριστικά της οπτικής του. Το αποτέλεσμα όμως είναι αρκετά άχρωμο και άνευρο. Ο Βίτερμπεργκ έχασε την ευκαιρία να αναδείξει εκείνα τα στοιχεία του μυθιστορήματος που θα έδιναν μια άλλη πνοή στο έργο, καταλήγοντας σε μια στείρα ακαδημαϊκή γλώσσα.

ΑΛΕΞΑΝΤΡ ΝΤΟΒΖΕΝΚΟ

Αρσενάλ – Το οπλοστάσιο

Καθώς οι υπόλοιπες ταινίες που βγαίνουν αυτήν την εβδομάδα (παρότι αρκετές) δεν παρουσιάζουν κάποιο ιδιαίτερο ενδιαφέρον, η συγκεκριμένη αποτελεί την καλύτερη επιλογή.

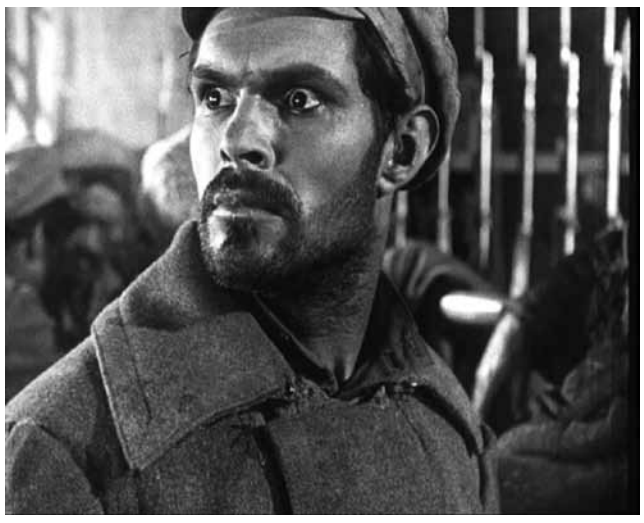

Γυρισμένο το 1928, «Το οπλοστάσιο» του Ντοβζένκο έχει στο επίκεντρό του την εξέγερση των μπολσεβίκων στο οπλοστάσιο του Κιέβου το Γενάρη του 1918. Βασισμένο σε πραγματικά γεγονότα, το σενάριο πλέκεται γύρω από την εξέγερση των μπολσεβίκων εργατών, που οχυρώθηκαν στο οπλοστάσιο του Κιέβου, ενάντια στους ουκρανούς εθνικιστές, που κατείχαν τότε την εξουσία. Οι σκηνές πλανώνται στο χώρο και το χρόνο, απεικονίζοντας τις τραγικές συνέπειες του πολέμου στη χώρα, την πείνα και τη δυστυχία, το θάνατο στα χαρακώματα, την εξέγερση που βράζει. Η τελική σκηνή απογειώνει την εξέλιξη της ιστορίας σε μια μυθική σφαίρα, καθώς ο Τιμόχ, πρωτοπόρος εργάτης που πρωτοστατεί στα γεγονότα, στέκεται με γυμνό το στήθος μπροστά στο εκτελεστικό απόσπασμα, δέχεται τα πυρά των εθνικιστών αλλά αυτά δεν είναι ικανά τον σκοτώσουν. Ο Τιμόχ αντιπροσωπεύει εκείνη τη στιγμή ολόκληρη την εργατική τάξη.

Dixi et salvavi animam meam

Φόβος-φόρος-φόνος (ο Σύριζα είναι ο σύμ-φονος...)

Αμα είχες αγωνία, έγινε η συμφωνία, κάτσε πάλι στη γωνία, για να δεις καμιά ταινία

ΛΥΣΗ για το κεφάλαιο, ΔΕΣΜΑ για το λαό

«Η θύελλα! Ας έρθει!» Αυτό φωνάζει/ ο περήφανος/ ο αντάρτης/ Αλμπατρος που τριγυρνώντας/ στ' οργισμένο κύμα ανάμεσα/ και στο μαύρο αστροπελέκι για τη νίκη προμηνά:/ «Ω θύελλα: Ξέσπασε πια!» (Μαξίμ Γκόργκι, «Το τραγούδι του Αλμπατρου», «Νέα Επιθεώρηση», 1928)

Βράσ' το φέισμπουκ - πιάσε κάνα φρέιζμπουκ!

➤ «Τι είχε συμβεί; Ασφαλώς πρόκειται για ένα φαινόμενο χρονικής υστέρησης, ίσως όμως να βρισκόμαστε μπροστά και σε ένα φαινόμενο πολιτιστικής αντίστασης. Από την άποψη της λειτουργίας του σχήματος: γλώσσα των κυριάρχων=γλώσσα του δημόσιου χώρου, οι Αλβανικοί πληθυσμοί ζούσαν στην προηγούμενη ιστορική περίοδο. Χρησιμοποιούσαν την ελληνική, γλώσσα του δημόσιου χώρου και της επικοινωνίας της προγενέστερης της Βυζαντινής αυτοκρατορίας. Πράγματι η αλβανική διγλωσσία (: ελληνοφωνία) διαμορφώθηκε στα χρόνια της βυζαντινής κυριαρχίας, είχε δηλαδή στις αρχές του 19ου αιώνα ένα βάθος δέκα αιώνων και περισσότερο. Η τουρκική, γλώσσα της τρίτης Αυτοκρατορίας, αν θεωρήσουμε τη Ρωμαϊκή ως πρώτη και τη Βυζαντινή ως δεύτερη, δεν μπόρεσε να υποκαταστήσει την ελληνική ούτε να παρακαθίσει ως τρίτη γλώσσα, έξω από κάποιες εξαιρέσεις ουσιαστικά αμελητέες. Οι τέσσερις ή πέντε αιώνες της οθωμανικής κατάκτησης, από τον 14ο ως τον 18ο αιώνα, δεν στάθηκαν ικανοί να επιφέρουν αυτή την αλλαγή. Σ' αυτό δε συνέβαλαν ούτε οι εξισλαμισμοί οι οποίοι, νομίζω, δε δημιούργησαν στην περιοχή σπουδαίο θρησκευτικό υπόβαθρο. Μπορεί να ανέστειλαν τον εξελληνισμό της βυζαντινής περιόδου, αλλά δεν οδήγησαν σε ένα ολοκληρωμένο εξοθωμανισμό τους Αλβανικούς πληθυσμούς. Το Ισλάμ έγινε και εδώ μια απλή

λαϊκή θρησκεία που ενσωματώθηκε στις πατροπαράδοτες αλβανικές αρχαιότητες, χωρίς προοπτικές πολιτιστικής ανατροπής και συνακόλουθης γλωσσικής μετακίνησης της πληθυσμιακής ομάδας που είχε προσχωρήσει στη νέα θρησκεία. Ακόμη και στα χρόνια της ηγεμονίας του Αλή πασά το θρησκευτικό δίκτυο του Ισλάμ είναι χαλαρό. Κάποιοι εισαγόμενοι μουλλάδες, κάποιοι ντόπιοι δερβίσηδες, μερικοί φανατικοί περιφερόμενοι σέχηδες και μπαμπάδες, δε φαίνονται να δημιουργούν μια ισχυρή θρησκευτική βάση πάνω στην οποία θα μπορούσε να καλλιεργηθεί η γλώσσα του κορανίου που στη συνέχεια θα μετατρεπόταν σε γλώσσα του δημόσιου χώρου. Δεν είναι περίεργο που μερικοί από αυτούς τους παραπάνω θρησκευτικούς λειτουργούς αλληλογραφούν με τον Αλή πασά, όπως προκύπτει από το Αρχείο του, ελληνικά». (Βασ. Παναγιωτόπουλος, ΚΕΜΝΕ, στα «Μεσαιωνικά και νέα ελληνικά», τόμος ογδοος, Αθήνα 2006).

➤ «Σώστε την Ευρώπη, πνίξτε τον Ελληνα» - «Φιλελληνισμός» από το τελευταίο τεύχος του Σαρλί Εμπντό (ψιλοξεφουσκωμένο πλέον...).

➤ Η «δεδηλωμένη» θα γίνει «δεδιαλυμένη»;

➤ «Φραγκοφονιάδες, εθνικόφρονες, τηλεπερσόνες, αρχαιόκρυπτοι και κρυπτορατσιστές εκεί στη Ν.Δ...» (Δ. Τρίμης, efsyn.gr, 24/6/2015): Ολως περιέργως οι χαρακτηρισμοί δεν αφορούν τους ΑΝΕΛ που κατεψήφισαν επί της αρχής το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια...

Βασίλης

Η συγκεκριμένη ταινία είναι ένα έξοχο δείγμα της δουλειάς του σοβιετικού σκηνοθέτη, ο οποίος δε χαρακτηρίστηκε τυχαία ως ο ποιητής της κινούμενης εικόνας. Στη συγκεκριμένη ταινία μπλέκονται αρμονικά τόσο μια λυρική και ταυτόχρονα επική διάσταση με τη χρήση των πιο πρωτοποριακών μέσων της εποχής. Ο Ντοβζένκο απογειώνει τη χρήση του μοντάζ, δημιουργώντας μια σύνθετη δομή στην ταινία, που ξεπερνά τη χρονική αφήγηση των γεγονότων. Ξεπερνιέται όμως και η διάσταση του χρόνου και του χώρου. Εικόνα, μουσική και μεσότιτλοι λειτουργούν με τέτοιο τρόπο που δίνουν την εντύπωση ότι «το Αρσενάλ δεν είναι μια ιστορία, αλλά ένα ποίημα», όπως ο ίδιος είχε ισχυριστεί κάποτε.

Η συγκεκριμένη ταινία αποτελεί το δεύτερο μέρος μιας τριλογίας. Πριν από κάποιες μέρες, η «Αλκυονίδα» ξεκίνησε την προβολή της «Ζβενιγκόρα», που αποτελεί το πρώτο μέρος της, ενώ θα ακολουθήσει η προβολή της διάσημης «Γης», που ολοκληρώνει την τριλογία.

Ελένη Π.

Κυβέρνηση με ροζ και μαύρους κόκκους

«Είμαι εγώ ακροδεξιός;» κραύγαζε προ δεκαπενθημέρου στη Βουλή ο Καμμένος, υπερασπιζόμενος την αγαστή κυβερνητική συμμαχία του με τον ΣΥΡΙΖΑ. Την περασμένη Τετάρτη, μολονότι απουσίαζε στο εξωτερικό και θα μπορούσε να κάνει τον ψόφιο κοριό (όπως η Μπακογιάννη που έστειλε επιστολή χωρίς να λέει τι ψηφίζει), έστειλε επιστολική ψήφο με την οποία καταψήφισε το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια και άλλα μεταναστευτικά ζητήματα.

«Ελληνας δεν γίνεσαι, γεννιέσαι» κραύγαζε στη Βουλή ο Χαϊκάλης, ακομπανιάροντας τους νεοναζί. Σύμπασα η δεξιά και ακροδεξιά (ΝΔ, ΑΝΕΛ, ΧΑ) καταψήφισε το νομοσχέδιο. Από τους ΑΝΕΛ ο Ζουρ(λ)άρις ψήφισε υπέρ, ενώ η Κουντουρά φρόντισε να απουσιάσει. Να απουσιάσει, όμως, φρόντισε και η συριζαία πλέον Ραχήλ Μακρή. Τι διάολο, επειδή πήγε στον ΣΥΡΙΖΑ θα ξεχάσει τις ακροδεξιές της ρίζες και το σκληρό ακροδεξιό ακροατήριο της Κοζάνης που το κουβαλάει μαζί της σαν προσωπική εκλογική προίκα;

Ο Βούτσης προσπάθησε στη Βουλή να υποβαθμίσει το θέμα, τα ζητήματα αρχών, όμως, δεν υποβαθμίζονται.

Σε κρίσιμη κατάσταση ο Χαντέρ Αντνάν

Σε κρίσιμη κατάσταση βρίσκεται η υγεία του απεργού πείνας παλαιστίνιου πολιτικού κρατούμενου Χαντέρ Αντνάν μετά από 50 μέρες απεργίας πείνας. Η Διεθνής Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού με ανακοίνωσή της κάλεσε το Ισραήλ να μην προχωρήσει σε υποχρεωτική σίτιση και να σεβαστεί την ηθική και σωματική υπόσταση του κρατούμενου, ενώ προειδοποίησε ότι υπάρχει σοβαρός κίνδυνος ο απεργός πείνας να πεθάνει.

Οι σιωνιστές εδώ και δυο μήνες απαγορεύουν στον Αντνάν να δεχτεί επισκέψεις από τους συγγενείς του και η μόνη επαφή του με τον κόσμο εκτός των ισραηλινών κατέργων γίνεται μέσω του δικηγόρου του. Παράλληλα, ανεξάρτητοι ιατρικοί ειδικοί που επισκέφτηκαν τον απεργό πείνας κατήγγειλαν ότι το ιατρικό προσωπικό που επιβλέπει τον Αντνάν δείχνει εξαιρετική αμέλεια και απροθυμία μπροστά στις αυξημένες ανάγκες νοσηλείας του.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Ευρώπη: Επικοινωνία Συνεργασία Ανάπτυξη Αλληλεγγύη – ΕΑΜ: Ευρωπαϊκό Απελευθερωτικό Μέτωπο – Jesus please save Greece (Ιησού σε παρακαλώ σώσε την Ελλάδα) – **Υψηλές συντάξεις = Υφεσιακό μέτρο – No to stalinism in Greece** (Οχι στο σταλινισμό στην Ελλάδα) – Να μην περάσει ο σοσιαλφασισμός – **Δεν θα γίνουμε η τελευταία Σοβιετία – Smaller & better public sector** (Μικρότερος και καλύτερος δημόσιος τομέας) – **ΕΡΤ = κανάλι κρατικής προπαγάνδας – War against the redish cliantel state** (δυσκολευόμαστε στη μετάφραση, αλλά μάλλον ήθελαν να γράψουν: Πόλεμος ενάντια στο κόκκινο πελατειακό κράτος) – **Enterprises are prosecuted and leave behind unempoloyed Greeks** (Οι επιχειρήσεις κατηγορούνται και αφήνουν ανέργους Ελληνες) – **Yes to the 35 bn euros Juncker Development Plan** (Ναι στα 35 δισ. ευρώ του αναπτυξιακού σχεδίου Γιούνκερ) – **Οχι στην Ελλάδα της ΕΡΤ – Οχι στον ΕΝΦΙΑ για τα παχυλά εφάπαξ των ΔΕΚΟ/ ΔΕΗτζήδων** – Στρατούλη-Λαφαζάνη και κάθε παλαβέ από την Ευρώπη δεν θα μας βγάλετε ποτέ – **No to the national bullies** (Οχι στους εθνικούς εκφοβιστές) – **Yes to the E.U.** (Ναι στην ΕΕ) – Μένουμε-Θέλουμε Ευρώπη, Ναι στην Αριστεία, We are all Europeans the silent majority (είμαστε όλοι Ευρωπαίοι η σιωπηλή πλειοψηφία) – **Οχι στην σταλινοποίηση της Ελλάδος – Οχι σε εθνικούς τραμπούκους – YES, to Juncker's proposals – ΝΑΙ στις προτάσεις Γιούνκερ** (πλακάτ)

Οπως προφανώς καταλάβατε, πρόκειται για ένα ποτ πουρί από τα πλακάτ με τα οποία κατέβηκαν στο Σύνταγμα οι ευρωπαϊστές. Ηταν αυθόρμητη η διαδήλωση, γι' αυτό δε σηκώνουμε κουβέντα. Το επιβεβαιώνουν άλλωστε και τα δεκάδες πλακάτ που ήταν τυπωμένα με το ίδιο τρόπο: γαλάζιο πλαίσιο, ελληνική ή ευρωενωσιακή σημαία (ανάλογα με το αν το σύνθημα ήταν στα ελληνικά ή τα αγγλικά) πάνω αριστερά, το «μένουμε Ευρώπη» κάτω δεξιά και τα γράμματα μαύρα ή γαλάζια. Ολα χαρτονένια, ίδιο μέγεθος, ίδια τυπογραφικά στοιχεία, ίδιο και το καλοπλανισμένο ξυλάκι (μη σκαλώσει και κάνα νύχι και σπάσει). Αυτή η ομοιομορφία δείχνει το αυθόρμητον του πράγματος και είναι προβοκάτορες εκείνοι που λένε πως η διαδήλωση οργανώθηκε από το γραφείο του Σαμαρά υπό την καθοδήγηση του Μουρούτη. Τα ομοιόμορφα πλακάτ της παραγωγής του «ιβέντ» σημειώνονται με έντονους χαρακτήρες. Τα υπόλοιπα είναι ό,τι καταφέραμε να συλλέξουμε από τα αυτοσχέδια πλακάτ, τα οποία συμπλήρωναν αρμονικά τα ετοιματζίδικα. Ηταν πραγματικά μια... διαλεκτική σχέση. Αλλωστε, μεγάλο τμήμα του κοινού είχε πάρει «γραμμή» μέσω facebook και twitter, όπου ο Μουρούτης και το επιτελείο του έδωσαν ρέστα. Μη νομίσετε, όμως, ότι ήταν μόνο φίλοι του Αδωνι, του Πλεύρη, του Βορίδη, του Βαρβιτσιώτη και του Δένδια εκεί. Ηταν όλες οι φυλές της Δεξιάς. Από πυροβολημένες θεούσες με το μάτι να γυαλίζει, μέχρι φίλες του Τζήμερου ντυμένες στην τρίχα, με το νύχι ν' αστράφτει, το μάτι βαμμένο για την περίσταση (έπρεπε να βγουν και οι σχετικές «σέλφι» βλέπετε). Αλλά και εκτός Δεξιάς. Ποταμίσιοι, Πασόκοι, ακόμη και Δημαρίτες. Ολος ο πολιτισμένος κόσμος ήταν εκεί. Το Κολωνάκι έδωσε το παρών. Μη φανταστείτε τη μεγαλοαστική τάξη (αυτή δεν κατεβαίνει σε τέτοια πράγματα, έχει πιο σοβαρά ζητήματα ν' ασχοληθεί), αλλά τους μικρο-μεσοαστούς που σταλίζουν ολημερίς στο Κολωνάκι μέχρι ν' ανοίξει ο καιρός να «πάνε Μύκονο». Ηταν εκεί ο Λυκούδης, ο Μανιάτης, ο Χωμενίδης και πολλοί άλλοι της ίδιας κατηγορίας. Αλλά ήταν και φτωχόκοσμος. Οχι πολύς, αλλά ήταν και φτωχόκοσμος. Και δεν υπάρχει κανένας λόγος να το κρύψουμε. Τι γίνεται στην ψυχή αυτού του φτωχόκοσμου δεν είναι δύσκολο να το μάθει κανείς: ό,τι γίνεται στην ψυχή όλων των ανθρώπων της δουλειάς που άγονται και φέρονται πίσω από τα αστικά κόμματα. Αλλοι πήγαν στη φιέστα του Μουρούτη και του Μπουμπούκου και άλλοι στη φιέστα των συριζαίων μια μέρα πριν: να στηρίξουν τη διαπραγμάτευση για το νέο Μνημόνιο!

◆ Για να είμαστε ειλικρινείς, από το αρχείο μας την ανασύραμε την αφίσα. Ομως, όλο και θα έχει ξεμείνει καμία κολλημένη σε κάποιον τοίχο. Εκτός αν οι ίδιοι οι συριζαίοι φρόντισαν να τις εξαφανίσουν από κάθε γειτονιά, σαν το δολοφόνο που εξαφανίζει τα ίχνη του εγκλήματος. Το σύνθημα, βέβαια, αντιστρέφεται. Ας προχωρήσουμε χωρίς τους απατεώνες, στο δρόμο του ταξικού αγώνα.

Ο Τσίπρας και η «παιδική χαρά» του πρέπει να κατάλαβαν καλά τι σημαίνει ιμπεριαλιστικό παζάρι. Από το «καρότο» της Δευτέρας, όταν οι ιμπεριαλιστές ηγέτες και οι επικεφαλής των διεθνών ιμπεριαλιστικών οργανισμών εξέφρασαν την ικανοποίησή τους για τη νέα, «βελτιωμένη» πρόταση της ελληνικής κυβέρνησης, την οποία αναγόρευσαν σε βάση συζήτησης για την ολοκλήρωση της διαπραγμάτευσης με την τρόικα, φτάσαμε στο «μαστίγιο»

Από το ιμπεριαλιστικό διευθυντήριο στην κυβέρνηση της καθεστωτικής ψευτοαριστεράς

Καρότο, μαστίγιο και έσχατος εξευτελισμός

της Τετάρτης και της Πέμπτης. Χαράματα Τετάρτης η τρόικα παρέδωσε νέο κείμενο στους Παππά και Τσακαλώτο, που είχαν παραμείνει στις Βρυξέλλες για την ολοκλήρωση της διαπραγμάτευσης, και ελάχιστες ώρες αργότερα, με την τσίμπλα στο μάτι, πετούσαν για τη βελγική πρωτεύουσα ο Τσίπρας με τον Δραγασάκη, προκειμένου να πάρουν μέρος σ' ένα νέο γύρο διαπραγμάτευσης.

Αυτή τη φορά, για να μην κατηγορηθεί ότι φουσκώνει τα πράγματα λέγοντας ψέματα στον ελληνικό λαό, η ελληνική πλευρά διέρρευσε μεγάλα αποσπάσματα του κειμένου των τροϊκανών, οι οποίοι πήραν μεν ως βάση την πρόταση της ελληνικής κυβέρνησης, μόνο που την έκαναν αγνώριστη από το σβήσε-γράψε. Με κόκκινες γραμμές διέγραφαν μέρη από την πρόταση της κυβέρνησης και με κόκκινα γράμματα προσέθεταν νέα μέτρα ή τροποποιούσαν άλλα. Ο τελικός λογαριασμός ήταν μεγαλύτερος από τα 8 δισ. της κυβέρνησης, ενώ ταυτόχρονα άλλαζε και το μείγμα των μέτρων. Τα ελάχιστα μέτρα που αναγκάστηκε να εισηγηθεί σε βάρος των καπιταλιστών η κυβέρνηση διαγράφηκαν με κόκκινη γραμμή και στη θέση τους μπήκαν περισσότερα αντιλαϊκά μέτρα. Μια έτσι κι αλλιώς αντιλαϊκή πρόταση έγινε αντιλαϊκότερη.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πρόκειται για μπαμπέσικη συμπεριφορά. Δεν μπορείς τη Δευτέρα να χαιρετίζεις την ελληνική πρόταση και να περισσεύουν τα χαμόγελα για την επικείμενη συμφωνία, και τα χαράματα της Τετάρτης να την κάνεις φύλλο και φτερό. Κι όχι μόνον αυτό, αλλά να φωνάζεις στις Βρυξέλλες τον ίδιο τον πρωθυπουργό, μετατρέποντάς τον σε συνομιλητή της τρόικας. Την ώρα που οι ομόλογοί του στρογγυλοκάθονταν στα γραφεία τους, ο Τσίπρας έπρεπε να διαπραγματεύεται με τον Γιούνκερ, την Λαγκάρντ, τον Ντράγκι και τον Ρέγκλινγκ, συζητώντας πάνω στις επιμέρους πτυχές μιας αντιλαϊκής συμφωνίας, σε ρόλο τεχνοκράτη και όχι πρωθυπουργού.

Πέραν των άλλων, ήταν ο απόλυτος εξευτελισμός για τον πρωθυπουργό. Πρώτα γύρισαν πίσω την πρόταση που έφερε την υπογραφή του αρμόδιου υπουργού (Βαρουφάκης) και απαίτησαν να την υπογράψει ο ίδιος ο Τσίπρας. Μετά, τον φώναξαν άρον-άρον στις Βρυξέλλες, για να διαπραγματευθεί αυτός τις τελευταίες λεπτομέρειες με την τρόικα. Μπορεί να μην κάθησε στο ίδιο τραπέζι με την τρόικα (κάθησαν οι υπουργοί του), όμως η τρόικα επεξεργάστηκε το νέο κείμενο και επ' αυτού κλήθηκε να διαπραγματευθεί ο Τσίπρας με τα αφεντικά της τρόικας.

Τέτοιοι είναι, όμως, οι ιμπεριαλιστές. Αδίστακτοι γκάνγκστερ που ακολουθούν τα δόγματα του νεο-αποικισμού και απαιτούν την απόλυτη υποταγή. Δεν ξέρουμε αν υπήρξαν μεταξύ τους αντιθέσεις (γιατί όχι;), αν απλώς μοιράστηκαν στους ρόλους των καλών και των κακών μπάτσων ή αν συνέβησαν και τα δύο. Εκείνο που ξέρουμε είναι πως επίσημα δηλώθηκε πως η νέα πρόταση δεν είναι του ΔΝΤ, όπως κατά τη γνώριμη τακτική της διέρρεε η ελληνική κυβέρνηση, αλλά κοινή πρόταση της τρόικας. Μπορεί οι τεχνοκράτες του ΔΝΤ να έκαναν τη δουλειά, όμως Κομισιόν, ΕΚΤ και ΔΝΤ εμφανίστηκαν σαν μια γροθιά και αυτό κατέστησαν σαφές στον Τσίπρα οι Γιούνκερ, Ντράγκι και Λαγκάρντ, με τους οποίους συζήτησε επί σχεδόν έξι ώρες την Τετάρτη, παρουσία και των Ντεϊσελμπλούμ (Eurogroup) και Ρέγκλινγκ (EFSF/ESM).

Δε βρίζονταν στη διάρκεια αυτού του εξάωρου. Διαπραγμάτευση έκαναν, σβήνοντας μέτρα, προσθέτοντας μέτρα, αλλάζοντας κάποια άλλα. Σε διπλανές αίθουσες οι τεχνοκράτες και των δύο πλευρών έκαναν τους υπολογισμούς (με βάση τα μοντέλα που έχουν) και οι «μεγάλοι» συμφωνούσαν ή διαφωνούσαν μεταξύ τους. Ετσι προέκυψε το «προσαρμοσμένο» κείμενο της ελληνικής πλευράς, για το οποίο έκανε λόγο ο Βαρουφάκης το απόγευμα της Πέμπτης. Οι τεχνοκράτες δούλεψαν όλη τη νύχτα της Τετάρτης, οι «μεγάλοι» ξανάπιασαν δουλειά το κολατσιό της Πέμπτης, αλλά μέχρι το μεσημέρι που θα επαναλαμβανόταν η συνεδρίαση του Eurogroup δεν είχαν καταλήξει σε συμφωνία (staff level agreement) ώστε να μπορεί να την εγκρίνει το Eurogroup.

Ποια ήταν τα αγκάθια; Δε νομίζουμε ότι όλη η ιστορία είναι για τον ΦΠΑ στα νησιά και την παραπέρα μείωση των πολεμικών δαπανών, όπως διέρρεε η ελληνική πλευρά. Πρέπει να υπήρχαν πιο χοντρές εκκρεμότητες. Μήπως ο Τσίπρας έβαζε επιτακτικά το θέμα του χρέους, ζητώντας κάτι «καλό» για να μπορέσει να «πουλήσει» τη συμφωνία στην Ελλάδα, οι άλλοι αρνούνταν και αυτός ήλπιζε ότι μπορεί να βγάλει κάτι από τη Μέρκελ στο περιθώριο της συνόδου κορυφής και γι' αυτό τρενάρισε τη συμφωνία; Από μια παραζαλισμένη «παιδική χαρά» όλα μπορεί κανείς να τα περιμένει. Μήπως απλώς έσερνε το πράγμα γι' άλλο ένα διήμερο, για να δώσει στην Ελλάδα την ψευδαίσθηση ότι κάνει μέχρι και την ύστατη ώρα σκληρή αντίσταση, σαν τους μαχητές του Ρούπελ;

Αργά το απόγευμα της Πέμπτης κυκλοφόρησε (από φινλανδική πηγή) η είδηση πως το Σάββατο δε θα συνεδριάσει το Eurogroup, αλλά μόνο το EuroWorkingGroup (η τεχνική ομάδα δηλαδή). Μετά, ο Τσίπρας θα πρέπει να πάρει τη συμφωνία, να την περάσει ως τέτοια από την ελληνική Βουλή και μετά να συνεδριάσει το Eurogroup για να την εγκρίνει. Δηλαδή, η ελληνική Βουλή να κληθεί να ψηφίσει μια συμφωνία υπό αίρεση, την οποία θα έχει εγκρίνει μόνο μια τεχνοκρατική ομάδα που δεν έχει κανένα θεσμικό στάτους!

Αν ισχύσει κάτι τέτοιο, τότε θα πρόκειται για τον απόλυτο εξευτελισμό του Τσίπρα. Εναν εξευτελισμό επιπέδου φυλάρχου αποικίας. Οι ιμπεριαλιστές δανειστές θα έχουν ξεπεράσει κάθε προηγούμενο ακόμη και σε επίπεδο πρωτοκόλλου. Εκτός αν όλο αυτό είναι ένα «στήσιμο», για να μην περάσει και να γυρίσει ο Τσίπρας... τροπαιούχος, κραδαίνοντας ως τρόπαιο τη συμφωνία που θα έχει γράψει εξ ολοκλήρου η τρόικα. Αυτά εσείς ίσως να τα γνωρίζετε τη στιγμή που θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές. Το Σάββατο θα μάθουμε και την ακριβή διαδικασία που θα συμφωνηθεί, η οποία μάλλον θα προβλέπει παράταση του τρέχοντος Μνημόνιου και τμηματική εκταμίευση, ανάλογα με τη νομοθέτηση των προαπαιτούμενων, βάσει αξιολογήσεων της τρόικας.

βαθύ κόκκινο

Υφεσιακά

Τον όρο τον έκανε της μόδας ο Μπαρουφάκης: εγώ δεν υπογράφω υφεσιακά μέτρα επαναλαμβάνει συνεχώς τους τελευταίους μήνες. Ποια είναι, όμως, τα υφεσιακά μέτρα;

Σύμφωνα με όσα γράφει ο αστικός Τύπος, μετά τη δημοσιοποίηση των τελευταίων προτάσεων της ελληνικής κυβέρνησης, που έγιναν δεκτές από τους ιμπεριαλιστές δανειστές ως βάση για συμφωνία, υφεσιακά μέτρα είναι κυρίως η επιβολή ενός έκτακτου φόρου στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις με κέρδη πάνω από 500.000 ευρώ, καθώς και η μικρή αύξηση του συντελεστή φορολόγησης κερδών των εταιριών με κέρδη πάνω από 100.000 ευρώ.

Γιατί όμως να θεωρείται υφεσιακή η αύξηση της φορολογίας κερδοφόρων επιχειρήσεων; Θα σταματήσουν να παράγουν αυτές οι κερδοφόρες επιχειρήσεις, επειδή θα πληρώσουν έναν έκτακτο φόρο; Για να έχουν κέρδη, σημαίνει ότι τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες τους έχουν ζήτηση. Επομένως, θα συνεχίσουν την ίδια δραστηριότητα και θα προσπαθήσουν να φορτώσουν το σύνολο ή σημαντικό μέρος του έκτακτου φόρου στους εργαζόμενους που απασχολούν, ακολουθώντας περισσότερο αντεργατική πολιτική. Να αποχωρήσουν από την αγορά, πάντως, αποκλείεται.

Ναι, αλλά η υψηλή φορολογία αποθαρρύνει τους επενδυτές που θα ήθελαν να επενδύσουν στην Ελλάδα, ακούγεται ο αντίλογος. Για ποιο λόγο θα έρθουν να επενδύσουν κάποιοι καπιταλιστές; Οχι πάντως με στόχο την εσωτερική αγορά. Ολοι όσοι χρησιμοποιούν αυτό το επιχείρημα περιμένουν επενδύσεις με εξαγωγικό προσανατολισμό. Δηλαδή, επενδύσεις που πρωτίστως θα εκμεταλλευτούν τα χαμηλά μεροκάματα και τις αποσαθρωμένες εργασιακές σχέσεις. Επομένως, αυτού του τύπου η αντιυφεσιακή πολιτική έχει ως προϋπόθεσή της την κινεζοποίηση της εργατικής τάξης. Αν υποθέταμε ότι το κράτος έριχνε τη φορολογία κερδών, αλλά ταυτόχρονα αύξανε τα μεροκάματα και τις εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές, οι «αντι-υφεσιακοί» θα μιλούσαν και πάλι για υφεσιακά μέτρα. Ο,τι θίγει το ποσοστό του κέρδους των καπιταλιστών θεωρείται υφεσιακό!

Αντίθετα, ελάχιστα μιλούν για τα πραγματικά υφεσιακά μέτρα (αν δεχτούμε τον όρο), που συνιστούν η νέα τερατώδης αύξηση του ΦΠΑ και η νέα μείωση των συντάξεων (σε μικρότερο βαθμό και των μισθών). Η καπιταλιστική παραγωγή και διανομή στην Ελλάδα έχει καθαρά εσωτερικό προσανατολισμό. Οταν μειώνεται το εισόδημα μισθωτών και συνταξιούχων, που αποτελούν τη μεγάλη καταναλωτική μάζα, τότε αναγκαστικά μειώνεται παραπέρα η ζήτηση, επομένως μειώνεται η παραγωγική και εμπορική δραστηριότητα που αποσκοπεί κυρίως (αν όχι αποκλειστικά) στην ικανοποίηση της εσωτερικής ζήτησης. Η μείωση της παραγωγής και του εμπορίου οδηγεί τους καπιταλιστές σε παραπέρα μείωση της απασχόλησης, η οποία με τη σειρά της δημιουργεί μεγαλύτερη υφεσιακή ροπή στην οικονομία.

Αν πρέπει να κρατήσουμε κάτι απ' όλη αυτή τη συζήτηση περί υφεσιακών μέτρων είναι πως οι όροι που χρησιμοποιεί η αστική οικονομολογία δεν είναι ουδέτεροι. Εχουν συγκεκριμένη ταξική φόρτιση και αποσκοπούν στη συσκότιση της πραγματικότητας. Οτιδήποτε αυξάνει το ποσοστό κέρδους των καπιταλιστών βαφτίζεται αναπτυξιακό και οτιδήποτε μειώνει το ποσοστό κέρδους βαφτίζεται υφεσιακό. Παράλληλα, η μείωση των μισθών, το πετσόκομμα των ασφαλιστικών δικαιωμάτων και των κοινωνικών παροχών του αστικού κράτους βαφτίζονται αναπτυξιακά μέτρα, διότι θα βοηθήσουν στην προσέλκυση επενδύσεων, με αποτέλεσμα να αυξηθεί το επίπεδο της απασχόλησης και επομένως η γενική ευημερία.

Η αστική οικονομολογία είναι κομμένη και ραμμένη στα μέτρα ενός συστήματος εκμετάλλευσης και ληστείας των εργαζόμενων, στους οποίους προσπαθεί να καλλιεργήσει την αντίληψη ότι μόνο μέσω της φτώχειας μπορεί να έχουν ελαφρώς καλύτερο μέλλον.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση